

[1981 ஏப்ரல் 23]

4. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) மேலவைத் தலைவரிடமிருந்து வந்துள்ள செய்தி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையில் கீழ்க்கண்ட சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவுகள் திருத்தம் ஏதுமின்றி நிறைவேற்றப்பட்டதாக மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரிடமிருந்து செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது.

1981ஆம் ஆண்டு கோயம்புத்தூர் மாநகராட்சி சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 32/1981).

தமிழ்நாடு 1981ஆம் ஆண்டு கால்நடை மருத்துவர்கள் பதிவு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 16/1981).

மேலும், தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையில் தமிழ்நாடு 1981ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 37/1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்று, பரிந்துரைகள் ஏதுமின்றி திருப்பி அனுப்பப்பட்டதாகவும் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரிடமிருந்து செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது.

6. அரசினர் சட்ட முன்வடிவு.

வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் ஆவண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு 1981.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1981ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் ஆவண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையில் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்டமுன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

7. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1981-82—வாக்கெடுப்பு தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண். 31—பழங்குடியினர் ஆதிதிராவிடர் முதலியோர் நலன்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) கோரிக்கை எண். 44—எழுதுபொருள்-அச்சுத்துறை தொடர்ச்சி

* மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்று நடைபெற்ற இந்த மானிய விவாதத் தின்மீது ஏறத்தாழ 19 உறுப்பினர்கள் பங்கு கொண்டு தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது

1981 ஏப்ரல் 23]

மட்டுமல்லாமல், வெட்டுத் தீர்மானங்களையும் கொடுத்து இந்த அரசுக்கு பல்வேறு விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையிலே இவற்றை எல்லாம் நல்ல முறையிலே கவனத்தலே கொள்ளும் என்பதை முதலிலே நான் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே உள்ள கடினகாரம் மிகவும் மந்தமாகத் தெரிகின்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது மின்சார வோல்டேஜ் காரணமாக இப்படி இருக்கிறது.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்ட சபையிலே இப்படி இருந்தால், கிராமப் பகுதியிலே உள்ள மக்கள் எப்படி மோட்டார் போன்றவைகளை ஓட்டுவார்கள்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வோல்டேஜ் கம்மியாக இருந்தால் கடினகாரம் ஒடுவது தாமதமாக இருக்கும். இது வேறு ஏதோ இயந்திரச் சாதனப் பழுதாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேட்டரியிலே ஓடிக் கொண்டு இருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-20)

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே பேசிய அனைத்து உறுப்பினர்களும் தமிழகத்திலே இருக்கின்ற ஆதிதிராவிட மக்களின் நலன் குறித்துப் பேசுகின்ற நேரத்தில் அந்த மக்கள் எந்த நிலையில் இன்றைய தினம் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசைப் பொறுத்தவரையிலும் அந்த உணர்வுகளை மனதில் கொண்டு அந்த மக்களின் குறைகளையும் பிரச்சனைகளையும் போக்குவதற்கு பாடுபடும் என்பதை இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகம் முழுவதும் தற்போது ஏறத்தாழ 93 லட்சம் ஆதித் திராவிட மக்கள் மற்றும் பழங்குடி மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இந்த மக்களின் வாங்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு சமுதாயத்தில் நலிந்தநிலையில் இருக்கும் அவர்கள் மேன்மை நிலைக்கு வர வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு இந்த அரசு பணியாற்றுகிறது என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். தமிழக முதலமைச்சர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு தமிழகத்தில் இருக்கும் ஆதி திராவிட மற்றும் பழங்குடி மக்களின் நன்மைகளைக் குறித்து பல்வேறு திட்டங்கள் தீட்டப் பெற்று, அவற்றைச் செயலாற்றி வருகிறார்கள் என்பதை இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மக்களைப் பொறுத்தவரையில், சமுதாய ரீதியாகவும், பொருளாதார ரீதியாகவும் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்துதான் பொருளாதார ரீதியில் அவர்

[திரு. எம். விஜயசாரதி]

[1981 ஏப்ரல் 23]

களுக்கு உயர்வு அளிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் சில பல திட்டங்களை இன்றைக்கு நிறைவேற்றி வருகிறது. பொருளாதார ரீதியாக அவர்கள் தாழ்ந்து இருப்பதற்கு தீண்டாமை ஒரு காரணமாக அமைகிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் திருவேங்கடம் அவர்கள் தமிழகத்தில் இன்றைக்குள்ள தீண்டாமை நிலைபற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த நேரத்தில் நான்கேட்டுக் கொள்கிறேன்—இந்த விஷயத்தில் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் அரசுக்கு முழு ஒத்துழைப்பு தந்து, தீண்டாமையை இந்த நாட்டை விட்டு விரட்டுவதற்கு முன்வருவார்கள் என்கிற நம்பிக்கை எனக்கு நிச்சயமாக இருக்கிறது. ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கருத்தோடு அரசும் தன்னுடைய உணர்வுகளை இணைத்துக் கொண்டு, அந்தத் தீண்டாமையை அகற்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் உள்ள அந்த மக்களின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்த வேண்டும் என்பதற்காக தற்போது தமிழக அரசு வட்டியில்லாக் கடனை வழங்கி, அந்த மக்களை தொழில் துறையில் அறிமுகப்படுத்தி, தொழில் துறையில் அவர்கள் வருவதன் மூலம், சிறுசிறு தொழில்களை அவர்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து தொடங்குவதன் மூலம், அவர்களும் மற்றவர்களுக்கு நிகராக உயர் முடியும் என்கிற அடிப்படை எண்ணத்தில் அரசு இத்தகைய பணிகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த மக்கள் சிறுதொழில்கள் தொடங்குவதற்காக வழங்கப்படும் வட்டியில்லாக் கடன்கள் 100 மாதங்களில் திருப்பித் தர வேண்டும் என்கிற வகையில் ரூ. 125 முதல் ரூ. 15,000 வரை வழங்கப்பட்டு வருகிறது. 1980-81-ல் எடுத்துக் கொண்டால் ஏறத்தாழ இந்து—ஆதித் திராவிட பெரு மக்களுக்கு 1,130 பேர்களுக்கு ரூ. 10,12,120 கொடுக்கப்பட்டது. மதம் மாறிய ஆதித் திராவிட மக்களுக்கு 113 பேர்களுக்கு ரூ. 91,223 கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இத்தகைய உதவிகளைச் செய்து, இந்த அரசு இதுவரையில் அவர்களுடைய தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு முயற்சிகளை எடுத்து வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், கிராமப் பகுதியில் வாழ்கின்ற ஆதி திராவிடர் மக்களின் நிலைமைகளை எண்ணிப் பார்த்தால், பெரும்பாலும் அவர்கள் விவசாயக் கூலிகளாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பதை மாமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அத்தகைய மக்களின் நலன் கருதி, தமிழகத்தில் உள்ள ஆதித் திராவிடர் வீட்டு வசதி மற்றும் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மூலம் ஆதி திராவிடர்களின் பொருளாதார முன்னேற்றத் திட்டங்களை செயல்படுத்தி வருகிறோம். இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக தமிழ்நாடு ஆதி திராவிடர் வீட்டு வசதி வளர்ச்சிக் கழக தலைமையிடத்திற்கு ஊரக வளர்ச்சி மற்றும் உள்ளாட்சித்

1981 ஏப்ரல் 23]

[திரு. எம். விஜயசாரதி]

துறையிலிருந்து ஒரு துணை இயக்குநரும் நீலகிரி மாவட்டம் நீங்கலாக 15 மாவட்டங்களிலும் வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டு, அவர்கள் அந்த ஆதித் திராவிடர் மக்கள் பொருளாதார மேம்பாடு அடைவதற்கான தேவையான வழிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் அவர்கள் அந்த முறையில் பணியாற்றவேண்டும் என்றும் அறிவுறுத்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த ஆதி திராவிட மக்கள் கொடுக்கின்ற மொத்த மூலதனத் தொகையில் 33-1/3 சதவீதம் ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் மானியமாக வழங்கப்படுகிறது; இத்திட்டத்தின்கீழ் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஆதி திராவிடர்களுக்கு தமிழ்நாடு ஆதி திராவிடர் வீட்டு வசதி மற்றும் வளர்ச்சிக்கீழ்க் குடும்ப ஓர் திட்டத்திற்கு ஆகும் செலவினத்தில் 25 சதவீதத்தை 4 சதவீத வட்டி வசூலில் இறுதிநிலை முன்பணமாக வழங்குகிறது. எஞ்சிய தொகை தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் மூலம் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. அந்த மக்கள் தங்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்கும், தாங்களாகச் சிறு தொழில்களைச் செய்வதற்கும் தேவையானவாய்ப்பாக இது அமைகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1980-81 ஆம் ஆண்டு மட்டும் அரசு இந்தத் திட்டத்திற்காக இரண்டு கோடி ரூபாய் (மாநில மற்றும் மைய அரசின் பங்கு மூலதனமாக) ஒதுக்கியிருக்கிறது. இதன் மூலம் இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதன் மூலம் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஏறத்தாழ 9 இலட்சம் குடும்பங்கள் வறுமைக்கோட்டை கடக்கச் செய்ய முடியும் என்று கருதி, நாங்கள் இந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்துகிறோம்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் பலரும் ஆதித் திராவிடர் கல்வித் துறை பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்தக் கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த குழந்தைகள் நல்லமுறையில் கல்வி வசதி பெற வேண்டுமென்று இந்த அரசு பாடுபடுகிறது. ஆதி திராவிட நலத்துறைக்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற மொத்த நிதி ஒதுக்கீட்டில் 2/3 பங்கு இன்றைக்கு ஆதித் திராவிடர் நலப்பள்ளிகளை அமைப்பதற்கும் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் செலவிடப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல்வேறு உறுப்பினர்கள் நலத்துறை பள்ளிகளுக்கு கட்டிடங்கள் சரியாக இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆதி திராவிட மாவட்ட நல அலுவலருக்கு 5,000 ரூபாய் வரையில் கட்டிட பராமரிப்பு வேலைகளைச் செய்வதற்கு இந்த அரசு அனுமதி அளித்திருக்கிறது. அத்தகையப் பணிகளை அவர்கள் செய்வதற்கு அவர்களாகவே அந்த தொகைக்கு உண்டான கட்டிட பராமரிப்பைக் கவனித்துக்கொள்ளவும் இந்த அரசு உத்தரவு வழங்கியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் பேசும்போது ஆதி திராவிடர் நலத்துறை மூலமாகக் குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்

[திரு. எம். விஜயசாரதி]

[1981 ஏப்ரல் 23]

படுகிற புத்தகங்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டிலிருந்து அத்தகைய குறைபாடுகள் ஏற்படாத வண்ணம் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், 30-6-1981-க்கு தமிழகத்தில் இருக்கிற அனைத்து மாணவர்களுக்கும் அந்த புத்தகங்கள் சென்றடைய வேண்டுமென்று பிரத்தியேகமாக ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடி மக்கள் நல்வாழ்வு இயக்குநருக்கு பிரத்தியேக ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிதம்பரத்தில் இருக்கிற நந்தனார் பள்ளியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தப் பள்ளி நலத்துறை பள்ளிகளிலே சிறந்த பள்ளி என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்தப் பள்ளியைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே இருக்கிற குறைபாடு என்று சொல்லி, குடிதண்ணீர் வசதி போன்ற வசதிகளை செய்துதர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்காக இந்த ஆண்டு 97,000 ரூபாய் செலவில் ஒரு செயல் குறிப்பை இயக்குநர் அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார். அரசு அது பற்றி பரிசீலனை செய்துவருகிறது. அரசு கூடியவரையில் இதற்கான தொகையை ஒதுக்கித் தந்து, தேவையானவற்றைச் செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விடுதிகளைப் பொறுத்த மட்டில், ஒவ்வொரு ஆண்டும் தமிழக அரசு 15 புதிய விடுதிகளைத் திறக்கிறது. இந்த ஆண்டும் 15 புதிய விடுதிகளைத் திறக்க உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 15 விடுதிகளும் கூடியவிரைவிலே திறக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விடுதிகளிலே தங்கிப் பயிலும் மாணவர்களுக்கு இதுவரையில் மாதம் 45 ரூபாய் உணவுக்காகச் செலவிடப்பட்டது. அதை இந்த அரசு 60 ரூபாயாக உயர்த்தி, அந்த மாணவர்களுக்கு நல்ல முறையில் உணவு அளிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விடுதி காப்பாளர்களைப் பற்றி பேசும்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அவர்களை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் ஒட்டு மொத்தமாக மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசு அதுபற்றி பரிசீலனை செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமின்றி, தமிழகம் பூராவும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் 30 ஆண்களுக்கான விடுதிகளும், 50 பெண்களுக்கான விடுதிகளும் புதிதாகக் கட்டப்படுகின்றன. இந்த ஆண்டிலும் அது கட்டப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் ஆதி திராவிடர் மக்கள் வசிக்கின்ற பகுதிகள் குடிதண்ணீர் வசதி பற்றிச் சொன்னார்கள். அதுகுறித்து ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடி மக்களுக்கு குடிநீர்

1981 ஏப்ரல் 23] (திரு. எம். விஜயசாரதி)

வழங்குவதற்காக நிலமட்ட நீர்த்தேக்கம் கட்டுவதற்கும் ஆழ் கிணறுகள் தோண்டுவதற்கும் உச்சவரம்பாக இருந்த 10,000 ரூபாயை இந்த அரசு 15,000 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

நடப்பாண்டில் இந்தத் திட்டத்திற்காக 32.30 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இது தவிர கிராமப் புற தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் ரூபாய் 75 இலட்சம் செலவில் குடிநீர் முதலிய அடிப்படை வசதிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உத்திராபதி அவர்கள் பேசுகின்ற போது மயானத்திற்கு வேண்டிய இடம் பற்றியும், மயானத்திற்குச் செல்வதற்கான பாதை பற்றியும் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். மயானத்திற்குச் செல்வதற்குரிய பாதைக்குரிய இடம் தனியார்களின் நன்செய் நிலங்களாக இருந்தாலும் கூட அதைக் கையகப்படுத்தலாம் என்று அரசு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதிலே குறைபாடுகள் ஏதேனும் இருக்குமெயானால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்வார்களேயானால் அது குறித்து தகுந்த நடவடிக்கைகள் உடனுக்குடன் எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நிலங்களைக் கையகப்படுத்துவது குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, 1978, நிலங்கள் கையகப்படுத்தும் தமிழ்நாடு சட்டம் 31/78 சட்டத்தின் விதி 11-ல் ஏதாவது நிலங்களைக் கையகப்படுத்துகின்றபோது நில உரிமையாளர்கள் கோரிய தொகையைத் தவணைகளில் தர வேண்டும் என்று அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. அதிலே இருக்கின்ற சில குறைபாடுகளைக் கண்டறிந்து அதாவது இவ்வளவுநீண்ட காலத்திற்கு அந்தத் தொகை வழங்கப்படுவது குறித்து நிலத்தின் உரிமையாளர்கள் வழக்கு மன்றங்களுக்குச் செல்கின்ற நிலையிலுள்ள அந்தக் குறைபாடுகளை எல்லாம் கண்டறிந்து அதை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு அந்தத் தொகையை இரண்டு தவணைகளாக ஒரே நிதியாண்டிற்குள்ளாக தருகின்ற அளவிலே மாற்றங்களை இந்த அரசு பரிசீலித்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல் இதிலே இருக்கின்ற குறைபாடுகளை அறிந்து அதற்காக தனியாக ஒரு சட்டத்திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதற்குரிய வகையிலே அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது என்பதை நான் அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் இங்கே பேசுகின்றபோது ஆதி திராவிடர் நலத்துறையின் மூலமாகக் கட்டப்படுகின்ற இலவச வீடுகள் பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறார்கள் அவர்களுடைய கருத்துக்களை நிச்சயமாக தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கவனத்திலே கொண்டு

(திரு. எம். விஜயசாரதி)

[1981 ஏப்ரல் 23]

செயலாற்றுவார்கள் என்பதை இந்த அவைக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 207 சதுர அடிப் பரப்பளவில் 5,060 ரூபாய்க்கு வீடுகளைக் கட்டவேண்டும் என்று இந்த அரசு ஆணை பிறப்பித்திருந்தது. ஆனால் தற்போது கட்டுமானப் பொருட்களின் விலையேற்றத்தின் காரணமாக அந்தத் தொகையில் வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு சாத்திய மில்லை என்று ஆதி திராவிட வளர்ச்சிக் கழகத்தின் மேலாளர், இயக்குநர் அரசுக்கு தெரிவித்திருக்கிறார். அது தற்போது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்தத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயலாற்றுவதா வேண்டாமா என்பது குறித்தும் இந்த அரசு பரிசீலனை செய்துகொண்டு வருகின்றது. இது குறித்து கொள்கை அளவிலே முடிவு எடுக்க வேண்டி இருப்பதால் கூடிய விரைவில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களையும் மனதிலே கொண்டு ஒரு நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, குடியிருப்புப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்கு அந்தச் சட்டத்தைத் தமிழகம் முழுவதும் செவ்விய முறையிலே செயலாற்றி அந்த மக்களின் மீது இழைக்கப் படுகின்ற இன்னல்களைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு அரசு முழு முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டு வருகின்றது. ஏற்கெனவே 13 மாவட்டங்களில் இயங்கும் காவல் படைகள் இருந்து வருகின்றன. மேலும் 7 மாவட்டங்களிலே இயங்கும் காவல் படை அமைப்பது குறித்து செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகின்றது.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் பேசுகின்றபோது இந்த சட்டத்தின் மூலமாக தொடுக்கப்பட்ட வழக்குகள் குறித்து எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த வழக்குகள் நீண்ட காலமாக நிலுவையிலே இருக்கின்றது என்ற கருத்தையும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்தக் குறைபாட்டினைக் களைய வேண்டும் என்ற வகையில் இந்த வழக்குகளை விசாரிப்பதற்கு என்றே தனியாக நீதிமன்றம் ஒன்றை நிறுவுவது குறித்து அரசு பரிசீலனை செய்து வருகின்றது.

அடுத்து, தீண்டாமையால் ஏற்படும் தீமைகளையும் கொடுமைகளையும் விளக்குகின்ற முறையிலே அரசின் சார்பிலே ஒரு சிறு விளக்கத் திரைப்படம் ஒன்று தயாரிக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக ஆகும் மொத்தச் செலவில் பாதியை மைய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்பதையும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசிய பல உறுப்பினர்கள் வீட்டு மனைப்பட்டாக்களை வழங்குவது பற்றி தம் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் புணியோடு ஒன்றை சொல்லிக்

1981 ஏப்ரல் 23] (திரு. எம். விஜயசாரதி)

கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வளவுக்கு அதிகமாக வீட்டுமனைப் பட்டாக்களை ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு வழங்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு அதில் மிக கவனத்தோடு ஈடுபட்டு வழங்கி வருகிறது என்பதை அந்த உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, தமிழகத்தில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஏற்படுவதற்கு முன்பாக ஒரு பத்தாண்டுகளில் ஒன்றை எடுத்துச் சொல்லி, ஒப்பிட்டுப் பார்க்க நான் விரும்புகிறேன்.

1966 முதல் 1977 வரையில் கொடுக்கப்பட்ட வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் 1,10,712. அதனுடைய மதிப்பு ரூ.282.78 லட்சம் ஆகும். ஆனால் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு 1977 முதல் 31-3-1981 வரையில் 1,10,299 பட்டாக்களை, 381.07 லட்சம் மதிப்பீட்டில் வழங்கியிருக்கிறது. (குறுக்கீடு).

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்தப் பட்டாக்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில், குடியிருப்பு மனைச் சட்டம் என்று கொண்டு வரப்பட்ட சட்டத்தின் அடிப்படையிலே சொல்லப்படுகிற கணக்கா அல்லது ஏற்கனவே காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து தரப்பட்ட பட்டாக்களின் மொத்தக் கணக்கா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1949-ஆம் ஆண்டு முதல் செய்கின்ற முறையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய வகைகளைத்தான் தெரிவித்திருக்கிறேன். இதுவரையில் மொத்தமாக 1949 முதல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய பட்டாக்கள் 3,72,990. அதிலேதான் நான் குறிப்பிட்ட அந்த கணக்கும் அடங்குகிறது.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இது பொதுவாக அரசினர்களுக்கு வேறு நிலங்களை எடுக்கப்பட்டதிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட பட்டாக்களின் கணக்குகளை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள் ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில், குடியிருப்பு மனைச் சட்டம் என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு, அரசை மாவட்டத்தில் மட்டும் லட்சத்திற்கும் அதிகமான பட்டாக்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அந்த மனைகள் அங்கே குடியிருந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமாக்கப் பட்டது. அந்தக் கணக்கு இதிலே இருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சே. மகந்தரம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குடியிருப்பு மனைச் சட்டம் என்பதற்கும், இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. குடியிருப்பு மனைச் சட்டம் என்பது விவசாய தொழிலாளர்களுக்கும்

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்) [1981 ஏப்ரல் 23]

நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு அவர்கள் எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், குடியிருப்பு மனைக் கட்டி கொடுப்பதாகும். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது, ஆதித் திராவிட மக்களுக்கு மட்டும் கொடுத்திருப்பது பற்றியது என்றுதான் சொல்கிறார்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அதை நான் அறிந்துக் கொண்டும், பார்த்துக் கொண்டும் தான் கேட்டேன். தஞ்சை மாவட்டத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் குடியிருப்பு மனைச் சட்டம் என்று கொண்டு வரப்பட்ட சட்டத்தின் கீழ், ஒரு லட்சத்திற்கும் மேலான பட்டாக்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டன. அப்படி தரப்பட்ட பட்டாக்களில் 75 சதவீதத்தினர் அரிசனங்களாக இருந்தார்கள் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தக் கணக்கு இதில் சேர்ந்திருக்கிறதா என்றுதான் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், புரிந்து கொண்டும், தெரிந்து கொண்டும் தான் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். முதலமைச்சராக இருந்தவருக்கு தெரியாது என்ற தவறான கருத்தில் நான் சொல்லவில்லை. குடியிருப்பு மனைச் சட்டம் என்பது வேறு, இது வேறு. ஆனால் அவர் சொல்வது எல்லாம் ஆதித் திராவிட மக்களுக்கு மட்டுமே, அதுவும் இப்போது கொடுக்கப்பட்டவை மட்டுமே தான் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் உத்திராபதி அவர்கள் பேசுகிறபோது மலம் மற்றும் கழிவு நீர் போன்றவைகள் எடுப்பது பற்றியும், அவர்களுக்கு புதிய கருவிகள் அதிகமாக வழங்கவேண்டும் என்பது குறித்தும் கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அரசுக்கு அந்தக் கருத்துக்களிலே எந்தவிதமான மாறுபாடும் இல்லை. நிச்சயமாக அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க, தீவிரமாக அரசு முனையும் என்பதனை தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் தனபால் அவர்கள் பேசுகிறபோது, கலப்புத் திருமணம் பற்றிச் சொன்னார்கள். அப்படிச் கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பில் முன் உரிமை அளிக்கப்படுமா என்றும் கேட்டார்கள். அது தற்போது தீவிரமாக அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. விரைவில் முடிவு எடுக்கப்பட்டு, நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி: யசோதா அம்மையார் அவர்கள் பேசுகிறபோது, பள்ளிச் சீருடைகள் வழங்குவது பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்றை நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 23] [திரு. எம். விஜயசாரதி]

(முற்பகல் 10-40)

தொழிலாளர்களுக்கு இப்போதுள்ள சீருடைகள் வழங்குகிற திட்டம் நடைமுறைக்கு வருவதற்கு முன்பாகவே சென்னை கோடம்பாக்கத்தில் உள்ள எம்.ஜி.ஆர். பள்ளிக்கூடத்தில் இந்த விதமான சீருடை வழங்குகிற பணியை தற்போதைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் இன்றைய தினம் ஆட்சிப்பொறுப்பில் இருக்கிறபோது, நிச்சயமாக இந்தச் சீருடைகள் வழங்குவதில் எந்தவிதமான காலதாமதமும் இருக்காது என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முன்பு ஆண்டுக்கு இரண்டு ஜோடி துணிகள் கொடுக்கப்பட்டு வந்தன. இந்த ஆண்டு முதல் ஐதன் மாதமே இரண்டு ஜோடி துணிகளும் ஒன்றாகக் கொடுக்கிற எண்ணமும் அரசுக்கு உள்ளது என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் அரசு கருத்தில்கொண்டு கவனத்தோடு ஆராயும் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எழுதுபொருள் அச்சத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே பல உறுப்பினர்கள் கலந்துகொண்டு அந்தத் தொழிலாளர்கள் நலன்கள் குறித்து கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கமும் தொழிலாளர்கள் நலனில் அக்கறை, கொண்டுள்ளது என்பதை நான் முதலில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பன், தேநீர் போன்றவற்றிற்குக் கொடுக்கப்படுகிற படியை உயர்த்த வேண்டுமென்று எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரவிலே மாற்றுமுறையில் பணி செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற படியை உயர்த்தவேண்டும் என்ற கருத்தையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்துருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து நிச்சயமாக கூடிய விரைவில் ஒரு நல்ல முடிவினை அறிவிக்கும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குடும்ப நலத் திட்டம் குறித்து, ரூ. 10,000 இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை என்ற கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி யசோதா அம்மையார் அவர்கள்கூட சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குடும்ப நலத் திட்டப்படி ரூ. 10,000 அச்சகத்தில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டுத்தான் வருகிறது. அச்சகத் தொழிலாளர்களுக்கு அமைச்சுப் பணியாளர்களுக்குக் கொடுப்பதைப்போல் 18 மாத மருத்துவ விடுப்பு கொடுக்காதது பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அச்சகத் தொழிலாளர் 12 மாத மருத்துவ விடுப்புக்குத்தான் விதிகளின் படி தகுதி பெற்றவர்கள். ஆகவே அதுகுறித்து பரிசீலனை செய்வதற்கில்லை என்பதைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. எம். விஜயசாரதி]

[1981 ஏப்ரல் 23]

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது சென்னை, தண்டையார்பேட்டையிலுள்ள அரசு அச்சகப் பணியாளர்கள் குடியிருப்பில் சாலைகள் சரியாக இல்லை என்றும் சுற்றுச் சுவர் சரியாக இல்லை என்றும் கருத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் குடியிருப்பின் சுற்றுச்சுவர் 80 சதவீதம் வேலை முடிந்துவிட்டது. இன்னும் ஒன்றிரண்டு மாதங்களில் அந்தப் பணி முழுமையாக முடிவுபெறும் என்று தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சாலைகள் பராமரிப்பதும், குடிநீர் வசதியும் செய்து தருவதற்கு தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எழுது பொருள், அச்சத்துறை பெயறுத்தவரையில் தொழிலாளர்களுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் வழங்கும் கடன்களை 60 தவணைகளில் செலுத்துகிற முறைபற்றி உறுப்பினர்கள் கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் தற்போதைய விதிகளின்படி இத்தகைய தவணைகளை மேலும் அதிகரிப்பதற்கில்லை என்று கூட்டுறவுப் பதிவாளர் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துப்படி அவர்களுக்கு உயர்த்தித் தருகிற எண்ணம் இல்லை என்பதைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அச்ச இயந்திரங்கள் பற்றி பேசுகிற போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 15 அச்ச இயந்திரங்கள் பழுதுபட்ட நிலையில் உள்ளன என்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மைய அச்சகத்திலுள்ள 53 அச்ச இயந்திரங்களில் 15 அச்ச இயந்திரங்கள் பழுதடைந்துள்ளன. பட்டியலில் உள்ள இந்த 15 இயந்திரங்களில் 8 இயந்திரங்கள் பெரிதும் பழுதடைந்துள்ளன. மீதம் உள்ள ஏழு இயந்திரங்கள், சாதாரண நிலையில் பழுதடைந்துள்ளன. மேலே குறிப்பிட்ட இயந்திரங்களில் பல வெளிநாட்டில் செய்யப்பட்டவை குறிப்பாக ரஷ்ய நாட்டில் பி.டி. 5, இயந்திரம் செய்யப்பட்டது. தற்போது ரஷ்ய நாட்டில் இருக்கிற இந்த இயந்திரத்தைச் செய்து கொடுத்த நிறுவனம் மூடப்பட்டுவிட்டது. ஆகவே அங்கு இருந்து உதிரி பாகங்கள் கிடைக்காத காரணமாக இவை உடனடியாகப் பழுது பார்க்கப்படாமல் உள்ளன தற்போது அரசாங்கம் இங்கிலாந்து நாட்டிலிருந்து அவற்றை இறக்குமதி செய்வதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளது. உதிரி பாகங்கள் கிடைத்தவுடன் இந்த பழுது பட்ட நிலையிலுள்ள இயந்திரங்களுக்கு பொருத்தப்படும் என்று தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் ஜே. எஸ். இராஜலாவர்கள் பேசுகின்ற போது, எழுதுபொருள் அச்சகத் துறையிலே தினக் கூலிகளாக பணிபுரிந்த 131 நபர்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலாளர்கள் நீண்டகாலமாக அச்சகத்திலே தினக் கூலிகளாக பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்பதை அரசு உணர்ந்து, இவர்களில் 12 நபர்கள் வேறு வேலைக்குச் சென்றும், பணி நீக்கப்பட்டும், மற்றவர்கள் இறந்தும் போய், தற்போது 119 தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள்.

1981 ஏப்ரல் 23] [திரு. எம். விஜயசாரதி]

அவர்கள் நீண்டகாலமாக பணியாற்றி வருவதை கணக்கிலே கொண்டு, அவர்கள் குடும்பத்தின் சூழ்நிலை, வயது, ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, அரசு கருணைகொண்டு, விதிமுறைகளைத் தளர்த்தி, முறையாக அவர்களைப் பணியிலே அமர்த்தி அரசாணை எண். 475, போக்குவரத்துத்துறை, தேதி 20-4-1981-ல் உத்தரவிட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஈய அச்செழுத்துக்களைக் கோப்பதால் பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது என்ற ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசைப் பொறுத்தவரையில்—தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், 20-வது அச்சு உரிமையாளர்கள் மாநாட்டிலே கலந்துகொண்டு பேசுகின்றபோது, தமிழகத்திலே இருக்கின்ற அச்சுக் கோர்ப்பவர்கள் கையால் கோர்க்கிறார்கள் என்றும், அதனால் அவர்கள் உடல்நிலை பாதிக்கப்படுகிறது என்றும் ஒரு கருத்தினைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவ வேண்டியது நம்முடைய கடமை என்ற கருத்தினை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்த மாநாட்டிலே பேசுகின்ற போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். தற்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கு அதே கருத்தைச் சொல்லி இருக்கின்ற காரணத்தினால், அரசு நிச்சயமாக இது குறித்து ஆவன செய்யும். இதர பணியாளர்களுக்கும் அந்த லெட் பாயிசன் அவலன்சு கொடுப்பதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் என்பதையும் நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த விவாதத்தில் பங்கு கொண்டு பல்வேறு உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை எல்லாம் தீவிரமான முறையில் பரிசீலனை செய்யப்படும். அச்சுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், இந்தத் தொழிலாளர்கள் அரசுக்குச் சாதகமாக, எந்தவிதமான வேலை நிறுத்தத்திலும் பங்கு கொள்ளாமல் மிகவும் ஒத்துழைப்புத் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசின் சார்பிலும், தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் சார்பிலும் அரசுத் துறை அச்சுத் துறை தொழிலாளர்களுக்கு நன்றியை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே போன்று, இந்த விவாதத்திலே பங்கு கொண்டு, பல்வேறு கருத்துக்களை, எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும், நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உங்களுடைய எண்ணங்களை இந்த அரசு நிச்சயமாக கவனத்தில் கொள்ளும் என்பதை நான் மீண்டும் எடுத்துச் சொல்லி, நீங்கள் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு, மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தருமாறு பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டு, அமர்கிறேன்.

[1981 ஏப்ரல் 23]

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே பேசியவர்கள் பலர் சொன்னார்கள். நானும், சென்ற ஆண்டு அரிசன மானியக் கோரிக்கையின் போது பேசியிருக்கிறேன். அரிசன மக்களுக்கு எல்லா இடங்களிலும் அரசாங்கத்தில் சலுகைகள் செய்து கொடுப்பதாக ஒரு பிரமை உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இன்றைக்கு எந்த ஒரு துறையிலும் 18 சதவீதம் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. அதைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு கேள்வி போட்டும், அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப் பதில் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, இதற்காக செகண்டு செகரட்டரி அளவில் ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் போட்டு, ஒவ்வொரு துறையிலும் அரிசனங்களுக்காக உள்ள இந்த விழுக்காடு பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவில் கவனிக்கப்படுமா என்பதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும்.

அதற்கடுத்து, ஆதித் திராவிடர்கள் என்பதில் 112 பிரிவுகள் இருக்கிறார்கள். அரிசனங்கள் இருக்கிறார்கள்; அதிலே ஒரு பிரிவினர்தான் ஆதி திராவிடர்கள். அந்த ஒரு பிரிவின் பெயரை மட்டும் வைத்து சட்டமாக்கியதால், பாக்கியுள்ள பிரிவினர்களுக்கு சலுகை இல்லாத அளவுக்கு ஆகிவிடுமோ என்று பல மக்கள் அஞ்சுகிறார்கள். ஆகவே, அதை மாற்றி ஷெடியூல்டு காஸ்ட் அண்டு ஷெடியூல்டு டிரைப்ஸ் அதாவது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்பதுபோல் வைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். அப்படி மாற்றா விட்டால், எப்படி 230 பிரிவுகளை இணைத்து பிற்பட்டோர் நலம் என்று வைத்திருக்கிறார்களோ, அதைப் போல் ஆதித் திராவிடர்களையும் மாற்றுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

திரு. வெ. இராஜசேகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பதிலுரையிலே தண்டையார்பேட்டையிலுள்ள பிரஸ் குவாட்டர்ஸ் சம்பந்தமாக, அதற்காக சில திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு உள்ளதாகச் சொன்னார்கள். அங்கே அச்சகத் தொழிலாளர்களின் வீடுகள் 300 வீடுகள் இருக்கின்றன. அங்கே இருக்கிற ரோடுகள் கார்ப்பரேஷனுக்குச் சொந்தமான ரோடுகள். அவைகள் சரியாக போடப்படவில்லை. தொழிலாளர்கள் மிகுந்த சிரமப்படுகிறார்கள். அங்கே ஒரு விளையாட்டுத் திடல் ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே குப்பைகளை குவித்திருக்கிறார்கள். பலமுறை கோரிக்கைகள் கொடுத்தும் அது செம்மையாக்கப்படவில்லை.

1981 ஏப்ரல் 23]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் உட்கார வேண்டும். இரண்டு கேள்விகள் கேட்டு விட்டீர்கள். மற்றதை அமைச்சரிடம் தனியாகக் கேட்டுக் கொள்ளலாம். வேறு மானியங்கள் வரும்போதும் பேசலாம். விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு. திருவாளர்கள் சு. பாலன், கே.எம். தங்கமணி கவுண்டர், என். பழனிவேல், தி. கா. நல்லப்பன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:—பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி.

“மானிய கோரிக்கை எண் 31— பழங்குடியினர், ஆதித் திராவிடர் முதலியோர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 24,95,13,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 44

திருவாளர்கள் சு. பாலன், என். எஸ். வி. சித்தன், ரா.கிருஷ்ணன், எம். ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்:—பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 44— எழுது பொருள்— அச்சுத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 9,44,49,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(இ) கோரிக்கை எண் 17—கல்வி.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்;

“மானியக் கோரிக்கை எண் 17-கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,49,02,82,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.”

[1981 ஏப்ரல் 23]

திரு. சு. பாலன்: தலைவரவர்களே, ஏழை, எளிய மக்களின் 3 வயது முதல் 6 வயது வரையில் தனிக் கல்வி கற்றுக் கொடுக்க வேண்டி நிலை குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 17-கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,49,02,82,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு கே.எம். தங்கமணி கவுண்டர்: தலைவரவர்களே, திண்டிவனத்தில் உள்ள திரு அ. கோவிந்தசாமி அரசினர் கலைக் கல்லூரியில் பட்ட வகுப்பில் வேதியியல் பிரிவு தமிழ் இலக்கிய பிரிவு வகுப்புகளை வரும் கல்வியாண்டில் துவக்க வகை செய்வது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 17—கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,49,02,82,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பி. ஈஸ்வர முர்த்தி என்கிற சொரணம்: தலைவரவர்களே, ஆசிரியர்கள் அனைவரையும் அரசு ஊழியர்கள் என அறிவிக்க வேண்டியது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 17-கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,49,02,82,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பொ. உத்திராபதி: தலைவர் அவர்களே, திருத்துறைப் பூண்டி மேல்நிலைப் பள்ளியில் 1,500 மாணவர்கள், மாணவிகள் படிப்பதால் இடநெருக்கடியாக உள்ளதால் மேலும் கட்டிடம் கட்டிக்கொடுப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 17—கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,49,02,82,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கையும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் அவையின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேரவையின் முன் வைத்திருக்கிற அறிக்கைகளை* படிக்கப்பட்டதாக கருதி குறிப்பேட்டில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 23]

திரு. செஞ்சி ந. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசு வைத்திருக்கின்ற கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். இப்போது 249 கோடி ரூபாய் கல்விக் காக செலவிடுவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மொத்த வருவாய்க் கணக்கில் 22 விழுக்காடு என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு 23 விழுக்காடாக இருந்த அந்தச் செலவினம் இந்த ஆண்டு 22 விழுக்காடாக குறையக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்றால் இந்தத் துறையிலே எந்த அளவுக்கு இந்த அரசு அக்கறை எடுத்திருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் கல்வியில் மிகவும் உயர்ந்திருந்த நிலையில் இருந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தால் இன்றைக்குப் படித்தவர்களின் எண்ணிக்கையில் தமிழகம் முன்றாவதாகத் தள்ளப் பட்டிருக்கிறது. காரணம் அரசினுடைய திட்டங்களாலும் அரசினுடைய கல்வி ஏற்பாடுகளாலும்தான். நம் நாட்டு மக்கள் கல்வியறிவு பெற்றவர்களாகவும், அறிவாளிகளாகவும் வருவார்கள் என்பதுதான். அந்த அளவுக்கு இன்றைக்குத் தமிழகம் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக பொதுக் கல்விக்காக 207 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையில் எந்தப் பகுதிக்குச் சென்று பார்த்தாலும், எந்தக் கிராமத்தைப்போய்ப்பார்த்தாலும் அங்கே இருக்கின்ற பள்ளிக்கூடங்களுக்கு கட்டடங்கள் இல்லாமல் மேஜை, நாற்காலிகள் ஆசிரியர்களுக்கு இல்லாமல், ஆவணங்களை வைப்பதற்குக்கூட மேஜைகள் இல்லாமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. 207 கோடி ரூபாய் என்பதை அதிகமான தொகை என்று கூட எண்ணம் இருக்கலாம். ஆனால் கிராமத்திலே உள்ள ஏழை எளிய, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சரிசமமான வாய்ப்பு தரப்படவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே உள்ள ஆசிரியர்களை அரசு ஊழியர்களாக அறிவித்தார்கள். அந்த அறிவிப்பு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்று தெரிய வில்லை. அரசு ஊழியர்களாக்கப்பட்ட அந்த ஆசிரியர்கள் இன்றைக்கு கோரிக்கைகளை வைத்துப் போராடினார்கள். அவர்கள் 15 நாட்களாகச் சிறைச்சாலையிலே இருந்தார்கள். அவர்களை அமைச்சர் அவர்கள் அழைத்துப் பேசி ஒப்பந்தத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களை ஒன்றியத்தை விட்டு மாற்றுவதில்லை என்று உறுதியளித்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிவிப்பை ஏற்று நடைமுறைப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் உயர் கல்விக்கு மிக முக்கியமாக விளங்குகின்ற சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலே ஊழல்கள் மலிந்திருக்கின்றன, ஒழுங்கீனங்கள் இருக்கின்றன, முறை

[திரு. செஞ்சி ந. இராமச்சந்திரன்] [1981 ஏப்ரல் 23]

கேடுகள் இருக்கின்றன. அங்கே நிர்வாகத்திலேயிருந்து கொண்டிருக்கின்ற துணைவேந்தர் அந்தப் பல்கலைக்கழகத்தை தன் சுயநலத்திற்காகப் பயன் படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே பல்வேறு பாட பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அந்த வேலை வாய்ப்புகளில் அங்கேயெல்லாம் தனக்கு வேண்டியவர்களை, உறவினர்களை வேலையில் அமர்த்திக்கொள்கிறார்கள். நூலகத் துறையிலே கங்காதரராவ் என்பவர் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர் அல்ல, பி. எச்.டி., பட்டம் பெற்ற ஒருவர்தான் நூலகத் துறையிலே பேராசிரியராக நியமிக்கப்படவேண்டும். அந்த விதிக்கு மீறிய வகையில், யு.ஜி.சி-க்கு வரம்பை மீறுகிற முறையில் அவரை நியமித்திருக்கிறார்கள். அங்கே பல்வேறு முறை கேடுகள் இருக்கின்றன. சட்ட இயல் துறையில் பேராசிரியர்களை மேற்பார்வைக்காக ராமராவ் என்பவரைப் போட்டுயிருக்கிறார்கள். இந்த இருவரும் துணைவேந்தர் ஜி.ஆர். தாமோதரனுக்கு உறவினர்களாக இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் அந்த இருவரும் தமிழ் தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆந்திராகாரர்களாக இருக்கிறார்கள். தமிழகத்தின் மையப் பகுதியிலே அமைந்திருக்கின்ற பல்கலைக்கழகத்திலே சென்னை பல்கலைக்கழகத்திலே தமிழே தெரியாத ஆசிரியர்களை நியமித்து இருக்கிறார்கள். தமிழுக்காக வாதாடுகிறோம், போராடுகிறோம் என்று சொல்லுகிற ஆட்சியாளர்கள் உண்மையிலே தமிழ் தெரியாதவர்களை எப்படிப் போடார்கள் என்பதை விசாரணைக் கமிஷன் போட்டாவது கண்டறிந்து அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதைப்போன்று கோயம்புத்தூர் பி.எஸ். .ஜி. டெக்ஸ்டைல்ஸ் டெக்னாலஜி என்ற நிறுவனத்தை ஒரு உயர் கல்வி ஆராய்ச்சி நிறுவனமாக உயர்த்துவதற்காக முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த டெக்ஸ்டைல்ஸ் டெக்னாலஜியில் இதுவரை ஒரு டாக்டர் பட்டம் பெற்றவர்கூட பணியாற்றவில்லை. டாக்டர் பட்டம்பெற்றவர் பணியாற்றாத அந்த நிறுவனத்தை எப்படி டாக்டர்களை உருவாக்குகின்ற மையமாக ஆக்கமுடியும் என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

“அடல்ட் அன்ட் கன்டின்பூயிங் எஜுகேஷன்.” என்று ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. அதில் பல்வேறு முறைகேடுகள் நடந்து இருக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றிச் சிண்டிகேட் கூட்டத்தில் கூட்டிக்காட்டப் பட்டு, அதற்குப் பிறகு விசாரணைக்குழு போடப்பட்டு, அதனுடைய அறிக்கையும் பெறப்பட்டு, ஆனால் அதன் மீது, அந்தச் சம்பந்தப்பட்ட நபர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. நாகராஜன் என்ற அவர் சைகாலஜி டிபார்ட்மெண்டுக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளார். அது பற்றி என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் அமைச்சரவர்கள் சொல்லக்கூடும், அது அட்டானமஸ் பாடி; அதில் தலையிடுவதற்கு விதி இல்லை என்று சொல்ல

1981 ஏப்ரல் 23] [திரு. செஞ்சி ந. இராமச்சந்திரன்]

கூடும். இந்தச் சட்டப்பேரவையில் நாம் இயற்றுகின்ற சட்டத்தின் மூலம் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டு, அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற மானியத் தொகையின் மூலம் நடத்தப்படும் அந்தப் பல்கலைக்கழகம் முறையாக, சட்டவிதிகளுக்கேற்ப நடக்கிறதா என்பதைக் கண்காணிக்கின்ற பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்க வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு பதட்டமான சூழ்நிலை, மோசமான சூழ்நிலை சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடக்கிறது. மாணவர்களுக்கு தேர்வுகள் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் ஏற்கனவே மாணவர்கள் எழுதியிருக்கின்ற தேர்வுகளுக்கான முடிவுகள் இன்னும் வராத காரணத்தினால் இறுதியாண்டு பட்டப்படிப்பு மாணவர்களும், ஏற்கனவே எழுதிய தேர்வுகளின் முடிவுகள் வராத காரணத்தால் சிரமப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய தேர்வு முடியக்கூடிய நேரத்திலே அவர்கள் வெற்றி பெற்று விட்டார்களா என்று தெரியாத நிலையிலே அடுத்த ஆண்டு மேல்பட்டப்படிப்புகோ அல்லது வேலைக்கோ செல்ல வேண்டுமென்றால் முடியாத நிலையில் தேர்வு முடிவுகள் தெரியாமல் இருக்கிறது. முறையாகச் செய்யப்பட வேண்டிய இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்யாமல் அதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆசிரியர்கள், நிர்வாகப் பணியாளர்கள் ஆகியவர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்காக 48 ஏக்கர் நிலம் வாங்கப்பட்டது. மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் திரு. எஸ். டி. எஸ். அவர்கள் அந்த வீடு கட்டும் திட்டத்திற்காக அடிக்கல் நாட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அடிக்கல் நாட்டப் பட்டதிலிருந்து இதுவரையில் வீடுகள் கட்டப்படவில்லை. பிறகு அடிக்கல் நாட்டுவது எதற்காக? விழா நடத்துவதற்காகவா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். எனவே, அதில் முறையாக அணுகி, பெற வேண்டிய மானியத்தைப் பெற்று, செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவில்லை. அரசு இதை எல்லாம் சரியாகக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதை எல்லாம் விட முக்கியமான இன்னொரு விஷயம் என்ன வென்றால், தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஆணைப்படி, பின்தங்கிய வகுப்பைச் சார்ந்த மாணவர்கள் 50 சதவிகிதமும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்த மாணவர்கள் 18 சதவிகிதமும் கல்வரிகளில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். ஆனால் அங்கே உள்ள துணைவேந்தர், ஆராய்ச்சி மாணவர்களைச் சேர்க்கும் பிரிவில் உள்ள பல்வேறு ஆசிரியர்களை உள்ளடக்கிய குழு ஒன்றின் மூலமாக அந்த மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் குழு மிகவும் முன்னேறிய சமுதாயத்தினரை மட்டும் தகுதியானவர்கள் என்ற நிலையை உருவாக்கி அவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஏன் அப்படி நடக்கிறது? எத்தனை பேர்

[திரு. செஞ்சி ந. இராமச்சந்திரன்] [1981 ஏப்ரல் 23]

கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள்? யார் யார் மனுச் செய்தார்கள்? மனுச் செய்தவர்களில் எத்தனை பேர் நிராகரிக்கப்பட்டார்கள்? அவர்களில் எத்தனை பேர் பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்? எத்தனை பேர் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை எல்லாம் பற்றி அறிய, அரசு அனைத்து ரிக்கார்டுகளையும் வரவழைத்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆராய்ச்சி மாணவர்களாகத் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள், பின்தங்கிய மாணவர்கள் ஆகியவர்களை வரவிடாத சூழ்நிலை உருவாகி உள்ளது என்பதைக் குற்றச் சாட்டாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் “Centralised University” என்று சொல்லும் அளவிற்கு இல்லை என்பதால் சென்னையைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் உள்ள தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட எல்லோரும் அங்கே பயன் பெறுகின்ற வகையில் பல்கலைக் கழகத்திலே இருக்கின்ற எல்லாப் பாடங்களையும் தமிழிலே கொண்டு வருவதற்கான முயற்சிகளை அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ் தெரியாத பல்வேறு பேராகிரியர்கள், பல்வேறு ஆசிரியர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். யார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இருந்தாலும், இதுவரையில் அவர்களுக்குத் தமிழ் தெரியவில்லை என்றாலும் இனிமேலாவது ஒரு காலவரையறை வைத்து அவர்கள் தமிழ் கட்டாயம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்பொழுது தான் இந்த நாடு முழுவதும் தமிழ் தெரிந்த மக்களோடு ஒன்றாக இருக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் கழகத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் பேயரால் அறக்கட்டளை ஒன்று மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்பு நிறுவப்பட்டது. ஆனால் அந்த அறக்கட்டளை நிறுவப்பட்டதே தவிர, எந்தவிதமான சொற்பொழிவும் நிகழ்த்தப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்குக் காரணம் மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருக்கின்ற காரணத்தால், அதனால் ஏற்பட்ட அழுக்காற்றின் காரணமாக அந்த அறக்கட்டளை ஒழுங்காகச் செயல்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறதா என்பதை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருக்குறள் துறையிலே அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டு, மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் தனித் துறையாக இயங்கிக் கொண்டு இருக்கும் நேரத்தில், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் மட்டும் இந்தத் துறை தனியாக இயங்காமல் தமிழ்த் துறையோடு சேர்த்துப் பட்டிருக்கிறது. இதனால் அதனுடைய முக்கியத்துவம் குறைந்து, சரியாக இயங்க விட முடியாத நிலையிருக்கிறது. எனவே, அதையும் சரியான முறையில் செய்ய வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 23] [திரு. செஞ்சி ந. இராமச்சந்திரன்]

சட்டக் கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையில், சட்டக் கல்வி என்பது இன்றைக்குத் தமிழகம் முழுவதும் ஏறக்குறைய நான்கு கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. சட்டக் கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையிலும், மருத்துவக் கல்லூரிக்குப் பெறப்படுகின்ற ஒரே மனுவைப் போன்று, எல்லாச் சட்டக் கல்லூரிகளுக்கும் ஒரே மனுவைத்தான் போட வேண்டுமென்றுசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காரணம், சென்னைச் சட்டக் கல்லூரியிலே பயில்வதற்கு வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, சென்னை போன்ற பகுதிகளிலே இருக்கிற மாணவர்கள் மனு செய்கிறார்கள். அதே போல், மதுரையைச் சேர்ந்த மாணவர்களும் மனு செய்ய வாய்ப்பிருக்கிறது. அதே போன்று, மதுரையிலே இருக்கிற சட்டக் கல்லூரிக்கு மற்ற பகுதிகளிலே இருக்கிற மாணவர்களும் மனுச் செய்யலாம். மதுரையிலே இருக்கிற மாணவர்களும் மனுச் செய்யலாம். ஆகவே, எல்லா கல்லூரிகளுக்கும் ஒன்றாக, சட்டக் கல்வி இயக்குநர் மூலமாக, ஒரே விதமாக மனு செய்வதன் மூலமாக ஒரு நுழைவுத் தேர்வு மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, பேராசிரியர்களை நியமிக்கும்போது தமிழ்நாடு தேர்வாணைக் கழகம் மூலமாகத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். ஆனால், இப்பொழுது, அதை மாற்றி, அவர்களாகவே தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அந்த முறை மாற்றப்பட்டதன் காரணம் என்ன? ஏன் அப்படிச் செய்கிறார்கள்? குறிப்பாக, பகுதி நேர ஆசிரியர்களாக வழக்கறிஞர்களை நியமிக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய வழக்குகளைக் கவனிக்கப் போய்விடுகிற காரணத்தால், அங்கே மாணவர்கள் பாடங்கள் படிக்க முடியாமல் போய் விடுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோயம்புத்தூர் சட்டக் கல்லூரிக்குத் தனியாக கட்டிடம் கட்ட ரூ. 5 இலட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதை நான் மறுக்கவில்லை. அதே நேரத்தில், அதற்கு முன்பாக ஏற்படுத்திய மதுரை சட்டக் கல்லூரிக்கு கட்டிடம் கட்டாமல், கோவைக்குக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில், கோயம்புத்தூர் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு விடுதி கட்ட ரூ. 5 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் மறுக்கவில்லை. மதுரை சட்டக் கல்லூரிக்குத் தனியாக நிதி ஒதுக்கி, விடுதியைக் கட்ட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலூரில் சட்டக் கல்லூரி ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போன்று, சட்டக் கல்லூரியில் அட்மிட் பண்ணுவதற்காக காலக்

[திரு. செஞ்சி ந. இராமச்சந்திரன்] [1981 ஏப்ரல் 23]

கெடு முடிந்த பிறகு ஒரு பெண் அந்தக் கல்லூரியிலே அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறார். அவர் மிகப் பெரிய செல்வாக்கு படைத்த ஒருவருடைய மகள் என்பதற்காக சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறாரா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பதிலிலே குறிப்பிட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

புற்றீசல் போன்று உருவாகி வரும் நர்சரி பள்ளிகளை ஒழுங்கு படுத்தச் சட்டம் கொண்டு வருவோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இது வரையில் எந்தச் சட்டமும் கொண்டு வரவில்லை. அப்படிப்பட்ட நர்சரி பள்ளிகளில் உருவாக்கப்படுகிற ஒழுங்கீனங்கள் எந்த அளவு இருக்கிறதென்றால், பல்வேறு மாணவர்களிடம் ரூ. 20, ரூ. 30 கட்டணம் வசூல் செய்து, ஒழுங்கில்லாத முறையில் அவைகள் நடத்தப்படுகின்றன. அதை எல்லாம் கன்ட்ரோலுக்குக் கொண்டு வர சட்டம் இயற்ற வேண்டும். அதே போல், அந்தப் பள்ளிகளிலே தமிழைப் பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு வர சட்டம் இயற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த திண்டிவனம் கலைக் கல்லூரியில் பி. எஸ்.ஸி. வேதியல், தமிழ் பி.ஏ. ஆகிய பாடங்களைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், ரூ. 24.59 இலட்சம் ப்ளாக் கிரான்ட் தருவதாக அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தின் போது சொன்னார்கள். ஆனால், இது வரையில் அந்த ரூ. 24.59 இலட்சம் எந்த அளவு செலவு செய்யப்பட்டது? எப்படி செலவு செய்யப்பட்டது என்பதற்கு முறையான கணக்குகள் இருக்கிறதா? அரசு ஆணையை ஒழுங்காக நிறைவேற்றுகிறார்களா? அரசு விதித்திருக்கிற அந்தப் பின் தங்கியோர், தாழ்த்தப்பட்டோர் ஆகியோருக்குத் தரப்பட வேண்டிய ஒதுக்கீடுகளை ஒழுங்காகத் தருகிறார்களா என்பதை அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்கள் போராடுகிற நேரத்தில், பல்வேறு கோரிக்கைகளை உள்ளடக்கிப் போராடினார்கள். அந்த ஆசிரியர்களை எல்லாம் ஊக்கப்படுத்தி, நீங்கள் போராடுங்கள், நீங்கள் போராடுங்கள் என்று மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தார்கள். இந்தச் சட்டப் பேரவையிலும் சட்ட மேலவையிலும், அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். என்ன சொன்னார்கள்? அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலேயிருக்கிற பல்வேறு முறைகேடுகளை நீக்குவதற்காக வெகு விரைவிலே சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படும் என்று சொன்னதற்குப் பிறகு அந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார்களா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். காரணம், ஏறத்தாழ ஓராண்டுக் காலம் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்ன

1981 ஏப்ரல் 23] [திரு. செஞ்சி ந. இராமச்சந்திரன்]

வர்கள் இது வரையில் கொண்டு வராததன் மர்மம் என்ன? இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் கை மாறியது என்ன என்பதை இந்த நேரத்திலே கேட்க விரும்புகிறேன்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில். மேல்நிலைப் படிப்பில் குறிப்பாக, எம்.பி.ஏ. கோர்ஸ் போன்ற படிப்புகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அந்தப் படிப்பிற்கு மாணவர்களை அனுமதிக்கத் தேர்வு செய்யும் குழுவில், திரு. பத்மநாபன் என்ற ஜாயன்ட் டைரக்டர் இருக்கிறார். அவர் இல்லாமலே, எம்.பி.ஏ. கோர்ஸுக்கு, அட்மிஷன் எல்லாம் முடிந்தபிறகு, தனியாக, எந்த விதமான காரணமும் இல்லாமல், மிகவும் குறைந்த மதிப்பெண்கள் உள்ளவர்களையெல்லாம் சேர்த்திருக்கிறார்கள். எப்படி சேர்த்தார்கள் என்பதையெல்லாம் அரசு கண்காணிக்க வேண்டும். பல்கலைக் கழகம், அரசினுடைய விதிகளுக்கு உட்பட்டு வரவில்லை. இது ஏன் வரவில்லை? மைனாரிட்டி இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் என்று சொல்லப்படுபவற்றில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் அடங்காது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள சட்ட விதிகளுக்குட்பட்டு அது நடக்கவில்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11.10)

காரணம் இந்த அளவுக்கு ஒழுங்கீனமாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. அரசாங்கம் வழங்கிய பணத்தை தன் சொந்த லாபத்திற்காக, சொந்த செலவிற்காக பயன்படுத்துகிறுவனமாக அது விளங்குகிறது. அப்படிப்பட்டகிற பல்கலைக் கழகத்தின் சட்ட விதிகளைத் திருத்துவதன் மூலமாக அரசின் கன்ட்ரோலில் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1981 ஆம் ஆண்டு ஆசிரியர் நல ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று அங்கே இருக்கின்ற துணைவேந்தர் திரு. சிட்டிபாபு அவர்களைக் கேட்டபோது அவர் இது என்ன பெரிய ஈரான், ஈராக் ஒப்பந்தமாக இதை நிறைவேற்றுவதற்கு என்று அந்த அளவுக்கு அகங்காரமாக, முறைகேடான முறையில் சொல்கிறார் என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றேன். மாணவர்களும் அரசாங்கமும், மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டுமானால் இந்த அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தை அரசின் பொறுப்பில் கொண்டு வந்தால்தான் நல்லது என்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் எல்லா மாணவர்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற மாணவர்களுக்கும் கல்லூரியிலே படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கும், சாதாரணமாக சென்னையிலே படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கும், கிராமத்திலே இருக்கின்ற மாணவர்கள் எல்லோருக்கும் சமமான வாய்ப்பு என்றைக்கு கல்வி நிலையங்களில் உருவாகுமோ அன்றைக்குத்தான் சமுதாய சோசலீச நிலை ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட நிலையை உருவாக்குவதற்கு அரசு சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்து, என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

[1981 ஏப்ரல் 23]

* திரு. ப. நெடுமாறன் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்வி மானியக் கோரிக்கையிலே இன்றைக்கு பேசுகிற வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு நான் உங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு வரவு-செலவிலே ஏறத்தாழ 332 கோடி ரூபாய் கல்வி வளர்ச்சிக்காக இந்த அரசு ஒதுக்கி இருப்பதற்காக முதலிலே என்னுடைய பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதிலும் குறிப்பாக தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலே ஆசிரியர்களின் நலனிலே அக்கறை கொண்ட, தமிழக மாணவர்கள் நலனிலே அக்கறை கொண்ட, தமிழ்நாட்டுக் கல்வி வளர்ச்சியிலே அக்கறை கொண்ட ஒருவர் இந்த அமைச்சர் பொறுப்பின் ஏற்றுள்ளார். அதிலே பல முற்போக்கான திட்டங்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அவர் இங்கே அமல் நடத்தி வருவதற்காக விசேஷமாக கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே கிராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெரிய எதிர்க்கட்சியாகும். அதற்கு அடுத்த பெரிய எதிர்க்கட்சி காங்கிரஸ்தான். எங்களை பேச அழைக்காமல் தற்போது திரு. நெடுமாறன் அவர்களைப் பேச அழைத்திருக்கிறீர்கள். அந்த முறையை மாற்றியதற்கு என்ன காரணம் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இருப்பது ஒரே எதிர்க்கட்சி தான்.

திரு. ப. நெடுமாறன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் விளக்கம் சொல்லுகிறேன். நான் அவசரமாக ஊருக்குச் செல்லவிருப்பதால் இப்போது நான் பேசுகிறேன்.

நமது அமைச்சர் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கின்ற கல்வித்துறை செயலாளர், மற்ற இயக்குநர்கள், நம்முடைய மாணவர்களின், கல்வி வளர்ச்சியிலே அவர்கள் காட்டி வருகிற அக்கறைக்கு பாராட்டு தெரிவித்துக் கொள்வதோடு இன்னும் சில முக்கியமான விஷயங்களை அவர்களின் கவனத்திற்கு வைக்கிறேன்.

பச்சையப்பன் அறக்கட்டளையை எடுத்துக் கொள்வதிலே நீங்கள் எவ்வளவு வேகம் காட்டினீர்கள். அங்கே இருக்கக் கூடிய ஊழலை ஒழிப்பதிலே நீங்கள் காட்டிய அக்கறையை நான் பாராட்டுகின்றேன். அதைப்போலவே இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களிலே இந்த அவையிலே அனைத்துக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் அடிக்கடி சுட்டிக்காட்டிய குறைபாடுகள் நீக்கப்படவில்லை. அமைச்சர் அவர்களும், மற்ற அதிகாரிகளும் அதிலே தீவிரமான கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 23]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

ஆளுநர் உரையிலும், அதற்குப் பின்னால் முதலமைச்சர் அவர்கள் பேச்சிலும், கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலும் பல்கலைக் கழகச் சட்டங்களிலே உரிய திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்படும் என்று ஒரு தடவை அல்ல பல தடவை சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கான திருத்தங்கள் இந்த அவையின் முன்னாலே வைக்கப்படவில்லை. மதுரை, அண்ணாமலை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகங்கள் ஏதோ அந்த நாட்களில் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே நிறைவேற்றப்பட்ட அந்த உளத்துப் போன சட்டங்களின் அடிப்படையில் இயங்கி வருகின்றன. அதை முற்றிலும் திருத்தி அமைத்து, இன்றைய நாட்டின் தேவையை மனதில் கொண்டு, வளர்ந்து வரும் அறிவு ஆராய்ச்சி நிலையை மனதில்கொண்டு, அந்தச் சட்டங்களை உடனடியாகத் திருத்தவேண்டும். நாம் இன்னும் புதிதாக பல்கலைக்கழகங்களை நிறுவ இருக்கிறோம். ஆகவே, அதற்கு முன்னதாக இந்தப் பல்கலைக் கழகச் சட்டங்களைத் திருத்துவதற்கு சகல நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் உள்ள ஆசிரியர்கள் போராடினார்கள். அந்த ஆசிரியர்களுக்கும், நிர்வாகத் தினருக்கும் இடையே அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சியால் உடன்பாடு ஏற்பட்டது. அந்த உடன்பாட்டிலே உள்ள முக்கியமான அம்சம் அந்தப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்ட அந்த மதுரைப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் மீது போடப்பட்ட வழக்குகளை வாபஸ் வாங்குவது என்பதாகும். ஆனால் அந்த வழக்குகள் இன்னும் வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அந்த வழக்குகளை உடனடியாக வாபஸ் வாங்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களுக்கும், நிர்வாகத்திற்கும் இடையே உடன்பாடு அமைச்சர் அவர்களின் சீரிய முயற்சியால் ஏற்பட்டது. ஆனால் அந்த உடன்பாட்டை மதிப்பதற்கு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக நிர்வாகம் மறுக்கிறது, ஏனாம் செய்கிறது. ஆசிரியர்கள் இன்றைக்கு ஆதரவற்ற நிலையில் நின்று கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசு தலையிட்டு அந்த உடன்பாட்டை அமல்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய சட்டக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் சில விஷயங்களை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, தென்னிந்தியாவிலேயே பழமையான சட்டக்கல்லூரி நம்முடைய சென்னை சட்டக் கல்லூரிதான். இதை போஸ்ட் கிராஜுவேட்

இன்ஸ்டிடியூட்டாகவும், ரிசர்ச் இன்ஸ்டிடியூட்டாகவும் உயர்த்த வேண்டும் என்று ஒரு கோரிக்கை ரொம்ப நாட்களாக இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. தமிழகத்திலே அந்த மாதிரியான ஒரு அமைப்பு, ஒரு நிறுவனம் இருக்கவேண்டும் என்று எல்லோரும் விரும்புகிறார்கள். மிகப் பெரிய சட்டமேதைகள் எல்லாம் இந்தக் கல்லூரியில் படித்தவர்கள்தான். இந்தியாவிற்கு அரசியல் சட்டம் வகுக்கின்ற போது அந்தக் குழுவிலே அவர்கள் இடம் பெற்று இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சட்ட மேதைகளை உருவாக்கிய அந்தச் சென்னை சட்டக் கல்லூரி ஒரு போஸ்ட் கிராஜுவேட் இன்ஸ்டிடியூட்டாகவும், ரிசர்ச் இன்ஸ்டிடியூட்டாகவும் ஆக்கப்படுவதாலே நம்முடைய தமிழகத்தின் பெருமை உயரும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

இதற்கு முதற்படியாக அந்தக் கல்லூரிக்கு ஒரு அடானமஸ் ஸ்டேட்ஸ் அளிக்கப்பட்டாக வேண்டும். அதற்கான விண்ணப்பம் அனுப்புவதற்கு அந்தச் சட்டக் கல்லூரிக்கு இன்னும் அரசு அனுமதி வழங்கவில்லை என்று தெரிகிறது. அதை உடனடியாக வழங்கி, அதற்கு ஒரு அடானமஸ் ஸ்டேட்ஸ் அளிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுரை, கோவை, திருச்சி சட்டக்கல்லூரிகளுக்கு சொந்த ஆஸ்டல் வசதி இல்லை. கட்டிட வசதி இல்லை. சொந்தக் கட்டிடங்கள் இல்லை. மாணவர்கள் மதுரையில் ஐ.டி.ஐ. ஆஸ்டலில் ஒரு பகுதியில் தங்கி இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த 3 கல்லூரிகளுக்கும் உடனடியாக ஆஸ்டல் வசதி ஏற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்தநேரத்தில் வலியுறுத்தக்கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னொரு விஷயத்தையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மத்திய அரசாங்கத்தாலே இயற்றப்பட்ட அட்வகேட்ஸ் ஆக்ட், அடிப்படையில் பார் கவுன்சில் ஆப் இந்தியா அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது அந்த பார் கவுன்சில் ஆப் இந்தியா சட்டக் கல்லூரிகள் எப்படி இயங்க வேண்டும் என்பதற்கான சில நார்ம்ஸ் வகுத்து இருக்கிறது. அந்த நார்ம்ஸ் அடிப்படையிலே எந்தச் சட்டக் கல்லூரியாவது இயங்காவிட்டால் அல்லது அந்த நார்ம்ஸ் வரையறைக்குள்ளே எந்தச் சட்டக் கல்லூரியாவது வர விட்டால், அந்தச் சட்டக் கல்லூரிக்கு அளித்திருக்கக் கூடிய அங்கீகாரத்தை அது வாபஸ் வாங்கலாம்.

(முற்பகல் 11-20)

இதன் விளைவாக அங்கேபடிக்கக்கூடிய மாணவர்கள் பட்டம் பெற்றாலும் வழக்கறிஞர்களாக அவர்கள் அங்கேரிக்கப்படாட்டார்கள்; அவர்கள் தொழில் நடத்த முடியாது. அந்த அபாயகரமான சூழ்நிலை இன்றைக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதற்கு சில உதாரணங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 23]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

எல்லா சட்டக் கல்லூரிகளுக்கும் லைப்ரரிக்காக முதல் வருஷம் 50,000 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் ; அடுத்த வருஷம் 15,000 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே சென்னையில் இருக்கிற சட்டக் கல்லூரிக்கு மொத்தம் அரசு வழங்கியிருப்பது 25,000 ரூபாய்தான் நூலகத்திற்காக. இது அந்த நார்ம்சுக்குள்ளே வரவில்லை. இதை பார் கவுன்சில் ஆட்சேபனை செய்தால், அதன் ஸ்ளைவு, நம்முடைய சென்னை சட்டக் கல்லூரி அதுனுடைய அங்கீகாரத்தை இழக்கக்கூடிய அபாயம் ஏற்படும்.

அதைப்போல திருச்சி, கோவை சட்டக் கல்லூரிகள் கூட இந்த விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு இல்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல சட்டக் கல்லூரிகளிலே ஆசிரியர்-மாணவர்கள் விகிதாச்சாரமும் இருக்கிறது. 1:20 என்ற விகிதத்தில் இருக்க வேண்டும். ஆனால் நம்முடைய சட்டக் கல்லூரிகளில் அந்த விகிதாச்சாரம் நிச்சயமாக இல்லை. இங்கே சென்னையில் இருக்கக்கூடிய சட்டக் கல்லூரியிலே பார்த்தால் 'பார்ட் டைம் ஜூனியர் ப்ரொஃபசர்ஸ்' என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் மொத்தம் இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கையில் 25 சதவீதத்திற்குமேல் இருக்கக்கூடாது என்று விதி இருக்கிறது. ஆனால் அந்த விதிக்கு உட்பட்டு இல்லை ; அதிகமாக இருக்கிறார்கள். சென்னை சட்டக் கல்லூரியைப் பொறுத்த வரையில் ஃபுல் டைம் டீச்சிங் ஸ்டாஃப் பைவிட ஏறத்தாழ 3ம் மடங்கு அதிகமாக 'பார்ட் டைம் ஜூனியர் ப்ரொஃபசர்ஸ்' இருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஒன்று என்றால் அவர்கள் மூன்று என்ற விகிதத்திலே இருக்கிறது. இது எல்லாம் நம்முடைய பார் கவுன்சில் வைதிருக்கிற நார்ம்சுக்கு உட்பட்டு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோவை, திருச்சி சட்டக் கல்லூரிகளில் ஒவ்வாரு கல்லூரியிலும் மூன்றே மூன்று ஆசிரியர்கள்தான், அதற்குமேல் இல்லை. மூன்றே மூன்று ஆசிரியர்களை வைத்துக்கொண்டு அங்கே எப்படி மாணவர்களுக்கு கல்வி கற்பிக்க முடியும்? அதிலும் இரண்டாவது ஆண்டு படிப்புத் தொடங்கிவிட்டது. அங்கே இன்னும் போதுமான ஆசிரியர்கள் இல்லை. இது எதிர்காலத்திலே நம்முடைய மாணவர்களைப் பாதிக்கும். ஆகவே, அதை நம்முடைய கல்வி அமைச்சரவர்கள் கவனித்து, இந்தக் குறைபாடுகளை போக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று; 1966 ஆம் ஆண்டு வரையில் பல்கலைக் கழக டிபார்ட்மெண்டுகளில் வேலை பார்க்கிற ஆசிரியர்களுக்கும், பேராசிரியர்களுக்கும் இதர கல்லூரிகளில் வேலை பார்க்கிற ஆசிரியர்களுக்கும், பேராசிரியர்களுக்கும் ஊதியங்கள் ஒரே விகிதத்தில் சமமாக இருந்தன. ஆனால் 1970-ல் எஞ்சினியரிங் காலேஜ் அக்ரிடிச்சர் யூனிவர்சிட்டி ஆசிரியர்கள் ஊதியம் அரசாங்கத்தால் உயர்த்தப்பட்டது. அதேநேரத்தில் இதர பல்கலைக் கழகங்களில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் ஊதியம் உயர்த்தப்படவில்லை.

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

[1981 ஏப்ரல் 23]

அண்மையில் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு குறைந்த பட்ச ஊதியம் 1,100 ரூபாய் என்று அரசு ஏற்றுக் கொண்டு, அதைக் கொடுக்கிறது. To all Professors of Colleges of Engineering and Agricultural University. இவர்களுக்கு எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் பல்கலைக் கழகங்களில் வேலை பார்க்கக் கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு இந்த ஊதிய விகிதங்கள் அளிக்கப்படவில்லை. மேலும் 10 ஆண்டு அளியில் டென்ட் ப்ரொஃபசர்ஸ் ஆக வேலை பார்த்தால் அவர்களுக்கு புரே ஃபசர் பதவி உயர்வு அளிப்பதற்கு அரசு ஏற்றுக்கொண்டது; அளித்திருக்கிறது; அதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் பல்கலைக் கழகங்களில் வேலை பார்க்கிறவர்களுக்கு, டிபார்ட்மென்டில் லெக்சரர்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு இந்த சிபாரிசு அமூல் படுத்தப்படவில்லை. ஒரே படிப்பு, ஒரே வகையிலான ஆராய்ச்சிப் பட்டம் பெற்றவர்களுக்குள் இந்த வித்தியாசம் இருப்பது சரியல்ல. இந்த முறை முற்றிலும் நியாயமற்றது. ஆகவே இதைப் போக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினையையும் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தமிழிலே எம். ஏ. படித்தவர்கள் மதுரை, அண்ணாமலை, சென்னை போன்ற பல்கலைக் கழகங்களிலிருந்து ஆண்டுக்கு சுமார் 300-க்கு மேற்பட்டவர்கள் வருகிறார்கள். இதிலே அடிஷனலாக பி.எட். படித்தவர்கள் என்ற வகையிலே எம். ஏ., பி. எட். படித்து வெளியே வருகின்றவர்கள் ஆண்டுக்கு சுமார் 150 பேர். 150 பேருக்குக் குறையாதவர்கள் வெளியே வருகிறார்கள். ஆனால் ஆண்டுதோறும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் 250 ஆசிரியர்கள் பதவிகள் காலி ஆகின்றன. அந்த நிலையிலே தமிழில் எம். ஏ., பி. எட். பட்டம் படித்துவிட்டு வெளியிலே வருகின்றவர்களுக்கு இந்தப் பதவிகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஏற்கெனவே பி.எஸ்.ஸி. பி.எட்., பி.ஏ., பி.எட். போன்ற பட்டங்களைப் பெற்று பள்ளிகளிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற ஆசிரியர்கள் தனியாக தமிழ் எம். ஏ. படித்து பாஸ் செய்து வருகின்றனர். அவர்களுக்குத்தான் இந்தப் பதவிகள் கொடுக்கப்படுகின்றனவே தவிர புதிதாகப் படித்து வருகின்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. ஏற்கெனவே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. அடீரர்கள் ஏற்கெனவே உத்தியோக ராய்ப்பைப் பெற்று உத்தியோகத்திலே இருப்பவர்கள். ஆனால் இவர்களோ புதிதாகப் படித்துவிட்டு வேலை ராய்ப்புக்கள் எதுவும் இல்லாத நிலையிலே இருப்பவர்கள். ஆகவே உத்தியோகத்திலே இருப்பவர்களுக்கு மேல் பதவி கொடுப்பது என்பதைவிட இவர்களின் பிரச்சினைகளை அனுதாபத்தோடு கவனித்து உத்தியோகமே இல்லாத இவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே இந்தப் பிரச்சினையை அணுகி இவர்களுக்கு வேலை ராய்ப்பை வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். முடியுமானால் 50 சதவீதம் பதவிகளை தனியாக எம். ஏ. எழுதிப் பரீட்சை செய்கின்ற ஏற்கெனவே பணியிலே உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு இந்தப் பதவிகளைக் கொடுக்கலாம். மீதி 50 சதவீதத்தை

[1981 ஏப்ரல் 23]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

புதிதாக எம். ஏ., பி. எட். பட்டம் பெற்று வருபவர்களுக்கு கொடுக்க அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்போது தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்குரிய வழிவகைகள் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை

இதுபோன்றே கல்லூரியின் முதல்வர்கள் பலருக்கு ஒரு பெரிய மனக்குறை இருப்பதை இந்த அரசின் கவனித்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். யு.ஜி.சி. நிர்ணயித்தபடி கல்லூரி எிலே வேலைபார்க்கின்ற பேராசிரியர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்துவது குறித்து இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கின்றது. அந்த வகையிலே பேராசிரியர்களின் ஊதியமாக ஏற்றுக் கொண்டது 1,100 ரூபாய். ஆனால் கல்லூரியின் முதல்வர்களுக்கு 1,500 ரூபாய் வரையிலே ஊதியம் கொடுக்கலாம் என்று யு.ஜி.சி. சொன்னாலும் கூட அரசு ஏற்றுக்கொண்டது 1,200 ரூபாய்தான். இதன் விளைவாகப் பல பேராசிரியர்களுக்கு முதல்வர் பதவிக்கு வருவதற்கான வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்ட போதிலும் 'எங்களுக்கு முதல்வர் பதவி வேண்டாம், ஏதாவது ஒரு துறையின் பேராசிரியர்களாகவே இருந்து விடுகிறோம்' என்று ஒதுங்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இதனை அரசு மனதிலே கொண்டு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினையை நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் கூட தன்னுடைய அறிக்கையிலே அதைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். தனியார் பள்ளிகளை முறைப்படுத்துகின்ற சட்டத்தை இந்த அரசு 1-12-73-லே கொண்டு வந்தது. இந்த எதிர்த்து சிறுபான்மையோர் கல்வி நிலையங்கள் உயர்நீதிமன்றத்திலே வழக்கு தாக்கல் செய்தன. இந்த சட்டத்தின் பல்வேறு அம்சங்கள் சிறுபான்மையோருக்குப் பொருந்தாது என்று அன்றைக்கு உயர்நீதிமன்றம் அவர்களுக்கு சாதகமான தீர்ப்பளித்தது. அதை எதிர்த்து இந்த அரசு சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்திருக்கின்றது. இதன் விளைவாக இன்றைக்கு என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அரசாங்கத்தின் முறையான சட்டங்கள் எதுவாக இருந்தாலும் இந்த அரசாங்கம் ஆசிரியர்களுக்கு காட்டுகின்ற சலுகைகள் மற்ற ஊதியங்கள் பற்றிய எதுவாக இருந்தாலும், ஆசிரியர்களின் நியமனங்கள் போன்றவையாக இருந்தாலும் சிறுபான்மையோர் நலன் என்ற போர்வையின் கீழ் மறைந்துகொண்டு அந்தச் சிறுபான்மையோரின் கல்வி நிலையங்கள் அரசின் சட்டங்களைத் துச்சமாக மதிப்பதும், ஆசிரியர்களைத் துச்சமாக மதிப்பதும், தங்கள் இஷ்டம் போல் ஆசிரியர்களை வேலையிலிருந்து நீக்குவதும், தங்கள் இஷ்டம் போல் ஆசிரியர்களைப் பழிவாங்குவதும் போன்றதுமான நடவடிக்கைகளில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வருகின்றன. இந்த ஆசிரியர்கள் தங்களின் நிலைமைகளை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர முடிகிறதே தவிர வேறு எதுவும் செய்ய அவர்களால் முடியவில்லை.

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

[1981 ஏப்ரல் 23]

(முற்பகல் 11-30)

அரசாங்கமும் சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பை எதிர்பார்த்து எதுவும் செய்ய முடியாத நிலைமையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பல ஆண்டு காலமாக பல ஆசிரியர்கள், பள்ளிகளிலேயிருந்து அநியாயமான முறையிலே நீக்கப்பட்டு, அவர்களெல்லாம் தெருவிலே நிற்கக்கூடிய பரிதாபமான சூழ்நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலை தமிழகம் பூராவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

சிறுபான்மையோர் மத உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்பதிலே, அவர்களுடைய மத அனுஷ்டானங்களை, பழக்கப் பட்ட முறைகளை பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதிலே யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்க முடியாது. ஆனால் சிறுபான்மையோர் நலன் என்ற பெயரைக் கொண்டு, கல்வித் துறையிலே அவர்கள் இஷ்டப்படி எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற நிலைமை இருப்பதை எந்த ஜனநாயக அரசும், எந்த மக்கள் அரசும் சகித்துக் கொள்ள முடியாது. இந்த விஷயத்திலே நம்முடைய தமிழக அரசு உறுதியாக இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த அரசுக்கு வழிகாட்டும் முகமாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆந்திர மாநிலத்திலே இது போன்ற சட்டம் இருந்து, அந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்து அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்த சிறுபான்மையோர் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு வழக்கை எடுத்துச் சென்றபோது அந்தச் சட்டப்பிரிவுகள் செல்வபடியாகும் என்று மிகத் தெளிவாகவே சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. சுப்ரீம் கோர்ட்டின் தலைமை நீதிபதியான உயர்திரு சந்திரகுட் அவர்களே, இதிலே தெளிவான விளக்கத்தை அளித்திருக்கிறார்கள். 'சிறுபான்மையோர் நலன் என்ற போர்வையிலே ஆசிரியர்கள் உரிமைகளை காப்பாற்றுகின்ற அரசாங்கத்தின் சட்ட திட்டங்களை யாருக்கும் மாற்றுகிற அல்லது மீறுகிற அதிகாரம் இருக்கக் கூடாது' என்று அவரே வற்புறுத்தி எழுதியிருக்கிறார் அப்படிப்பட்ட ஆதாரம் இருப்பதை இந்த அரசாங்கம் மனத்திலே கொண்டு, இதுவரையில் சிறுபான்மையோர் கல்வி நிலையங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள் அத்தனை பேருக்கும் ஏதாவது உதவி செய்யவும், இனிமேல் அப்படி எந்த நிறுவனங்களும் சிறுபான்மையோர் என்ற போர்வையில் ஆசிரியர்களை வெளியேற்றுகின்ற நடவடிக்கையை எடுக்கக் கூடாது என்ற வசையில் உத்தரவை அளிப்பதற்கும், உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, தமிழ் வளர்ச்சிக்காக பல வகையான பிரதான திட்டங்களை இந்த அரசு செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழ் பண்பாடுமையம், தமிழ் வளர்ச்சித் துறை, தமிழ் மொழிபெயர்ப்புத் துறை, வரலாற்றுத் துறை என்று பல

வரவு-செலவுத்திட்டம் 1981-82 வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி 823
1981 ஏப்ரல் 23] [திரு. ப. நெடுமாதன்]

வேறான துறைகள் இன்றைக்கு இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன, ஆனால் நான் மிக வருத்தத்தோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தத் துறைகள் அனைத்தும் ஒருங்கிணைந்து முறையில் செயல்படுவது இல்லை. இந்த மூன்று துறைகளையும் அல்லது இன்னும் இதில் இருக்கக் கூடிய துறைகளையும் சேர்த்து ஒருங்கிணைத்து, அவர்கள் ஒன்று பட்டு செயல்பட்டால்தான் நாம் எதிர் பார்க்கிற தமிழ் வளர்ச்சி உண்மையாக ஏற்பட முடியும்.

ஒவ்வொரு கல்வி நிறுவனங்களிலே உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும், தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் சிறந்த ஆசிரியர்களை தேர்ந்தெடுத்து ஆண்டுதோறும் இந்த அரசு விருதுகளை வழங்கி வருகிறது. ஆசிரியர்களுக்கு விருதுகள் வழங்குவதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் சிறந்த ஆசிரியர்கள் என்று விருதுகள் வழங்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டவர்களுக்கு, அவர்களுடைய பதவிக்காலத்தை மேலும் ஒரு மூன்றாண்டுகளுக்கு நீட்டித்துக் கொடுப்பதன்மூலம், அவர்களுடைய சேவையையும் இந்த அரசு பெற முடியும். அவர்களுக்கும் இது உதவியாக இருக்கும் என்பதைக் கூறி, அந்த இந்த அரசு கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்னொன்று, முதியோர் கல்வி மையங்கள்.

(மனியடிக்கர் பெற்றது).

அந்த முதியோர் கல்வி மையங்களில் பி.ஏ., பி.டி. படித்து விட்டு, 6 ஆண்டு காலம், 7 ஆண்டு காலம் பணிபுரியக் கூடிய ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு மத்திய அரசின் உதவியில்லா விட்டால், அந்த முதியோர் கல்வி மையங்களை செயல்படுத்த முடியாது என்ற நிலைமையில் இருக்கின்றன. அப்படியானால் அவர்களுடைய கதி என்ன? அவர்கள் மீண்டும் வேறு இடங்களில் வேலைக்கு போக வேண்டும் என்றாலும் முடியாது, வயது வரம்பை கடந்திருப்பார்கள். இந்தப் பிரச்சனையை அரசு சற்று மனிதாபிமான முறையில் கவனித்து, அவர்களை அரசு பள்ளிகளில் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள முன் வரவேண்டும்.

நம்முடைய நூலகங்களைப் பற்றி இறுதியாக ஒரே வார்த்தைகளைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழக நூலகத்துறை ஓரளவிற்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் ஏ.பி., சி.டி. என்று நான்கு வகைகளாகப் பிரித்து செயல்படுத்தலாம் என்று முடிவு எடுத்திருக்கிறீர்கள். இந்த அரசாங்கத்தின் புதிய ஆணைப்படி ஏற்கெனவே இருக்கக் கூடிய பணியாளர்களில் 3,047 பேர்களிலே 1,948 பேர்கள் தான் இந்த புதிய ஆணைக்குள் வரவிருக்கிறார்கள்.

[[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1981 ஏப்ரல் 23]

பாக்கியிருக்கக்கூடிய 1,529 பதவிகளில் உள்ளவர்கள் எதிர்காலத்தில் அவர்கள் பதவிக் குறைப்புக்கு உள்ளாவார்கள். ஆகவே ஏ, பி, சி, டி, என்று பிரிப்பதை சற்று செம்மைப்படுத்தி பணியாளர்களின் நலனை மனதில் கொண்டு அதைச் செய்யவேண்டும்.

கல்விக்காக இந்த ஆண்டு ரூ. 332 கோடி செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நூலகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ரூ. 1.61 கோடி மட்டுமே செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. இது போதுமானதல்ல. சாதாரணமாக கல்விச் செலவில் 10 சதவீத மாவது நூலகத்திற்குச் செலவிடப்படவேண்டும். அது முடியாவிட்டாலும் ஒரு பர்சென்டாவது செலவிடப்படவேண்டும். அந்த 1 சதவிகிதத்திற்குக் குறைவாக இந்தத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது சரியல்ல. இதன் விளைவாக தமிழக நூலகத் துறையில் ஒரு முடக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலையை மாற்றியமைக்க இந்த அரசு முன்வரவேண்டுமென்று வலியுறுத்தி, ஏன் உரையை இத்துடன் முடிக்கிறேன்.

* திரு. க. இரா. இன்னராக : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கோரிக்கை எண் 17—கல்வி மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசுவதற்கு எனக்கு நல்லதொரு வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதற்கண் தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1981—82 ஆம் ஆண்டுக்கான கல்வி மானியத் திற்காக 249 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாக, மொத்தச் செலவில் 22 விழுக்காடு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கல்வித் துறைக்கு பொறுப்பேற்றிருக்கிற மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறையில் நல்ல பல மாற்றங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். மாணவர்கள் நல்லமூலையில் கல்வி பெறுவதற்கும் ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு நல்ல சலுகைகளை வழங்கிடவும், இந்தத் துறையில் அவர்கள் பணியாற்றியிருக்கிற காரணத்தால் கல்வித் துறையில் என்னென்ன மாற்றங்கள் எப்படி எப்படியெல்லாம் செய்யவேண்டும், என்றும் ஆசிரியப் பெருமக்களின் குறைபாடுகளை எப்படியெல்லாம் நீக்கவேண்டும் என்றும் நல்லமுறையில் ஆராய்ந்து நல்ல பல மாற்றங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு நல்ல பல மாற்றங்கள் செய்து சலுகைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அதற்காக அத்தனை ஆசிரியப்பெருமக்களும் படித்தவர்களும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களையும் தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும் பாராட்டுவதை காண்கிறோம்.

இன்றைக்கு தர்மபுரி மாவட்டத்தில் மைய சமையல் கூடங்கள் அமைக்க ரூ. 144 இலட்சம் ஒதுக்கி 16 மைய சமையற்கூடங்கள் அமைப்பதற்கு நிதி ஒதுக்கியிருப்பதற்காக எங்கள் மாவட்ட மக்கள் சார்பாக அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பாராட்டுகளைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 23]

[திரு க. இரா. சின்னராசு]

அதோடு தமிழக முதல்வர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த நாட்டின் விளையாட்டு வீரர்களை உலகுக்கு அறிவிக்கிற வகையில் நல்லமுறையில் விளையாட்டுப் பயிற்சிகளுக்கு ஆக்கம் தரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு நடுநிலைப் பள்ளிக்கூடங்களில் இருக்கிற சிறுவர்களுக்கு சிறிய வயதிலிருந்து பயிற்சி அளிக்கிற வகையில் நடுநிலைப்பள்ளிகளில் விளையாட்டுப் பயிற்சி ஆசிரியர்களை நியமித்து நல்லமுறையில் விளையாட்டுப் பயிற்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நடுநிலைப்பள்ளிகளில் விளையாட்டு விழாக்கள் நடத்த வாய்ப்பு தந்திருக்கிறார்கள். அது கூறித்து நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் சில நடுநிலைப் பள்ளிகளில் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் பதவி நியமிக்கப்படாமல் இருக்கிறது அப்படி நியமிக்கப்படாமல் இருக்கிற பள்ளிகளில் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களை நியமித்து, எல்லா நடுநிலைப் பள்ளிகளிலும் சிறுவர்களுக்கு சிறு வயதிலிருந்தே விளையாட்டுகள் கற்றுத் தருவதற்கு வேண்டிய வகையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

அதோடு, ஆதி திராவிட பழங்குடி மக்களுக்கு 8, 9, 10 ஆம் வகுப்புகளிலே படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு பள்ளி நேரம் போக மீதி நேரத்திலே 1½ மணி நேரம் ஆங்கிலம், கணக்கு, அறிவியல் பாடங்களை கற்றுத் தருவதற்காக ஒரு நல்ல திட்டத்தை இந்த அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளதிலிருந்து, இந்த அரசு இந்த மக்களின் வளர்ச்சிக்காக தந்திருக்கின்ற உதவிகளைப் பார்க்கின்றபோது, அதற்காக 12.5 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதையும் பார்க்கும்போது, ஆதி திராவிட மக்களின் கல்வி வளர்ச்சியிலே இந்த அரசு கொண்டிருக்கும் அக்கறையைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்திலே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியப்பெருமக்களைத், தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களை அரசு அலுவர்களாக அறிவித்துள்ளார்கள். இதை இந்த நாட்டிலுள்ள அத்தனை ஆசிரியர்களும் பாராட்டுகின்றார்கள். இது ஊராட்சி ஒன்றியத்தோடு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதை மேலும் நமது அமைச்சர் அவர்கள் நகராட்சிகளிலே பணியாற்றும் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களையும் அரசு ஊழியர்களாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆசிரியர்களுக்குப் பல சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆசிரியர்களுக்கு மூக்குக் கண்ணாடி, காது கேட்கும் கருவிகள் போன்றவைகள் எல்லாம் வாங்குவதற்கு அரசு சலுகைகள் காட்டியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, இந்த அரசு ஆசிரியர்களை எப்படி மதிக்கிறது என்று தெரிகிறது. இன்னும் என்னென்ன சலுகைகள் தரலாமோ, அத்தனை சலுகைகளையும் தருவதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது. அதோடு

மாத்திரமல்ல. தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு பட்ட மேற் படிப்பு படிப்பதற்காக அவர்களுக்கு இலவசக் கல்வி தருவதற்கு இந்த அரசு நிதி ஒதுக்கியிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். குறிப்பாக, மருத்துவப் படிப்பு, பொறியியற் கல்லூரியில் படிக்கும் படிப்பு ஆகியவகைகளுக்கு இந்தச் சலுகைகள் தந்திருப்பதற்காக நான் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும், 1972 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1 ஆம் நாளுக்கு முன் தனியார் பள்ளிகளில் ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர், ஆசிரியர் அல்லாதவர்களுக்கும் ஓய்வூதியம் தருகின்ற வகையிலும், அதோடு மட்டுமல்லாமல் பணியாளர்களுக்கு குடும்பநல நிதியாக ரூபாய் 10,000 கொடுப்பதையும் இதிலே சேர்த்திருப்பதைக் கண்டு, உண்மையிலேயே தனியார் பள்ளிகளிலே பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களும், மற்ற அலுவலர்களும் கண்டிப்பாகப் பாராட்டாமல் இருக்க மாட்டார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1977-78 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பணியில் ஓய்வு பெற்ற, இறந்து விட்ட ஆசிரியர்களின் பிள்ளைகளுக்கு மருத்துவக் கல்லூரி, வேளாண்மைக் கல்லூரி, கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி போன்ற தொழிற் பட்டப் படிப்பு படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கியிருக்கின்ற நல்ல திட்டத்தையும் இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். கண்டிப்பாக, அதற்காக அந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த அத்தனை பெருமக்களும் அமைச்சர் அவர்களையும், இந்த அரசையும் பாராட்டாமல் இருக்க மாட்டார்கள்.

அதோடு இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நீச்சல் குளங்கள் கட்டுவதற்கு 1980-81 ஆம் ஆண்டிலே வடஆற்காடு, சேலம் மாவட்டங்கள் ஆகியவற்றிற்கு நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், வரும் ஆண்டில், 14 லட்சம் ரூபாய் இரண்டு மாவட்டங்களில் கட்டுவதற்கு இருப்பதாக அறிவிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த இரண்டு மாவட்டங்களில் தர்மபுரி மாவட்டத்தை ஒன்றாகத் தேர்ந்தெடுக்கும்படி நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, மொழிப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்ட செம்மல்சுள், தீக்குளித்து தங்கள் உயிரையே அர்ப்பணித்த தியாகிகள் சின்னசாமி, அரங்கநாதன் போன்றவர்களுக்கு அரசு மூலமாக அவர்கள் குடும்பங்களுக்கு பென்ஷன் கொடுப்பதற்கு 1978-79 ஆம் ஆண்டு ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே பரிசீலிக்கப் போவதாக குறிப்பிருந்தது. அதற்குப் பின்னர் அரசு அதைப் பற்றி

1981 ஏப்ரல் 23]

[திரு. க. இரா. சின்னராசு]

பரிசீலிக்கவில்லை. காரணம், நாங்கள் எல்லாம் மொழிப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டவர்கள் ; என்னைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. ஆனால், மொழிப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டு, தீக்குளித்து, தங்கள் குடும்பத்தை விட்டுவிட்டுச் சென்ற தியாகிகள் இருந்திருக்கிறார்கள். எத்தனையோ பேர்களுக்கு, தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு, தமிழ் அறிஞர்களுக்கு இந்த அரசு உதவி அளித்திருக்கிறது. தமிழுக்காக தங்கள் உயிரையே அர்ப்பணித்த தியாகிகளின் குடும்பங்களுக்கு இந்த பென்ஷன் தொகையை இந்த அரசு ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு மாத்திரமல்ல, மதுரையிலே, உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கழகம் அமைப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதேபோல், தஞ்சையிலே தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுத்த இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த நேரத்திலே நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். திரு. ஏ. டி. பன்னீர்செல்வம் அவர்களைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். ஆங்கிலேயர் காலத்தில் பன்னீர் செல்வம் அவர்கள் தந்தை பெரியார் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்தவர் என்பதை நாடு அறியும். ஏ. டி. பன்னீர் செல்வம் அவர்கள் தஞ்சையிலே பிறந்திருக்கிற காரணத்தாலே தஞ்சையிலே அவரின் உருவச்சிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் தமிழக மக்களுக்காக அவர் அரும்பாடுபட்டவர். தந்தை பெரியார் அவர்கள்கூட அன்னார் இறந்த காலத்தில் ஒரு அறிக்கையை எழுதி இருக்கிறார்கள். “உடன் பிறந்தவர்கள் இறந்தபொழுது நான் கண்ணீர் வடிக்கவில்லை ; என் அருமை நண்பர் பன்னீர்செல்வம் அவர்களே பிரிந்ததால் நான் கண்ணீர் வடிக்கிறேன்” என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவருக்கு இந்த அரசு உருவச்சிலை அமைப்பதை தனது கடமையாக கருது வேண்டும்.

அடுத்து, தர்மபுரி மாவட்டம் எல்லாத் துறைகளிலும் பின்தங்கிய மாவட்டம் ஆகும். கல்வித் துறை புள்ளிவிவரப்படி 28 விழுக்காடு தான் படித்தவர்கள். இம் மாவட்டத்தில் உள்ளார்கள் ; இரண்டு கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. ஏற்கெனவே, அமைச்சர் அவர்கள் அதில் எம்.எஸ்ஸி. வகுப்பிற்கு அனுமதி வழங்கியுள்ளார்கள். அதோடு எம்.ஏ., எம்.காம்., பி.காம்., போன்ற பட்ட மேற்படிப்புகளை தர்மபுரியிலும், கிருஷ்ணகிரியிலும் இருக்கிற கல்லூரிகளில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் அது அந்தப் பகுதி மக்கள் கல்வி அறிவில் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு, நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு, இரண்டு கல்லூரிகளை தர்மபுரி மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒசூரில் ஆண்கள் கல்லூரியும் கிருணஷ்கிரியில் பெண்கள் கல்லூரியும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அம்மாவட்ட மக்கள் எல்வி வளர்ச்சி பெறுவதற்கு ஆவன செய்ய அமைச்சர் அவர்

[திரு. க. இரா. சின்னராசு] [1981 ஏப்ரல் 23]

களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந் நிலையில் சேலத்தில் ஆரம்பிக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள மருத்துவக் கல்லூரியை தரம்புரி மாவட்டத்தில் ஆரம்பிக்க வேண்டுகிறேன்.

கடைசியாக நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். தமிழை முக்கிய பாடமாக எடுத்து படித்திருக்கிற மேல்நிலை ஆசிரியர்கள் மேல்நிலைப்பள்ளிகளில் பதவியில் நியமிப்பதற்கு முன்னுரிமை தரப்படுவதில்லை. அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, இனி, 50 விழுக்காடு கல்விகளிலே படித்து வருகிறவர்களுக்கும், மீதமுள்ள 50 விழுக்காடு பணியில் இருந்து வருபவர்களுக்கும் ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. எம். தங்கவேலுராஜ்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாநில வரவு-செலவு திட்டத்தில் கல்விச் செலவும் நான் சார்ந்திருக்கிற இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக பேச வாய்ப்பு தந்ததற்கு நன்றியைச் தெரிவித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக எனக்கு முன்பேசிய திராவிட முன்னேற்ற கழக அங்கத்தினர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டில் 23 சதவீதம் நிதி ஒதுக்கப்பட்டதெனவும், இன்று இந்த ஆண்டு குறைக்கப்பட்டதாகவும் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த அரசு கல்வியின் முன்னேற்றத்திலே எத்தனை அக்கறையும், பாசமும் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நிரூபிக்க இந்த உதாரணம் ஒன்றே போதுமானதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

மேலும் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்வியின் தரம் எவ்வளவு குறைந்திருக்கிறது என்பதைக் காட்ட சென்ற சில ஆண்டுகளில் தமிழகத்தில் ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., ஐ.எப்.எஸ். பரிட்சைகளுக்குச் சென்ற மாணவர்களின் தேர்ச்சி விகிதம் குறைந்திருக்கிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால் நம்முடைய கல்வியின் தரம் குறைந்து வருகிறது. இதை மாற்றுவதற்கு இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு).

திரு. கோவைத்தம்பி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும் பொழுது கல்வியின் தரம் குறைந்து வருகிறது என்று பேசினார்கள். நேற்றைய தினம் டெல்லியிலே, இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டிலேதான் கல்வித் தரம் அதிகமாக உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது தவறு என்று உறுப்பினர் அவர்கள் எண்ணுகிறாரா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. எம். தங்கவேலுராஜ்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான்கு, ஐந்து ஆண்டுகளாக ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., ஐ.எப்.எஸ்., ஆகிய தேர்வுகளில் பெர்சன்டேஜ் குறைந்து வருகிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டேன். தேசிய மாணவர்களின் எண்ணிக்கையிலே இருந்தே அது எந்த அளவு குறைந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

1981 ஏப்ரல் 23]

(முற்பகல் 11-50)

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ. பி. எஸ்., தேர்வுகளுக்கு தமிழர்கள் வெற்றிபெறுவதில்லை என்பதை காங்கிரஸ் உறுப்பினர் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். அது வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்பதற்கு ஒப்பாக தான் இருக்கிறது. தெற்கிலிருந்து செல்கிறவர்களை திறமையானவர்களைத் தேர்வு செய்கின்ற எண்ணம் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். பி. உங்கவேலராஜ் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தரம் உயரவில்லை, நம்முடைய மாணவர்கள் தேறமாட்டேன் என்கிறார்கள். வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்பதல்ல. இப்படி கூறுவதிலிருந்து உறுப்பினர் இராமலிங்கம் அவர்கள் நான் பேசுகின்ற கருத்தைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்று நினைக்கிறேன். நம் மாணவர்கள் நன்கு தேற வேண்டும். அரசு அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்து நம்முடைய மாணவர்கள் நன்கு முன்னேறுவதற்கு வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். ஆகவே, வடக்கு தெற்கு என்று பேசுவது மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு அழகாகாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சென்ற 4,5 நாட்களுக்கு முன்னாலே நான் டெல்லி சென்றிருந்தேன். அங்கே, ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., தேர்வுகள் நடைபெறுகின்றன. தமிழகத்திலிருந்து சென்ற தேர்வுக்குழுவினரே சிலர் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். வரவர தமிழகத்திலே உள்ள மாணவர்களின் தரம் குறைந்து வருகிறது என்று சொல்லி வருத்தப்பட்டார்கள். தமிழக அரசு நம்முடைய மாணவர்களை ஊக்குவிக்கின்ற வகையிலே நல்ல காரியங்களைச் செய்து பெருமை தேடித்தர முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிற்சாலைகளிலே ஆங்காங்கு ஸ்ட்ரைக் நடப்பதுபோல் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் ஸ்ட்ரைக், பட்டப்படிப்பு ஆசிரியர்கள் ஸ்ட்ரைக்; முதுநிலை பட்டப்படிப்பு ஆசிரியர்கள் ஸ்ட்ரைக் என்று வருடம் பூராவும் ஸ்ட்ரைக் நடந்துகொண்டே இருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்கிறபோது அரசு அவர்களை ஜெயிலில் தள்ளி, நாட்கணக்கில் மாதக்கணக்கிலே வைத்துவிடுகிற காரணத்தாலே அவர்களுக்கு சொல்லித் தருவதிலே உள்ள ஊக்கம் குறைகிறது. மாணவர்களுக்குப் போதிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் குறைகிறது. இதற்கெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். ஆசிரியர்களிலும் மினிஸ்ட்ரியல் ஸ்டாப்களிலும் ஏ விங் என்றும் பி விங் என்றும் இருக்கின்றன. அவர்கள் பலகலமைகளை அதற்காகப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் ஏ விங்கில் ஒருவர் 15 ஆண்டுகள் வேலை செய்திருந்தாலும் கூட பி விங்கில் ஒருவர் 7 ஆண்டுகள் வேலை செய்திருந்தால் அவர் 15 ஆண்டுவேலை செய்தவரை விட சீனியாரிட்டி அதிகமாகப் பெற்று பதவி உயர்வு பெறுகிறார். 7 ஆண்டுகள் வேலை செய்தவர்

[திரு. பி. எம். தங்கவேலுராஜ்] [1981 ஏப்ரல் 23]

உயர் பதவிக்குச் சென்று விடுகிறார். அதைப் போலவே மினிஸ்ட்ரியல் ஸ்டாபை பொறுத்த வரையிலும் ஒருவர் பிவிங்கிலே 5 வது இடத்திலே இருந்தாலும்கூட ஏ பிவிங்கிலே 450 பேர்களை கடந்து புரமோஷன் பெறுகிறார். இதுபோன்ற நிலைமைகள் இருப்பதால் ஆசிரியர்கள் சொல்லிக் கொடுப்பதிலே கவனம் செலுத்தாமல் குடும்பப் பிரச்சினைகளிலே கவனம் செலுத்த வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நல்ல காரியங்கள் செய்யப்படவில்லை. கல்வி அமைச்சர் அவர்களும், கல்வித் துறை செயலாளர் அவர்களும் சேர்ந்து பேசி அவர்களுக்கு என்ன என்ன குறைபாடுகள் என்பதைப் பார்த்து அவைகளைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஆசிரியர்களுடைய இடர்களை உடனடியாக தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சீனியரிட்டி அடிப்படையில் எல்லோருக்கும் பதவி உயர்வு தர வேண்டும். பாரதபிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தியா யார்மீதும் கட்டாயமாகத் திணிக்கப்பட மாட்டாது. இந்தியைத் தாய்மொழியாகக் கொள்ளாதவர்கள் ஒத்துக் கொள்கிற வரை இந்தி திணிக்கப்பட மாட்டாது என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களை எடுத்துக் கொண்டால் இந்தியை விருப்பப் பாடமாகக் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தியை விருப்பப்பாடமாக உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலே ஏன் அமல்படுத்தக்கூடாது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். வசதியுள்ளவர்கள் டியூசனை வைத்து ஆங்காங்கே ஆசிரியர்களை வைத்து இந்தியைக் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் குழந்தைகள், உறுப்பினர்கள் குழந்தைகளெல்லாம் தனியாக டியூஷன் வைத்து இந்தியைக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்று கேள்விப்படுகிறேன். இந்தியை விருப்பப்பாடமாக 6-வது வகுப்பிலிருந்து அமல்படுத்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேல்நிலைப் பள்ளிகளில், படிக்கிற எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்த மாணவர்கள் அக்ஷரம் மாணவர்களாகவும் கருதப்படாமல், உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களாகவும் கருதப்படாமல் இரண்டும் இல்லாத நிலையில் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் ஒரு ஜூனியர் காலேஜ் என்று ஏற்படுத்தி மேல்நிலை பள்ளி மாணவர்களின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்கள் சங்கம் என்று இருக்கிறது என்பது அவைனருக்கும் தெரியும். ஆசிரியர்கள் சங்கம் அமைத்துக் கொள்ளலாம். என்று சலுகை கொடுத்துவிட்டு, அதில் சில சட்டதிட்டங்களை ஏற்படுத்துகிறார்கள். ஆசிரியர் சங்கங்களுக்கு ஆசிரியர் அல்லாதவர்கள் தலைமை வகிக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டாக இருந்தாலும் சரி, ஸ்டேட் கவர்ன்மெண்டாக இருந்தாலும் சரி, ஆசிரியர் தொழில் அல்லாத மற்றத் தொழில்களில் அந்தத் தொழில்களில் இல்லாதவர்கள் தலைவ

1981 ஏப்ரல் 23]

[திரு. பி. எம். தங்கவேலுராஜ்]

ராகவோ, செயலாளராகவோ வரலாம் என்பதை ஒத்துக் கொள்ளும் பொழுது இந்த ஆசிரியர் சங்கங்களுக்கு மட்டும் ஆசிரியர் அல்லாதவர்கள் தலைவராக இருக்கக்கூடாது என்ற ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதைப் பாரக்கும் பொழுது இதை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சங்கம் அமைப்பதற்கு ஆதரவு கொடுத்துவிட்டு, மேலதிகாரிகள் செய்யும் கொடுமை பற்றிக் குற்றச்சாட்டு சொல்லக்கூடாது, வெளியிலே அதைப்பற்றிச் சொல்லக்கூடாது, பேசக் கூடாது எழுதக்கூடாது, நன்கொடை போன்றவைகளை வகுவிக்கக்கூடாது. என்று சட்ட திட்டங்களையெல்லாம் இந்த அரசு அண்மையில் அறிவித்திருக்கிறது. சங்கம் அமைப்பதற்கான அனுமதியைக் கொடுத்து விட்டு இது போன்று அவர்களது உரிமைகளைப் பறிக்கும் விதத்தில் செய்வது ஒரு ஜனநாயக அரசுக்கு நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டெக்னிகல் எஜுகேஷனைப் பொறுத்த வரையில், ஐ.டி.ஐ., மற்றும் பாலிடெக்னிக் ஆகியவைகள் கிராமப்புறங்களில் நிறுவப்படவேண்டும். எஞ்சினியரிங் காலேஜ், எம். பி.பி.எஸ். ஆகியவற்றிற்கு மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதைப் போல ஐ.டி.ஐ. மற்றும் பாலிடெக்னிக் ஆகியவைகளுக்கும் மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். ஐ.டி.ஐ.க்குத் தேர்வு செய்வதில் எக்கச்சக்கமான முறைகேடுகள் நடந்து வருகின்றன. அந்த முறைகேடுகளைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மிட்-டே மில்லைப் பொறுத்த வரையில் கல்வி போர்டு பத்து காசும். யூனியன் 5 காசும் கொடுக்கிறது. அது அந்தந்த யூனியன்களிலிருந்து சமயத்திற்குக் கிடைப்பதில்லை என்று ஒவ்வொரு ஊரிலேயும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே, பத்து காசு, ஐந்து காசு என்பதை மாற்றி சர்க்காரே 25 காசாக உயர்த்திக் கொடுத்து, பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் கொண்டு வந்த மதிய உணவுத் திட்டத்தை மேலும் நல்ல முறையில் கொண்டு வந்து, மாணவர்களுக்கு நல்ல சத்துள்ள உணவை வழங்குகின்ற முறையில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அநேக பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கட்டிடங்கள் இல்லை. வேறு வகையான வசதிகள் இல்லை; பெஞ்ச், நாற்காலிகள் இல்லை. என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள கட்டளை, பஞ்சப்பட்டி, கடலூர் ஆகிய இடங்களில் பத்தாண்டுகளாகக் கட்டிடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. குளித்தலை தொகுதியில் உள்ள ஆர். டி. மலை என்ற இடத்தில் உள்ள கட்டிடம் இடிந்து விழுந்து மாணவர்களைப் பழிவாங்கும் நிலையில் இருக்கிறது. இதுபற்றி அந்தத் தொகுதி உறுப்பினர் திரு ஆர். சுருப்பையா அவர்கள் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் அந்தக் கட்டிடம் இன்னும் செப்பனிடப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. எம். தங்கவேலராஜ்]

[1981 ஏப்ரல் 23]

இராமநாதபுரத்திலே மாணவர்கள் பழிவாங்கப்படுகிறார்கள். இராமநாதபுரத்திலே அண்மையில் ஏற்பட்ட கலவரத்தையொட்டி மதுரையிலிருந்து இராமநாதபுரத்திற்கு மாணவர்கள் சென்றாலும், இராமநாதபுரத்திலிருந்து அதைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களுக்கு மாணவர்கள் சென்றாலும், அரிசன மாணவர்களைத் துன்புறுத்துகிறார்கள். ஜாதிக் கலவரங்கள் ஒழிந்திருந்தாலும் போலீசார் யார் யார் அரிசன மாணவர்கள், அவர்கள் எந்த பஸ்ஸிலே செல்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டுபிடித்து, அவர்களைக் கீழே இழுத்துப் போட்டு, பல துன்பங்களை ஏற்படுத்துகிறார்கள். நேற்றுகூட, இராமநாதபுரத்திலிருந்து வந்த வழக்கறிஞர்களும் நண்பர்களும் என்னிடத்திலே இதைப்பற்றி முறையிட்டார்கள். ஆகவே, கல்வியமைச்சரவர்கள் இதைப் பற்றிக் கலந்து, அரிசன மக்கள் தாக்கப்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நெடுமாறன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் பேரல தனியார் கல்விக்கூடங்களிலும், மைனாரிட்டிக் கம்யூனிட்டி கல்விக் கூடங்களிலும் சில பள்ளிகள், கல்லூரிகளில் அரிசன மக்களுக்கு 18 சதவீதம் ஒதுக்கப்படாமல், அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அரசு இதில் முக்கியத்துவம் கொடுத்து 18 சதவீதம் அரிசன மக்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று தமிழக அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதுவரையில் நான் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்த மைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களும், அரசும் தீவிர முயற்சியை எடுத்துக்கொண்டு, தமிழ்நாட்டிலுள்ள மாணவ, மாணவிகளை உசாக்குவித்து, பரீட்சைகளில் நல்ல முறையில் தேர்ச்சி பெற்று விளங்குவதற்கு வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(நண்பகல் 12-00)

திரு. என். விஜயபாஸன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கல்வி மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும்—இங்கு வாழும் மனிதருக் கெல்லாம் பயிற்றுப் பலகல்வி தந்து—இந்தப் பாரைன் உயர்த்திட வேண்டும் என்று மகாகவி பாரதியார் அவர்கள் சொன்ன கருத்திற்கிணங்க ண்வி வாய்ப்பினை பரவலாக்கிடவுந் கல்விச் செல்வத்தை அனை

1981 ஏப்ரல் 23]

[திரு. என். விஜயபாலன்]

வருக்கும் அளித்திடவும், கல்லாதார் இல்லாத ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்கிடவும் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், கல்விக்காக அரசு ஒதுக்கியிருக்கின்ற தொகை, ஆண்டுக்காண்டு, அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது என்பதை நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். 1974-75-ல் ரூ. 123 கோடியாகவும், 1975-76-ல் ரூ. 125 கோடியாகவும், 1976-77-ல் ரூ. 143 கோடியாகவும், 1977-78-ல் ரூ. 164 கோடியாகவும், 1978-79-ல் ரூ. 186 கோடியாகவும், 1979-80-ல் ரூ. 212 கோடியாகவும், 1980-81-ல் ரூ. 238 கோடியாகவும், இவ்வாண்டு இத்தொகையானது ஏறக்குறைய ரூ. 249.282 கோடியாகவும் ஆகியுள்ளது என்றால், கல்வி வளர்ச்சியில் புரட்சித் தலைவர் அரசு எந்த அளவுக்கு அக்கறையும் ஆர்வமும் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு வேறு எடுத்துக் காட்டுத் தேவையில்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, தொடக்கப் பள்ளி நிலையில் 1,000 ஆசிரியர்களும், உயர்நிலைப் பள்ளி நிலையில் 200 பி.டி. தர ஆசிரியர்களும், இடைநிலைப் பள்ளிகளுக்கு பி.டி. தரத்தில் 200 தலைமை ஆசிரியர்களும் நியமிக்கப்பட இருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போன்று, இடைநிலைப் பள்ளியில் புதிதாக 500 தமிழாசிரியர்களை நியமிக்க இருப்பதும் பெரிய கோயில்களில் தமிழாசிரியர்களை வேலையில் அமர்த்த இருப்பதும் தமிழ்ப் படித்து வேலையின்றி இருக்கிறோமே என்ற கவலையை அவர்கள் மத்தியில் போக்கவும் இந்த அரசு எந்த அளவு நல்லமுறையில் செயல்படுகிறது என்பதற்கு இது நல்ல எடுத்துக் காட்டாகும்.

அண்ணாவின் வழியிலே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மதுரை மாநகரில் நடத்திய ஐந்தாம் உலகத் தமிழ் மாநாடு ஏற்படுத்திய எழுச்சி எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்ற எண்ணத்தை, ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நேரத்தில் தமிழ் படித்தவர்கள் அனைவருக்கும் புலவராக இருந்தாலும், பி.லிட். படித்தவர்களாக இருந்தாலும், பி. ஏ. தமிழ் படித்தவர்களாக இருந்தாலும், எம். ஏ. தமிழ் படித்தவர்களாக இருந்தாலும், ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் ஏதேனும் ஒரு வேலையைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழர்களின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகவும், தமிழினத்தின் தலைவராகவும் இருக்கின்ற புரட்சித் தலைவரும், அவருடைய தலைமையில் செயல்படும், அரசும், எதையும் முனைப்புடன்

[திரு. என். விஜயபாலன்]

[1981 ஏப்ரல் 23]

செய்து முடிக்கும் திறம் படைத்த கல்வியமைச்சரும் இதற்கான வழிவகையைக் காண்பார்கள் என்று நான் திடமாக நம்புகிறேன்.

தமிழ் மொழியின் அரிய கலைச் செல்வங்களை இலக்கிய வளங்களை ஆழ்ந்தெடுத்து தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தை தஞ்சையிலும், தமிழ்ச் சங்கத்தை மதுரையிலும் நிறுவ இருப்பதைப் பாராட்டுகின்றேன். தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தை தஞ்சை மண்ணில் நிறுவ இருப்பதற்காக தஞ்சை மாவட்டத்து மக்கள் என்றென்றும் நன்றி உடையவர்களாக இருப்பார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

புரட்சித் தலைவரின் அறிவுரையின்படி தஞ்சை அரண்மனையில் ஆய்வு செய்த தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையினர் பல அறைகளையும் அதில் பல அழகிய சித்திரங்களையும் கண்டறிந்து இருப்பதை செய்தித் தாள்கள் மூலமாக அறிகின்றோம். அந்த வகையில் தமிழகத்தி தினுடைய வரலாற்றுச் சின்னங்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த அரசு எந்த அளவுக்கு அக்கரை கொண்டிருக்கிறது என்னை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் எனது தொகுதியில் பூம்புகார்ப் பகுதியில் சாயாவனம் என்ற இடத்தில் மத்திய தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையினர் சிலவற்றைக் கண்டறிந்தார்கள். ஆனாலும் அந்த இடத்தில் மேலும் எதனையும் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் அவர்கள் ஈடுபடவில்லை. ஆகவே, நமது அரசு மத்திய அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு அந்த ஆராய்ச்சிப் பணிகளைத் தொடர், வரலாற்று உண்மைகளை வெளிக் கொணர ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முறைசாராக் கல்வி, முதியோர் கல்வி இயக்கத்தை பலப் படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொண்டிருப்பதை வரவேற்கின்றேன். பல பிரிவுகளில் புதிய பாட முறைகளைத் தொடங்குவதற்காக வரும் ஆண்டில் அரசு ரூ. 15 இலட்சம் ஒதுக்கியிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும்.

அதைப் போன்று 1975-76 ஆம் ஆண்டில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தால் கூட்டுறவு பாடத் திட்டம் கொண்டு வந்து இப்பொழுது சுமார் 6 கல்லூரிகளில் பி. ஏ. கூட்டுறவுப் பட்டப் படிப்பும், 2 கல்லூரிகளில் எம். ஏ. பட்டப் படிப்பும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால், அவர்களுக்குத் தேர்வு எழுதுவதிலும், வேலை வாய்ப்பிலும் கூட்டுறவுத் துறையில் வர்ப்பு தராமல் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகி இருந்த நேரத்தில், தமிழக அரசு, அவர்களின் மிகப் பெரிய பிரச்னையான, கூட்டுறவுப் பயிற்சியில் இருந்து விதிவிலக்கு அளித்து, சுமார் 1,000 பி. ஏ. பட்டதாரி மாணவர்களின் வாழ்க்கையில் எம். ஏ. பட்டதாரி மாணவர்களின்

1981 ஏப்ரல் 23]

[திரு. என். விஜயபாலன்]

வாழ்க்கையில் ஒளி விளக்ககை ஏற்றி வைத்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று Deputy Registrar of Co-operative Societies, Senior Inspector and Junior Inspector of Co-operative Societies மற்றும் பல வேலைகளுக்கு தேர்வு நடத்தும் தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் குரூப் 1, குரூப் 2-ல் கூட்டுறவு பாடத்தைக் கொண்டு வந்து பி. ஏ. எம். ஏ. கூட்டுறவு பட்டதாரிகளுக்கு தேர்வு எழுத வாய்ப்பும், வேலை வாய்ப்பில் முன்னுரிமையும் வழங்க வேண்டுகிறேன்.

மேலும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் கூட்டுறவுப் பாடத்தை நடத்த ஆசிரியர்களாக எம். ஏ. (கூட்டுறவு) பட்டதாரிகளை நியமனம் செய்ய வேண்டுகிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியான பூம்புகாரில் ஒரு மகளிர் கல்லூரியை நிறுவவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய பகுதியில் உள்ள சங்கரன்பந்தல் உயர்நிலைப் பள்ளி மிகவும் சீர்கேடடைந்து இருக்கிறது. அங்கே மாணவர்கள் வந்து படிக்கும் சூழ்நிலையில் இல்லை. அந்த அளவுக்கு அந்தக் கட்டிடம் இடிந்து விழும் நிலை இருக்கின்றது. அதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அரசு அதை நிவாரணம் செய்யும் டனியில் ஈடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள வடகரையில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நிறையபேர்கள் வாழ்கின்றார்கள்.

அங்கே ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியை உருவாக்க இந்த அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆக்கூர் பகுதியிலும் அதற்கு சுற்றுப்புறப் பகுதியிலும் 50 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். அங்கே உள்ள மேல்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிடம் மிகவும் மோசமான சூழ்நிலையில் இருக்கின்றது. அந்தக் கட்டிடத்தை சீர்படுத்துகின்ற பொறுப்பினை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒன்றிய ஆசிரியர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கியதற்கு நன்றியையும் பாராட்டையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அந்த ஒன்றியத்தில் உள்ள ஆசிரியர்களை மாற்றுதல் வழக்கம் போல ஒன்றியத்திற்குள்ளேயே இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. என். வியஜபாலன்]

[1981 ஏப்ரல் 23]

பெரும்பாலான கிராமங்களில் உள்ள துவக்கப்பள்ளிகளில் ஒரு ஆசிரியரே 2, 3 வகுப்புகளை கவனிக்கும் சூழ்நிலை இருக்கின்றது. ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் விகிதம் மிகவும் குறைவதாக உள்ளது. அதை மாற்றி ஒவ்வொரு 20 மாணவர்களுக்கும் ஒரு ஆசிரியர் என்ற நிலை இருந்தால் கல்வித் தரம் உயரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

துவக்கப்பள்ளி நிலையில் அறிவியல் அறிவை ஊட்டும் வகையில் ஒவ்வொரு துவக்கப்பள்ளியிலும் 'ஆய்வுக்கூடம்' அமைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது) ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லி விடைபெறலாம் என்று கருதுகிறேன். மேல்நிலைக் கல்வி பிளஸ் 2 தொடங்கி இதுவரை அரசினர் பள்ளிகளில் எம். ஏ. தமிழ் படித்தவர்கள் ஒருவருக்குக்கூட புதிதாக வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படவில்லை, என்பதை வருத்தத்தோடு சுட்டிக்காட்டக் கடமை பட்டிருக்கிறேன். பி. எஸ். லி. அல்லது பி. ஏ. வேறு பாடங்களில் பட்டம் பெற்று பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும் ஆசிரியர்கள் பலர் தனியாக எம். ஏ. தமிழ் படித்துள்ளார்கள். அவர்களையே இதுவரை அரசு பிளஸ் 2 வகுப்புகளுக்கு நியமனம் செய்துள்ளது. தனியாக தமிழ் படித்தவர்களுக்கு வாய்ப்பில்லாமல் போகிறது. எனவே எம். ஏ. தமிழ் படித்த புதிய வேலையில்லாத இளைஞர்களுக்கு அப்பதவியில் முன்னுரிமை கொடுக்கவேண்டும்.

தமிழுக்காவும், தமிழ் வளர்த்துக்கொடுக்கவும் பல்வேறு நிலைமைகளை செய்கின்ற நமது அரசு அந்த தமிழ்ப்படித்த பட்டதாரிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பை அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நண்பகல் உணவுத் திட்டம் சம்பந்தமாக முதல் நிலை மற்றும் நடுநிலைக் பள்ளிகளில் மைய சமையற்கூடம் செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு, வடார்காடு மாவட்டங்களில் இருப்பதைபோல மற்ற மாவட்டங்களிலும் பரவலாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விளையாட்டு, உடற்பயிற்சி மற்றும் இளைஞர்கள் நலனில் இந்த அரசு அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். வறுமையால் வாடும் கலைஞர்களுக்கு ஓய்வூதியம், வறுமையால் வாடும் தமிழ் அறிஞர்களுக்கு ஓய்வூதியம் போன்றவைகளை மனமார வழங்கும் இந்த அரசைப் பாராட்டி, இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று பாராட்டி விடைபெறுகிறேன்.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களோ, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 23]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

இந்த கல்வி மானியத்தில் மொத்தச் செலவில் 80-81-லே கல்விக்கு 23 சதவீதம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. 1981-82-லே செய்யப்பட்ட ஒதுக்கீடு 22 சதவீதம். ஒரு சதவீதம் குறைந்திருக்கிறது. 1980-81 அறிக்கையின்படி பக்கம் 14-ல் ஊராட்சி மன்றப் பள்ளிகள் தமிழகத்தில் 33,347 பள்ளிகள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1981-82-லே பக்கம் 11-ல் ஊராட்சி மன்றப் பள்ளிகள் தமிழ்நாட்டில் 33,306 தொடக்க பள்ளிகள் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதாவது 1 பள்ளிகள் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஏன்? அதே மாதிரி தலைமைக் கல்வி அலுவலர்கள் சி. இ. ஒ.-க்கள் 1980-81-லே 14 பேர்கள் இருந்தனர். புதிதாகப் புதுக் கோட்டைக்கு ஒன்று போட்டால் 15 ஆகத்தான் ஆகவேண்டும். ஆனால் 1981-82-ல் பக்கம் 7-ல் 16 என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சி. இ. ஒ. எப்படி அதிகம் வந்தது. அவர் எங்கிருந்து வந்தார்? இப்படிப்பட்ட சில குறைபாடுகள் இருப்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

சென்சஸ்படி கல்வி கற்றோர் எண்ணிக்கை சதவீதம் கூடியிருந்தாலும், நம்முடைய மாநிலம் 2-வது இடத்தில் இருந்து, 3-வது இடத்திற்குப் போய்விட்டது. யூனியன் டென்ரிடெரியையும் சேர்த்துக்கொண்டால் 10-வது இடத்திற்குப் போய்விட்டது. கையெழுத்து மட்டும் போடத் தெ தவர்கள் எல்லாம் சேர்த்து 45.78 சதவீதம் தான். இது மிகவும் குறைவு. ஏன் இந்த நிலை?

அதேமாதிரி என்.சி.இ.ஆர். டி. சர்வேயடி 6-13 வயதுடைய வர்களில் கல்வி பயில்பவர்கள் சுமார் 81 சதவீதம் இருந்தாலும், இடநிலைப் பள்ளியில் பயில்வோர் 38 விழுக்காடு என குறைகிறது. ஆக, இதில் டிராப் அவுட்ஸ் கிராமங்களில்தான் மிகவும் அதிகம். இதில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினர், மாணவிகள் தான் மிக அதிகம் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். படிக்கும் மொத்த மாணவர்களில் தொடக்கப் பள்ளிகளில் 21 விழுக்காடும், இடைநிலைப் பள்ளியில் 14 விழுக்காடும் மட்டுமே தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினர் உள்ளனர் என்று என்.சி.இ. ஆர்.டி. ரிப்போர்ட் கூறுகிறது. காரணம் முதலாவது இந்தாண்டுத் திட்டத்தை விட மற்ற திட்டங்களில் தொடக்கக் கல்வி, இடைநிலைக் கல்வி ஆகியவற்றிற்கு பண ஒதுக்கீடு குறைவு. மேல்நிலைக் கல்விக்கு உள்ள அக்கறை இதற்குக் காட்டப்படவில்லை. நகர்ப்புறக் கல்விக் கூடங்களை விட கிராமப்புறங்களில் வசதிகள் மிகவும் குறைவு. இங்கு மாணவிகளுக்கு தனிப் பள்ளிக்கூட வசதி இல்லை. கிராமங்களில் சிறுவர்கள் ஏதாவது தொழில் செய்ய வேண்டிய குடும்ப நிர்ப்பந்தம். இதனால் கல்வி தடைபடுகின்றது. ஆகவே, கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஏழை ஏளிய குடும்பங்களில் உள்ள மாணவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

[1981 ஏப்ரல் 23]

செல்வதற்கு ஊக்கம் அளிக்கின்ற வகையில் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 22 ஊக்க போனஸ் என்ற அடிப்படையில் மேற்கு வங்கத்தில் அளிப்பதாக அறிகிறேன். அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை இங்கே அமல்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்களுக்கு—குறிப்பாக பெண் ஆசிரியர்களுக்கு குடி இருப்பதற்காகக் கட்டப்பட்ட வீடுகள் பயனற்று இருக்கின்றன என்று 1978-79-ஆம் ஆண்டு ஆடிட்டர் ஜென்ரல் ரிப்போர்ட்டின் 160-வது பக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது.

(ம ண்டுமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு எந்த விதமான மருத்துவ வசதியோ, மற்ற வசதியோ கிடையாது. ஆகவே, வீடுகள் கட்டி இருந்தால் மட்டும் போதாது. இத்தகைய வசதிகளையும் அவர்களுக்கு அங்கே ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். நாம் அளிக்கின்ற கல்வி பயன் உள்ள கல்வியாக இருக்கவேண்டும். விஞ்ஞானபூர்வமாக இருக்க வேண்டும். 1-வது பாடப்புத்தகத்தில் இப்படி ஒரு பாடம் வருகிறது. ஒரு பாட்டி வடை விற்பதால்—காகம் தூக்கிச் சென்றது—நரி ஏமாற்றியது. சிறு குழந்தைகள் உள்ளத்தில் இந்த ஏமாற்றை என்பதுமனதில் பதிய வேண்டுமா? அதைப்போல நிலா நிலா ஓடிவா, நிலலாமல், ஓடி வா, மலைமேல் ஏறிவா, மல்லிகைப்பூ கொண்டு வா—மனிதன் நிலாவிற்குப் போய்வருகின்ற இந்த காலத்தில், அந்த நிலவே இங்கே வா என்று நாம் சொல்லி அழைக்கின்ற முறையில் இந்தப்பாடங்கள் தேவைதானா? ஆகவே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், விஞ்ஞான முறையில் அந்தப் பாடத்திட்டம் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். அதைப்போல ஒரு பேனாவை இரண்டு ரூபாய்க்கு வாங்கி மூன்று ரூபாய்க்கு விற்பதால் லாபம் என்ன கிடைக்கும் என்று நம் நாட்டில் உள்ள மாணவனைக் கேட்டால் 1 ரூ. லாபம் கிடைக்கும் என்பான். ஆனால் சோசலிச நாட்டில் உள்ள மாணவனிடம் கேட்டால் 1 ஆண்டு சிறை தண்டனை கிடைக்கும் என்பான். இப்படி விடைகள் வருவதற்குக் காரணம், அங்கேயுள்ள கல்வி முறைக்கும், இங்கேயுள்ள கல்வி முறைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் தான் என்பதை நான் தெரிவித்து, விஞ்ஞான பூர்வமான முறையில், ஆக்க பூர்வமான வகையில் பாடங்களை உருவாக்க முயல் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதம் என்ற அடிப்படையில் ப்ரேயர் வைக்கிறார்கள். அதுவும் கிருஸ்துவ மதத்தினர் வைத்துள்ள பள்ளிகளில் கட்டாயமாக அவர்கள் அதை வைக்கிறார்கள். நாம் செக்குலர் ஸ்டேட் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறோம். அப்படி இருக்கிறபோது, மூட நம்பிக்கையை வளர்ப்பதாக ஆகாதா, இது நியாயம்தானா என்று கேட்கவிரும்புகிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 23]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

பெரும்பாலான பள்ளி மைதானங்களில் ஆர்.எஸ்.எஸ். டிரில் நடக்கிறது. குறிப்பாக சென்னை பெரம்பூர் சார்ப்பரேஷன் பள்ளி மைதானத்தில் ஆர். எஸ். எஸ். டிரில் நடக்கிறது. இது மாதிரி ஏராளமான பள்ளிகளில் - அரசுப் பள்ளிகள், தனியார் பள்ளிகள் - ஆர். எஸ். எஸ். டிரில் நடக்கிறது. இப்படி நடத்துவது சரிதானா? அதைத் தடை செய்து அரசாங்கம் உடனடியாக உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியார் கல்லூரிகளைப் பொறுத்த வரையில், அந்தக் கல்வி நிறுவனங்கள் குறைந்த மூலதனம் போட்டு, அதிகமான லாபம் சம்பாதிக்கும் நிறுவனங்களாக இருக்கின்றன. சம்பாதிப்பதையே, லாபத்தையே நோக்கமாகக் கொண்டு அவைகள் செயல்படுகின்றன. அதற்கு ஒரு உள் நோக்கம் நிச்சயமாக உண்டு. அப்படிப்பட்ட அடிப்படையில் தான் அந்தக் கல்வி நிறுவனங்கள் நிறுவப்படுகின்றன. மேலும், ஜாதியின் பெயரால், மதத்தின் பெயரால் கல்வி நிறுவனங்கள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. அப்படி ஆரம்பிக்க அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. மைனாரிட்டி ரைட்ஸ் உடையவர்கள் ஆரம்பிக்கிறார்கள்.

ஆனால் ஒரு நிர்வாகத்திற்கு அங்கீகாரம் கொடுப்பது அரசாங்கம்தான். சமீப காலத்தில் குறிப்பாக, 2, 3 ஆண்டுக் காலங்களில் ஏராளமான கல்வி நிறுவனங்களுக்கு அங்கீகாரம் வழங்கப்படுகிறது. ஒரு பக்கம் மைனாரிட்டி என்ற முறையில் தனியார் நிறுவனங்களுக்கு அங்கீகாரம் அளிப்பதும், சலுகைகள் அளிப்பதும் இருக்கிறபோது இன்னொரு பக்கம் அங்கீகாரம் மறுக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக அதிகாரிகளின் விருப்பு வெறுப்பின் அடிப்படையில் அங்கீகாரம் அளிக்கப்படுவதை உடனடியாக தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். இன்னும் சொல்லப்போனால் சில இடங்களில் மதம், ஜாதி அடிப்படையில் பள்ளிக்கூடங்கள் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். மேலும் ஆரம்பிக்கிறார்கள். எந்தவிதமான சச்சரவும் இல்லாமல் இருக்கிற ஒரு கிராமத்தில் ஜாதி, மதத்தின் அடிப்படையில் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை ஆரம்பிக்கும்போது அங்கே பல்வேறு தகராறு ஏற்பட்டு, அதனால் பல சங்கடங்கள் உண்டாகின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைத் தடுக்க ஜாதி, மதத்தின் பெயரால் எந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்கும் அங்கீகாரம் அளிப்பது என்பது கூடவே கூடாது.

பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாக சம்பளம் பட்டுவாடா செய்யப்படவேண்டும். ஏற்கனவே அரசாங்கம் எல்லாம் கொடுக்கிறது. முன்னால் கிரான்ட் கொடுத்தார்கள். அதோடு தனியார் நிர்வாகம் ஒரு பர்சண்டேஜ் போடவேண்டியிருந்தது. இப்போது எல்லாமே அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த நிலையில் நேரடியாக அந்த ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் பட்டுவாடா செய்வதில் என்ன தடை இருக்கிறது?

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

[1981 ஏப்ரல் 23]

நேரடியாக சம்பளம் பட்டுவாடா செய்யப்படா விட்டால் 75, 25 என்று குத்தகை வாரம் செலுத்துவதைப் போலத்தான் ஆசிரியர்கள் நிலையும் இருக்கும் சம்பளத்தில் அவர்களுடைய 10 சதவீதம் அல்லது 12 சதவீதம் வெட்டு இருக்கிறது. இது தொடர்ச்சியாக இருந்து வருகிறது. இந்த வெட்டு இருந்தாலும் இருக்கக்கூடிய நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக, பணியைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் ஆசிரியர்கள் அதைக் கொடுக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறார்கள். இந்த அவல நிலையைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். அதற்கு நேரடியாக சம்பளம் பட்டுவாடா செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிராவிடெண்ட் பண்டைப் பொறுத்த வரையில், இதற்கு முன்பாக அந்த தனியார் நிறுவனம் ஒரு பர்சென்டேஜ் போட வேண்டும்; இப்போது போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதன் காரணமாக ஆசிரியர்கள் பிராவிடெண்ட் பண்டு நிதியை அந்த மானேஜ்மென்ட்டிடம் கொடுத்தால் அவர்கள் அதை செலவழித்துவிடுகிறார்கள்; பணத்தை ஒழுங்காகக் கட்டுவதில்லை. பல இடங்களில் இந்த நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, டி. இ. ஓ. மூலம் இந்த பிராவிடெண்ட் நிதியைச் செலுத்த ஒரு சிறப்பான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதைப் போல தனியார்களைப் பொறுத்த வரையில் இங்கே ஒரு குறிப்பு வந்திருக்கிறது. திருச்சி மாவட்டம், அரசங்குளம் பக்கத்தில் இருக்கிற விளாங்குளம். அங்கே இருக்கக்கூடிய தனியார் பள்ளியை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக அரிசன நலத்துறை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று, நஷ்டசுடு ஏதுமின்றி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்கிறார். ஆனால் அவருடைய கோரிக்கை தள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு தனியார் அரசாங்கத்திற்கு தன்னுடைய பள்ளியை நஷ்டசுடு ஏதுமின்றி கொடுத்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்வதில் என்ன தடை இருக்கிறது? அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நர்சரி பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு புற்றீசல் மாதிரி பெருகிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதைத் தடை செய்ய வேண்டும். நர்சரி பள்ளிகளே தேவையில்லை. ஏனென்றால் அதிலே ஏராளமான ஊழல் இருக்கிறது.

மதிய உணவைப் பொறுத்த மட்டில் அரசாங்கம் 10 காசு கொடுக்கிறது. உள்ளாட்சி 5 காசு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முனிசிபாலிட்டிகளிலும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் நிதி நெருக்கடி காரணமாக அவர்கள் அந்த 5 காசை கொடுப்பதில்லை. அரசாங்கம் கொடுக்கிற 10 காசில்தான் மதிய உணவு வழங்கப்படுகிறது. அந்த 10 காசில்தான் 'பில்' பாசாகும்போது பணம் கொடுக்கவேண்டும். அதைப் போல அதிகாரிகள் வரும்போது அவர்களைக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் மதிய உணவு பல

1981 ஏப்ரல் 23] [திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

பள்ளிகளில் போடுவதே இல்லை; மாணவர்கள் வயிற்றில் மண்ணுதான். ஆகையால் தமிழ்நாடு பூராவும் மதிய உணவையமைச்சமையல்கூடங்கள் மூலமாக ஒழுங்காக போடுவதற்கு உரிய ஒரு நடைமுறைப் பின்பற்ற வேண்டும். அதோடு சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக அதற்குத் தேவையான பொருட்களை குறைந்த விலையில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முறை சாராக் கல்வியியை (நான் பார்மல் எஜுகேஷன்) மத சார்புடைய நிறுவனங்களிடம் ஒப்படைக்கக்கூடாது. அதனால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதைப்போல் இதிலே ஏற்கெனவே பணியாற்றக்கூடிய ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டாம்; புதிதாக ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்யவேண்டும். இதிலே பெண்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கலாம்.

கல்வி நிறுவனங்களின் விடுதிகளில் (ஆஸ்டல்) பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கு பணிப் பாதுகாப்பு இல்லை; அவர்களுக்கு குறைந்த பட்ச சம்பளம் கிடையாது. அவர்கள் 'காட்டரிங் எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட்' டில் வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு அந்த முறை அமுல்படுத்தப்படவில்லை. அதை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல கல்லூரி நிர்வாகங்கள் செய்யும் ஊழலை மறைக்க மாணவர்களிடையே மோதலை ஏற்படுத்துகின்றனர். மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் பற்றி பள்ளி விடுதி நோட்டீஸ் போட்டில் பெயர், வகுப்பு, ஜாதிப் பெயர் எல்லாம் போடுகிறார்கள். அதனால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. இதை தவிர்க்க வேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-20)

பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் செனட், சிண்டிகேட்டில் மாணவர்கள் அங்கம் வகிக்கக்கூடிய வகையிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கேரளாவிலேயும், மேற்கு வங்கத்திலேயும் அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கின்றது. ஏனென்றால், கல்வி என்பது மாணவர்களுக்குத்தான். ஆகவே, மாணவர்கள் கல்வியைப் பற்றியும், தங்களுடைய குறைபாடுகளைப் பற்றியும், தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, மதுரைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள், ஊழியர்கள் ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஆகியோர் மீதுள்ள வழக்கு வாபஸ் பெறப்படவேண்டும். வெளி நாடுகளுக்குச் செல்வதற்குரிய வாய்ப்புக்கள் சிலருக்கு ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும் இந்த வழக்குகள் காரணமாக அதிலே தடை ஏற்படுகின்றது.

அடுத்து, மாஸ் காப்பியை அனுமதிக்கக்கூடாது. போலீஸ் உதவியுடனாவது இதைத் தடுக்க வேண்டும். அடுத்து பயிற்றுமொழியைப் பொறுத்தவரையில் தமிழில் பி. ஏ., பி. எஸ். ஸி. போன்ற பட்டப்படிப்புக்களைப் படிப்பவர்களுக்கு உதவித்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

[1981 ஏப்ரல் 23]

தொகையாக கொடுக்கப்படுகின்ற ரூ. 180 என்பது போதாது. இதை அதிகரிக்கவேண்டும். மேலும் அப்படிப் படித்தவர்களுக்கு போதிய வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும்.

வாசுதேவநல்லூர் மேல்நிலைப்பள்ளியில் போதிய கட்டிடங்கள் இல்லாத காரணத்தால் சில இடங்களிலே ஷிப்டுமுறை இருக்கின்றது. ஆகவே கூடுதலாகக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கு நிதி ஒதுக்கி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து சிதம்பரம் நந்தனார் மேல் நிலை பெண்கள் பள்ளியில் பாட்டனி, கெமிஸ்டிரி, இங்கிலீஷ் போன்ற பாடங்களுக்கு ஆசிரியர்கள் கிடையாது. அடுத்து மேல் நிலைப்பள்ளிகளில் டைப்ரைட்டிங், ஷார்ட்ஹான்ட் பாடங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அடுத்து தற்போது தமிழ் ஷார்ட்ஹான்ட் படிப்பதற்குப் புத்தகமே கிடையாது. ஆகவே தமிழ் ஷார்ட்ஹான்ட் புத்தகத்தை அச்சடித்துக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்தப் புத்தகத்திற்கு ஏகப்பட்ட கிராக்கி இருக்கின்றது. அடுத்து, ஐ.டி.ஐ. பாலிடெக்னிக் போன்ற படிப்புகளுக்கு கிராக்கி இருப்பதால் அவற்றிலே இடங்களை அதிகப்படுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிபதுக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. கிவசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி இலாகா சம்பந்தப்பட்ட வகையிலே இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். மொத்தம் 249.280 கோடி ரூபாயிலே பள்ளிக் கல்விக் கென்று 207 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகின்றது. ஆரம்பப் பள்ளியின் ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 1980-81-லே 1.93 இலட்சம் பேர்கள். இந்த விகிதாச்சாரத்தின் அடிப்படையிலே பார்த்தால் ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இருக்கின்ற விகிதம் 1.38 என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. தமிழகத்திலே உள்ள மாணவர்களின் நிலைமையைப் பார்க்கின்ற போது 6 வயதிலிருந்து 11 வயது வரை உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை 66.64 இலட்சம், 11 வயதிலிருந்து 14 வயதுவரை உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை 29.99 இலட்சம். கிட்டத்தட்ட இந்த அளவுக்கு மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. பள்ளியிலே சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்களை பார்க்கின்றபோது 6 வயதிலிருந்து 11 வயது வரை உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை 63.46 இலட்சம் என்றால் ஏறக்குறைய 3 இலட்சம் மாணவர்களைக் காணோம். 11 வயதிலிருந்து 14 வயது வரை உள்ள மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில் 18.42 இலட்சம் பேர்கள் பள்ளியிலே சேர்க்கப்பட்டவர்கள் என்றால் அதிலே ஏறக்குறைய 30 இலட்சம் பேரைக் காணோம். ஆனால், அதே நேரத்தில் கல்லூரிக்குச் செல்கின்ற போது 14 வயதிலிருந்து 17 வயது வரை உள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கின்றபோது 6.73 இலட்சம் என்று கணக்கு காட்டப்பட்டிருக்கின்றது.

1981 ஏப்ரல் 23]

[திரு. செ. சிவசாமி]

ருக்கின்றது. ஆக அரசாங்கத்தின் கணக்குப்படி 63.46 இலட்சம் பேர்கள் ஆரம்பப் பள்ளியிலே சேர்க்கப்பட்டனர். ஆனால் அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கின்ற கணக்குப்படி பார்த்தால் அதாவது சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலே 110 கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலே 77 கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. இந்த 187 கல்லூரிகளிலேயும் மொத்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1,54,700 பேர்கள் தான் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு ஆன மாதிரி ஆரம்பப்பள்ளியிலே பல இலட்சக்கணக்கான மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டும் கல்லூரியின் கல்வியை முடிக்கின்ற மாணவர்களை பொறுத்தவரையில் 1 இலட்சத்து 54 ஆயிரத்து 700 பேர்கள்தான்.

அதுபோன்று முதியோர் கல்வியில் 13,000 சென்டரில் 4 இலட்சம் பேர்களுக்கு கல்வி அளிப்பதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. எஸ். எஸ். எல். சி. தேர்வைப் பொறுத்தவரையில் 1979-80-ல் 2,40,000 பேர்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. 1980-81-ல் 3,18,000 பேர்கள் தேர்வு எழுதியதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. ஆகவே ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால் தமிழகத்திலே கல்வியின் தரமும் குறைந்திருக்கின்றது. இதை நினைக்கும்போது மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கின்றது. என்னிடம் கூட ஒரு நண்பர் கேட்டார், ஒட்டுமொத்தமாக இந்தியாவிலே கல்வி வளர்ச்சி பின் தங்கி இருந்தாலும் கூட தமிழகத்தில் கல்வி கூடியிருக்கிறது. என்று அதை மத்திய அரசு ஏதோ ஒரு சாக்காகச் சொன்னாலும் கூட இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே நாமும் அதற்குக் கீழேதான் போகவேண்டும் என்று அர்த்தம் இல்லை.

தமிழகத்திலே கல்வித்துறை மேலும் மேலும் வளர்ந்து வருகிறது என்று சொல்கிறார்களே தவிர, உண்மையில் அப்படி இல்லை. இங்கே அடிக்கடி பெருமையாகச் சொல்லப்படுகிறது எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்று, ஆனால் கல்வியின் தரம், பள்ளிகளில் மிகவும் குறைந்து விட்டது. மதுரை, உலகத் தமிழ் மாநாட்டிலே கூட முழக்கினார்கள், எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்று. ஆனால் உஷனிலே இருக்கக்கூடியவர்களின் பிள்ளைகள் எல்லாம் ஆரம்பக் கல்வியே இங்கிலீஷ் பள்ளிக் கூடத்தில்தான் படிக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் தரப்பிலே எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்று சொல்லிவிட்டு, நடைமுறையில் நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் பிள்ளைகள் எல்லாம் இங்கிலீஷ் ஸ்கூலில்தான் படிக்கின்றன. இங்கே இருக்கக் கூடிய ஆபீஸர்களின் பிள்ளைகள் எல்லாம் இங்கிலீஷ் ஸ்கூலில் தான் படிக்கின்றன. ஆனால் அதே நேரத்தில், சாதாரண கிராமப்புறத்தில் இருக்கக் கூடிய ஏழை எளிய மக்களின் நிலை என்ன? அவர்களுடைய பிள்ளைகள் ஒருவேளை வயிறாரக் குடிப்பதற்கு கஞ்சி கூட இல்லாத நிலையில், பள்ளிக்கூடங்களுக்கு போவது இல்லை. அதன் விளைவாகத்தான் இப்படி 36 இலட்சம் பேர்கள் 35 இலட்சம் பேர்கள் என்று திடீரென்று கணாமல் போய்விடுகிறார்கள். பள்ளியில் படிக்கும் பிள்ளைகள் கணக்கில் வருவதில்லை.

[திரு. செ. சிவசாமி]

[1981 ஏப்ரல் 23]

அவர்கள் எல்லாம் என்ன ஆனார்கள்? எங்கே போனார்கள் என்று அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருந்துக் கொண்டிருக்கின்ற வரைக்கும் தமிழகத்தில் கல்வியின் தரம் முன்னேற முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே டவுனில் உள்ள பிள்ளைகள் இங்கிலீஷ் பள்ளிக்கூடங்களில் படிப்பதால், அந்தப் பிள்ளைகளின் கல்வித்தரம் சிறப்பாக இருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் உள்ள குழந்தைகளின் கல்வித் தரம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. இங்கே நகராட்சிகளில் உள்ள பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 1,094. ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 20,199 என்று கொல்வியிருக்கிறார்கள். டவுன்களில் பள்ளிகளும் அதிகரித்து தரமும் அதிகரித்து படிக்கக்கூடிய பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையும் அதிகரிக்கிறது. ஆனால் கிராமப்புறங்களில், பள்ளிகளின் எண்ணிக்கையும் குறைந்து, தரமும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைந்து, பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையும் குறைந்து கொண்டே வருகிறது.

இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டால், கிராமத்து பிள்ளைகள் யாரும் முன்னேற முடியாது. அவர்கள் யாரும் என்ஜினியரிலோ, கல்லூரியிலோ, தொழில் நுட்பக் கல்லூரியிலோ, எம். பி. பி. எஸ். பட்டப்படிப்பிலோ, ஐ. ஏ. எஸ். போன்ற படிப்புகளிலோ ஈடுபட்டு முன்னேறவே முடியாது என்கிற நிலைமை இன்றைக்கு தமிழகத்திலே இருந்துக் கொண்டு இருக்கிறது என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல, கிராமப்புறங்களிலே பள்ளிகளிலே சொல்லிக் கொடுக்க உபாத்தியாயர்கள் யாரும் அதிகமாக முன் வருவதில்லை. அங்கே வகுப்புகளுக்கு சரியான கட்டிடங்கள் இல்லை. நானும் மூன்றாண்டுகளாக எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே குறிச்சி பஞ்சாயத்திலே இருக்கக்கூடிய பள்ளியில் கிட்டத்தட்ட 250, 300 பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள்.

அந்தப் பிள்ளைகள் படிக்கிற அந்தப்பள்ளிகூட கட்டிடம் எப்போது தலையில் இடிந்து விழுந்துவிடுமோ என்ற சூழ்நிலையில் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. நானும் தொடர்ச்சியாக பல முறை அதை எடுத்து இந்த அவையிலே சொல்லிவிட்டேன். ஆனால் பலன் தான் இல்லை.

ஏற்கெனவே இதுமாதிரி மதுரை குசவபாளையத்திலே இருந்த ஒரு பள்ளிக்கூடம் இவ்வாறு இடிந்து விழுந்து பிள்ளைகள் பாதிக்கப்பட்ட நிலைமை அனைவருக்கும் தெரியும். அது போலவே, மதுரையிலே ஆர். வி. மில்லுக்கு பக்கத்திலே உள்ள ஒரு பெண்கள் பள்ளிக்கூட கட்டிடம் இடிந்து விழுந்து, எத்தனை பெண் குழந்தைகள் இறந்தார்கள் என்பதும் அனைவருக்கும் தெரியும். இதுமாதிரி நிலைமைகள் பாதிப்புகள் ஏற்பட்டால்தான், போய் பார்க்கிறார்களே தவிர, பள்ளிக்கூட

1981 ஏப்ரல் 23]

[திரு. செ. சிவசாமி]

கட்டிடங்கள் மிக மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன என்று எடுத்துச் சொன்னால், அவைகளை உடனே பழுது பார்த்து, தேவையானதை செய்வது கிடையாது. நானும் மூன்றாண்டு களாக இதை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இதை இந்த தடைவையாவது கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல, அங்குள்ள வாத்தியார்களின் நிலைமை என்னவென்று கேட்டால் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே வறட்சி ஏற்பட்டதன் காரணமாக பள்ளிகளில் குடிக்க தண்ணீர் கூட கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகையினால் ஆசிரியர்கள் அவர்கள் படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்கும் ஊர்களில் தங்குவது கிடையாது. வெளியே, வேறு ஊர்களில் தங்கிக்கொள்கிறார்கள். அங்கே யிருந்து 10 மைல் தூரம் சைக்கிள்களில் மனைவியையும், பின்னால் வைத்துக் கொண்டு, பள்ளிக்கு வந்து இருவரும் கற்றுக் கொடுத்து விட்டு, திரும்பவும் மாலை அப்படியே போய்விடுகிறார்கள். அங்கேயே வீடு இருந்து அவர்கள் படிப்புச் சொல்லிக் கொடுத்தால், ஓரளவு நலமாக இருக்கும். ஆகவே அங்கேயே தங்கி யிருந்து படிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். மற்றும் தேவையான அனைத்து வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். (மணியடிக்க பெற்றது) இன்னும் 5 நிமிடம் கூட ஆகவில்லையே, அதற்குள் மணியடித்து விட்டீர்கள்.

அடுத்து அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்வது பற்றி நீண்ட நாட்களாக பேசப்பட்டு வருகிறது. அந்த நிர்வாகம் சரியாக நடைபெறவில்லை. இன்னும் போராட்டங்கள் நடக்கின்றன. அவர்கள் இன்றைக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு பல தொலைகள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல ஊழல்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, கால தாமதத்தை தவிர்த்து உடனடியாக அந்த அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் நிர்வாகத்தை, அரசு எடுத்துக் கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30].

அதேபோல் என் தொகுதியில் திருப்பாலைக்குடி உயர் நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக ஆக்கவேண்டும் என்று கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நேற்று கூட அமைச்சர் அவர்களைத் தேடிப்பார்த்தார்கள். அவர்களைப் பார்க்கமுடியவில்லை. எனவே அந்தப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக ஆக்கித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பரமக்குடி செளராஷ்டிரா பள்ளியில் 1,800 மாணவர்கள் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு ப்ளே கிரவுண்ட் வேண்டுமென்று பத்தாண்டுகளாக கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. செ. சிவசாமி]

[1981 ஏப்ரல் 23]

ரேவின்யூ டிப்பார்ட்மெண்டிலிருந்து எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காதிருப்பதால் அந்தப் ப்ளே கிரவுண்டு கட்டப் படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும்.

அரசு அதிகாரிகளுக்குக் கொடுப்பது போல் ஆசிரியர்களுக்கும் வேலை நாட்கள் அடிப்படையில் ஈட்டிய விடுப்பு நாட்கள் உயர்த்தப்பட வேண்டும். குறைந்தது 20 நாட்களாவது கொடுக்கப்படவேண்டும்.

ஆசிரியர்களுக்கு மருத்துவ அலவன்ஸ் பணமாகக் கொடுக்கப் படவேண்டும். மருத்துவ விடுப்பு எடுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு அவர்கள் செலவுகள் அதிகமாவதை உத்தேசித்து விடுப்பு மாதத்திலேயே விடுப்புக்கான சம்பளம் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

நகரம், கிராமம் என்ற வேறுபாடு இல்லாமல் வீட்டு வாடகையை கிரமைக்க வேண்டும், அதோடு வீட்டு வாடகைப் படியையும் உயர்த்தவேண்டும்.

தனியார் கல்வி நிறுவன ஆசிரியர்களுக்கு முழு ஃபீஸிப்பாது காப்புத் தர சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்.

பெருந்துறை தொகுதி திங்கனூர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் மதுப்பிறுதிய அமைச்சர் அவர்கள் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளிக்கூடம் இன்று எந்த நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று கேட்டால் அந்தக் கட்டடம் சீராக இல்லை என்று என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதைச் சீர்படுத்தி அந்த உயர்நிலைப் பள்ளியை மேம்படுத்த அமைச்சர் அவர்கள் முன்வர வேண்டும்.

திருச்சி மாவட்டம் ஆர்.டி. பள்ளியின் கூரை இடிந்து கிடக்கிறது. அது மாணவர்களுக்கு ஆபத்தை ஏற்படுத்தும் நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதை சீர்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எம்ரஜென்ஸி காலத்தில் ஆசிரியர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்ட ஏ.டி.ஏ.டி.ஏ. திருப்பிக் கொடுக்கப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அதனால் பல ஆசிரியர்கள் கிராமங்களிலிருந்து சென்னைக்கு வந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு அது கிடைப்பதற்கான வழிவகை செய்து தரவேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது)

மதுரை யூனிவர்டிட்டியில் மார்க்ஸிஸம் பாடமாக வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்படி பாடமாக வைக்கப்பட்டிருந்தாலும் அதை சொல்லிக்கொடுக்க சரியான உபாத்தியாயர்கள் இல்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். அந்த நிலையை மாற்றி மார்க்ஸிஸம்

1981 ஏப்ரல் 23]

[திரு. செ. சிவசாமி]

சொல்லிக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வ வேண்டும். காரணம் மார்க்ஸிஸம் உன்னதமானது, அது வளரக் கூடியது, அது வெற்றி காணக்கூடியது, அது விஞ்ஞானபூர்வமானது.

விளையாட்டுகளில் நாம் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கிறோம். விளையாட்டுகளில் நாம் உலகத்தில் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்றால் அதன் அஸ்திவாரம் பள்ளிகளில் அமைக்கப்பட வேண்டும். இன்று பத்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறைதான் ஹாக்கியில் வெங்கல மெடல் பெறுகிறோம்., இல்லையென்றால் சீரோதான். ஆகவே பள்ளிக்கூடங்களில் விளையாட்டுகளில் பயிற்சி கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

கிராமங்களில் நூலகங்கள் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே கிராமங்களில் உள்ள பள்ளிக்கூடங்களில் நூலகங்கள் அமைக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

பிற்பட்ட பகுதிகளில் பிற்படுத்தப்பட்ட மைனாரிட்டி சமூகம் நடத்தும் பள்ளிகள் என்று சொல்லி பலர் மோசடிகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திடமிருந்து பணம் வாங்கிக்கொண்டு அந்தப் பள்ளிகளை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லாத் தரப்பு மாணவர்களும் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே பணி புரியும் ஆசிரியர்களுக்கு அரசாங்கச் சட்டப்படி உள்ள சலுகைகளை கொடுக்கவேண்டும், அங்குள்ள ஆசிரியர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய நியாயமான கோரிக்கைகள் மறுக்கப்படுகின்றன. இதை மாற்ற அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அந்தப் பள்ளிகளுக்கு என்று தனிப்பட்ட சலுகைகள் கொடுக்கக்கூடாது.

தமிழ் சுருக்கெழுத்துப் புத்தகங்கள் கிடைப்பதில் இப்போது கஷ்டமிருக்கிறது. அவை கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று என்னிடம் பலர் சொல்கிறார்கள். தமிழ் சுருக்கெழுத்தைக் கற்றுக்கொள்ள ஆர்வமாக உள்ளவர்கள் இன்று அந்தப் புத்தகம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சுருக்கெழுத்தாளர்கள் இதை தயவுசெய்து குறித்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ் சுருக்கெழுத்துப் புத்தகம் பரவலாக எல்லோருக்கும் கிடைக்கத்தக்க அளவிற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ் எம். ஏ., பி. எட். படித்துவிட்டு வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்தும், பலருக்கு 'ஓவர் ஏஜ்' ஆகிவிட்டது என்ற நிலையில் பலபேர்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில். தமிழ் படித்தவர்களுக்கு ஆபத்து தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும். விகிதாசார அடிப்படையில் அவர்களுக்கு ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1981 ஏப்ரல் 23]

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் கருத்துக்களை வழங்கிட அனுமதித்ததற்கு நன்றி. இங்கே அச்சிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விவரக் குறிப்பில், அரசாங்கம் கல்விக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறது என்பதும், அதன் முன்னேற்றத் திற்கு எந்த அளவிற்கு ஆர்வம் காட்டுகிறது என்பதும் சற்றென உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் தெரிகிறது. அவர்களுக்கு இருக்கின்ற வாய்ப்பு வசதிகளையெல்லாம் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஏறத்தாழ மருத்துவக் கல்வி, வேளாண்மைக் கல்வி, கால்நடை மருத்துவம், ஆதித் திராவிட பழங்குடியினர் போன்ற அனைத்தையும் சேர்த்தால் 332 கோடி ரூபாய்க்கு இங்கே திட்டமிட்டிருக்கின்ற ஒரு நல்ல உள்ளத்தைப் பார்க்கின்றேன். அடிக்கடி நமது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களைப் பார்க்கின்றபோது, அவர்கள் இப்போது 8-ஆம் வகுப்பை உயர்நிலைப் பள்ளியோடு சேர்க்கும் திட்டத்தைத் தன் சிந்தனையில் வைத்திருப்பதையும் அதைப்போலவே வெளிநாடுகளிலே இருக்கின்ற தமிழர்களுக்கு தமிழைப் பயிற்றுவிக்கின்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்குரிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதையும் நான் கண்டு பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன் ; அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன்.

அதைப்போலவே, கைத் தொழில் ஆசிரியர்கள் பகுதிநேர ஆசிரியர்களாக பலப்பல இடங்களுக்கும் நுடந்து, அலுத்துக் களைத்துப் போவதை தீர்க்கும் வகையில், முழுநேர ஆசிரியர்களாக அவர்களை ஆக்கியதோடு 1,000 இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர் பதவிகளும், 250 உடற் பயிற்சி ஆசிரியர் பதவிகளும், நடுநிலைப் பள்ளிகளுக்கு 500 தமிழாசிரியர்கள் பதவிகளும், மற்றும் பி.எட். தலைமை ஆசிரியர் பதவிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு 200 தருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருப்பதைக் கண்டு உண்மையிலேயே நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அரசு இப்படி நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று முனைகின்ற நேரத்தில், அவர்கள் நினைக்கின்ற அளவிற்கு நல்லது நடக்க முடிகிறதா? அதற்குரிய சூழ்நிலை சமுதாயத்தில் இருக்கிறதா? என்பதைப் பார்க்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் ஆங்காங்கே கண்களிலே தட்டுப்படுகின்றதனை, நெஞ்சத் திலே நெடு நாட்களாக கொட்டி வைக்கப்பட்டிருப்பவைகளை எடுத்து, நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும், இந்த அவையினருக்கும் தெரிவிக்க வேண்டியது எனது கடமை என்று கருதி நான் சொல்கிறேன்.

ஆங்காங்கே இருக்கின்ற பள்ளிகளைப் பார்ப்போமானால், ஆங்காங்கே எல்லோருக்கும் குடிதண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. நான் அண்மையில் மணலியில் ஒரு பள்ளிக்கூட ஆண்டு விழாவிற் குச் சென்றதபோது, ஒரே அறையில் மூன்று வகுப்புகள் நடந்து

1981 ஏப்ரல் 23]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

கொண்டிருந்த காட்சியினைக் காண நேர்ந்தது. அதேபோல் அங்கிருந்த மாணவர்களுக்கு கழிப்பிடம் இல்லாத காரணத்தினால் பக்கத்திலே இருக்கின்ற ஒரு வீட்டினுடைய அனுமதியோடு, அவர்கள் கருணைத் திருவுள்ளத்தால், அவர்கள் வீட்டின் ஒரு பகுதியை கழிப்பிடமாக உபயோகிக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையைக் கண்டு உண்மையிலேயே நான் மெத்த வேதனைப்படக் கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டது.

இன்னும் பல இடங்களிலே, அரசுப் பள்ளிகளிலே எங்களுக்கு இன்னும் ஆசிரியர்கள் தேவை என்று சொன்னால், அந்த ஆசிரியர்களை எங்களுக்கு உடனடியாக ஒதுக்கீடு செய்து கொடுப்பதில்லை என்று சொல்லப்படுகின்ற குறைகள் எல்லாம் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திலே கொண்டு, அவைகளைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

அண்மையிலே, சென்னை மாநகரத்திலும், இன்னும் பிற நகரங்களிலும் சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதென்றால் '2½ வயது, உங்கள் குழந்தைகளுக்கு ஆகிவிட்டதா? எங்கள் பள்ளியிலே கொண்டு வந்து சேருங்கள்' என்று விளம்பரப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நகரெங்கும் காட்சி அளிக்கின்ற நிலையிருக்கிறது. 2½ வயது ஆகிவிட்டால் எங்கள் பள்ளியிலே கொண்டுவந்து சேருங்கள் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால், கல்வி ஆய்வாளர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? இந்த விளம்பர சுவரொட்டிகளை ஒட்டுகின்றவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? என்று பார்த்தால், விளம்பரங்களை ஒட்டுகின்றவர்கள் சொல்வது, 2½ வயது குழந்தைகளை எங்கள் பள்ளியிலே கொண்டு வந்து சேர்த்தால், ஆங்கிலத்தை அற்புதமாகக் கற்றுக் கொடுத்து விடுவோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், கல்வி வல்லுநர்கள் 9 வயது ஒரு குழந்தைக்கு ஆனதற்குப் பின்னர் தான் அந்நிய மொழியாகிய ஆங்கிலத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற மனப்பக்குவம், உடல் பக்குவம் பெறுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆக, பிஞ்சு குழந்தைகள் நெஞ்சில் அது தாங்க முடியாத ஒரு பெரிய பாரத்தைச் சுமத்துகின்ற பள்ளிக்கூடங்கள் நாடெங்கிலும் பல்கி வருவதனை அரசு கவனித்துக் கொண்டிருந்தாலும், அந்தத் தீமையைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

சில பெற்றோர்களுடைய எண்ணம் என்ன இருக்கிறதென்றால், அப்படிப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களில் தான் செம்மையாக சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள் என்று கூட இருக்கிறது; அது ஒரு தவறான கருத்து என்பதனை நான் இங்கு வெளியிட விரும்பு

[திரு. சூமரி அனந்தன்]

[1981 ஏப்ரல் 23]

கிறேன். காரணம் அரசு அங்கீகாரத்திற்குட்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களில் இருக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு கிடைக்கின்ற பயிற்சி இந்த நர்சரி பள்ளிகளிலே இருக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. உதாரணமாக சொல்வதென்று சொன்னால் இடைநிலை ஆசிரியர் பயிற்சி மாதந்தோறும் இப்போதும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது; 'மெல்ட்' என்ற பெயரிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலே ஆங்கிலத்தை எப்படி சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை சொல்லிக் கொடுக்கின்றார்கள். மூன்றாவது வகுப்பிலிருந்து தான் ஆங்கிலத்தை சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அதுவும் வாய் வழி சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், வரி வடிவிலே அதனை சொல்லிக் கொடுக்கக் கூடாது என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆகவே உள்ளத்திலே சில எண்ணங்களை எழுப்பதல் முடியுமே தவிர அந்த பிஞ்சு விரல்களை வைத்து எழுதச் சொல்லுதல் முக்கியம் அல்ல என்று, மூன்றாவது வகுப்பு குழந்தைகளுக்கே சில வரையறைகளை வகுப்பார்களேயானால் 2½ வயது குழந்தைகளை அனுப்புவர்கள் என்று கவரொட்டி ஒட்டுறவர்களைப் பற்றி அரசாங்கமும், சமுதாயத் தொண்டர்களும் என்ன நினைக்க வேண்டும், என்பதனை நாம் சிந்திக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். 'மெல்ட்' என்று சொல்கின்ற அவர்களே தயாரித்து நடத்துகின்ற 'டீச்சர்ஸ் ஹெண்ட் புக்' நற்புது நிமிடத்திலே இன்னென்ன சொற்களைத் தான் சொல்ல வேண்டும்; அவர்கள் உள்ளத்திலே ஒரு உருவத்தை எழுப்ப வேண்டும் என்பதற்கு மிக ஆய்ந்து, தேர்ந்து பாய்த்திட்டங்களை வகுத்திருக்கின்றார்கள். இவைகளை கற்றவர்கள் எல்லாம் நர்சரியிலே இல்லை. அதேபோல தான் பொது அறிவியல் என்று சொல்கின்ற திட்டம் இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த திட்டத்திலே 'இன்ட்ரெயினிங் சர்வீஸ்' என்ற பணியிடை பயிற்சி பெறுகின்றார்கள் அங்கீகாரம் பெற்ற பள்ளிகளிலே இருக்கின்ற ஆசிரியர்கள். அப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்கள் நர்சரியிலே இல்லை.

இன்னும் ஒன்று, உடல் நல கல்வி என்ற கல்வியினை கற்றுக் கொடுக்கின்றார்கள். உடலை உழைக்கச் செய்வதற்கான மாவுச் சத்து அரிசியிலே இருக்கிற தென்றும், வளரச் செய்வதற்கு புரத சத்து பருப்பு வகைகளிலே இருக்கிறதென்றும், பாதுகாப்பதற்குரிய உயிர் சத்து கீரை வகைகளிலே இருக்கிறதென்றும் சொல்லிக் கொடுக்கின்றார்களே இந்த பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களும் நர்சரியிலே இல்லை. இத்தனை பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களும் நர்சரியிலே இல்லாத போது, அந்த நர்சரிதான் நல்ல கல்வி கொடுக்கிறது என்று பொய் தோற்றத்தை, ஒரு மாயத் தோற்றத்தை நாட்டிலே பரவ விடுவது எவ்வளவு குழந்தைகளுக்கு ஊனம் செய்யக்கூடிய ஒன்று என்பதனை ஒவ்வொருவரும் உணர வேண்டும் என்பதை பணியோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 23]

[திரு. குமாரி அனந்தன்]

கல்வியை கற்கத் துவங்குகிற வயது கூட நமது நாட்டிலே தான் ஐந்து என்று இருக்கிறது. பக்கத்திலே இருக்கின்ற மாகாணங்களிலே கூட ஆறு என்று இருக்கிறது. மருத்துவக் கல்வாரிக்கு இப்போது ஒரு மாணவன் சேர்கிற வயது 16, 17 ஆனாலே சேர்ந்து விடுகிறான். ஆனால் மேஜர் என்று சொல்கிற வயது கூட 18, 19 என்று தான் இருக்கிறது. ஆனால் மேஜர் என்று சொல்கிற வயது கூட ஆகாத நிலையிலே பிணத்தை அறுத்து பார்ப்பதற்கு உரிய ஒரு குழந்தையை உருவாக்கி விடுவோமேயானால், மற்ற நாடுகளிலே இப்படி இல்லை. அவர்களுக்கும் நமக்கும் இந்த திட்டத்திலே வேறுபாடும், முரண்பாடும் இருக்கிறது. என்பதை நாம் மனதிலே கொள்ள வேண்டும். இதற்காகத் தான் மருத்துவ கல்லூரிகளிலே கூட 10 சதவீதம் பட்டதாரிகளுக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்றும் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஒதுக்கிற்று; படிப்படியாக அதிகம் ஒதுக்க வேண்டும் என்பது திட்டம்; ஆனால் அந்த 10 அப்படியே நின்று கொண்டிருக்கிறது. பக்கத்திலே இருக்கின்ற கேரளத்திலே கூட 30 சதவீதம் பட்டதாரிகளுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மனதிலே கொள்ளுதல் வேண்டும். மூன்று வயது முதல், ஐந்து வயது வரை இருக்கின்ற குழந்தைகளைப்பற்றி நான் இங்கே கூறினேன். இந்த குழந்தைகளை எல்லாம் எந்த பள்ளிகளுக்கும் அனுப்பக் கூடாது என்று தடை போட்டு விட முடியாது. ஆனால் பிரச்சாரத்தின் மூலமாக இதற்கு ஒரு முயற்சியினை மேற்கொண்டு, அந்த முயற்சிகளில் நாம் எந்த அளவிற்கு வெற்றி பெறுகிறோமோ அந்த வெற்றியை நமக்கு கிடைத்திருக்கிற ஊதியமாக வைத்துக்கொண்டு மிச்சமாக இருக்கிற தாய்மார்கள் குழந்தைகளை அனுப்பத் தான் வேண்டுமென்று விரும்பினார்களானால் நாமே அதற்கு வழிவகை தேடலாம். ஏனென்றால் சொன்னால் உள்ளத்திற்கு ஊனமில்லாத வசையிலே பாடத்திட்டங்களை அமைத்து அவர்களை செம்மை படுத்தலாமே. இப்போது இருக்கிற அரசாங்க பள்ளிக்கூடங்களிலே அவைகளை இணைத்து தாய்-சேய் விடுதிகள் இருப்பதை போல குழந்தைகள் காப்பகங்களை நாமே உற்பத்தி செய்து அவைகளை நமது அரசினர் பள்ளிகளிலே இணைத்து விடலாமா என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு இங்கே கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது மாற்று ஏற்பாடு தான். மூன்று முதல் ஐந்து வயது வரை இருக்கிற குழந்தைகளை அப்படி நாம் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை என்று சொன்னால் நாமே செம்மைபடுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்த செய்தியாக நமது குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு வழங்குகின்ற திட்டம் மிகச் செம்மையாக சிறந்த திட்டமாக அமைய வேண்டுமென்றுதான் பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் காலத்தில் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால் அந்தத் திட்டம் மட்டும் நடந்து கொண்டிருந்தாலும்கூட ஒரு குறைபாடு அதிலே இருப்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1981 ஏப்ரல் 28]

சான்றாக ஒரு இடத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெல்லை நகராட்சி எல்லைக்கு உட்பட்ட 48 பள்ளிக்கூடங்களில், 29 பள்ளிக்கூடங்கள் தனியார் பள்ளிக்கூடங்கள்; ஒரு பள்ளிக்கூடம் அரசு பள்ளிக்கூடம்; இன்னும் 18 பள்ளிக்கூடங்கள் நகராட்சி நடத்துகின்ற பள்ளிக்கூடங்கள். இந்த பள்ளிக்கூடங்களில் எல்லா பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் அரசு கொடுக்கின்ற 10 பைசா போய் விடுகிறது. அவர்களுக்குக் கிடைத்து விடுகிறது. ஆனால் நகராட்சிகள் நடத்துகின்ற 18 பள்ளிக்கூடங்களுக்கு மட்டும்தான் நகராட்சிகள் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய ஐந்து பைசாவை கொடுக்கிறார்கள். மற்ற பள்ளிகளுக்கு கொடுப்பதில்லை. கேட்டால் சொல்கிறார்கள், கௌன்சில் இல்லாத நேரத்திலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அவை இல்லாத நேரத்திலே நாங்கள் கொடுக்க இயலாது என்று சொல்கிறார்கள். அதிலிருந்து உள்ளாட்சித் தேர்தல்கூட—சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளுக்கு—அவை நடத்தப்படாத காரணத்தால் பாதகத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்பதை அமைச்சரவை உணரவேண்டுமென்பதைத் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, முன்பு அரிசி வாங்குவதற்காக ரேஷன் கார்டுகள் கொடுக்கப்பட்டன, இப்போது அப்படி ரேஷன் கார்டுகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அரிசி வெளி மார்க்கெட்டிலே அதிக விலை கொடுத்துவாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே ரேஷன்கார்டுகளைக் கொடுத்து அதைச் செம்மைப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆரம்பப் பள்ளிகளிலே பணியாற்றுகின்ற தலைமையாசிரியர்களுக்கு ஏராளமான வேலைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவர்களுக்கு மற்ற ஆசிரியர்கள் சம்பளத்தைவிட வெறும் 5 ரூபாய் தான் அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் அட்மிஷனைக் கவனிக்க வேண்டும், நிர்வாகத்தைக் கவனிக்கவேண்டும், வெளி அதிகாரிகளோடு தொடர்பு கொள்ளவேண்டும், மிட்டே மீல்ஸ் கவனிக்க வேண்டும். ரிக்கார்டுகளை மெயின்ட்டெயின் செய்ய வேண்டும், இத்தனையையும் செய்கின்றவர்களுக்கு, 300 மாணவர்களுக்கு குறைவாக இருக்கின்ற ஆரம்பப் பள்ளிகளிலே இருக்கின்ற தலைமையாசிரியர்களுக்கு 5 ரூபாய் தான் அதிகமாகக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கருத்தில்கொண்டு அந்தத் தலைமையாசிரியர்களுக்கு அதிகமான சம்பளத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய முயற்சியிலே ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில தனியார் பள்ளிகளிலே என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பற்றியெல்லாம் எனக்கு முன்னாலே பேசியவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பச்சையாகச் சொல்கிறார்கள். பே உனக்கு, டி. ஏ. எனக்கு, சம்பளம் உனக்கு, பஞ்சப்படியா அது எனக்கு, பேயை நீ எடுத்துக் கொள், பஞ்சப்படியை நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லி வருகிற பஞ்சப்படியை எனக்கு கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று ஒப்பந்தம் பேசிக் கொள்கிறார்கள். அரசாங்கம் அந்த ஒப்பந்தங்களை விரும்புவது இல்லை என்பதற்காக ராஜிநாமா போன்ற கடிதங்களை எல்லாம் முன்னமேயே கொடுக்கக்கூடாது என்ற நல்ல திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலும்

1981 ஏப்ரல் 23]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

இந்தத் திட்டத்தை முறியடிக்கிற வகையில் பல தனியார் பள்ளிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

காரணம் என்னவென்றால் ஒரு சிறு பள்ளியைப் பற்றிய குறிப்பைக் காட்டுகிறேன். பக்கத்திலே இருக்கின்ற பூந்தமல்லியில் உள்ள பள்ளி, டி.வி.எம். பள்ளி என்று அதற்குப் பெயர். அந்தப் பள்ளி ஒரு காலத்திலே ஆங்கிலேயரால் நடத்தப்பட்டு வந்தது. அந்த ஆங்கிலேயர் அந்தச் சொத்துக்கள் அனைத்தையும் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்து விட்டுச் சென்றதற்குப் பின்னாலே இன்னும் ஒருவர் அதனுடைய மேனேஜ்மென்டை நடத்திக்கொண்டு வந்தார். அவர் போனதற்குப் பிறகு அவருடைய துணைவியார் அதை நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார். அவர் டி. இ.-ஒஷுக்கு, மேலதிகாரிக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுகிறார். எங்களிடம் 750 மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள், 750 மாணவர்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால் ஒரு பட்டதாரி தலைமை ஆசிரியரைத் தரவேண்டுமென்று; பலமுறை கேட்டும் தரவில்லை. மீண்டும் கல்வி அதிகாரிகளுக்கு எழுதுகிறார். உடனே, கல்வி அதிகாரி போட்டுக் கொள்ளலாம், இருக்கின்ற ஆசிரியர்களிலேயே சீனியர் மோஸ்ட் யார் அதிகமாக சேவை செய்திருக்கிறாரோ அவரைப் போடவேண்டுமென்று சொல்லி இப்போது இருக்கின்ற தலைமை ஆசிரியருக்கு அடிஷனல் ஹெட் மாஸ்ட்டர் என்ற பெயர் இருக்கும்; பதவி இருக்கும்; அவருடைய சம்பளத்திலே சரிவு இருக்காது என்று சொல்வது ஒரு குறிப்பிட்ட நாளிலே உத்திரவு அனுப்புகிறார். சீனியரை நியமிக்கவேண்டுமென்று அரசு உத்திரவிட்டதற்குப் பிறகு, சினியராக இருப்பவர் தமிழ்ப் புலவர் என்றாலும் அவரை நியமித்தார்களா? அவரை இத்தனை நாளைக்குள்ளே நியமிக்க வேண்டுமென்று வந்திருக்கின்ற உத்திரவு நாள்வரை காத்திருந்து இரண்டு நாட்களுக்குப் பின்னாலே எங்களுக்கு — அந்தத் தமிழ்ப் புலவர் தேவையில்லை என்று — சொல்கிறார். அவர் தமிழ்ப் புலவர் மட்டுமல்ல, தமிழ்ப் புலவரிலே வெற்றி பெற்றிருக்கிறார், பி. லிட்டிலும் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார். தமிழ்ப் புலவரை தலைமை ஆசிரியராக்க வேண்டுமென்ற உத்திரவுகளை பெருந்தலைவர் காமராஜ் காலத்திலேயே போட்டுவிட்டோம். இப்போது தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் ஒரு இடத்திலே பேசுகின்றபோது தமிழ் ஆசிரியர்களைப் பார்த்து சொல்கிறார், “உங்களுடைய தகுதி, உரிமைகளைக் காக்க, தலைமையாசிரியர்கள் போன்ற தகுதியினைப் பெற ஆவன செய்வேன். உரிமையும் தகுதியும் பிறருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கவேண்டிய நீங்கள் கேட்க வேண்டிய நிலையில் இருப்பதற்காக வருந்துகிறேன்” என்று சொன்னார்கள். கேட்கவேண்டிய நிலையில் இருப்பதற்காக வருந்துகிறேன் என்று சொல்கிற முதலமைச்சர் அவர்களுடைய அரசாங்கத்தின் கல்வி இலாகாவிலிருந்து ஒரு உத்திரவு போனதற்குப் பின்னாலே கூட அந்த உத்தரவை

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1981 ஏப்ரல் 23]

நிறைவேற்றுவதற்கு மனமில்லாமல் கடைசி நேரம் வரை காத்திருந்துவிட்டு அந்தப் பதவியே எங்களுக்கு வேண்டாம் என்று சரண்டர் செய்தார்கள். அப்படிச் சரண்டர் செய்ததை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்லி மாவட்ட கல்வி அதிகாரி மீண்டும் எழுதுகிறார். நிச்சயம் நீங்கள் அவரைப் போடவேண்டுமென்று சொல்லி எழுதுகிறார். இன்று வரை—அந்தப் பிரச்சினை எனக்கு வந்தது. இதை நாம் சற்று சிந்தித்து தொடர்ந்து பார்ப்போமே, ஊசிக்குப் பின்னாலே செல்கிற ஊல்போல் தொடர்ந்து பார்ப்போமே என்று பார்த்து மதிப் பிற்குரிய கல்விச் செயலாளர் அவர்களோடு தொடர்புகொண்டேன், இணைச் செயலாளரோடு தொடர்பு கொண்டேன், ஜாயின்ட் டைரக்டர் அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டேன், டெபுடி டைரக்டரோடு தொடர்பு கொண்டதற்குப் பின்னாலேயும் அந்த அரசாங்க உத்தரவை நிர்வாகம் நிறைவேற்றுவதற்குத் தயாராக இல்லை. இன்று 202-வது நாள். நூறு நாள் விழா கொண்டாடுவது என்று சொன்னால் இரண்டு தடவை கொண்டாடி இருக்க முடியும். ஆனால், அரசாங்க உத்தரவை நிறைவேற்றுவதற்கு வழியில்லை. நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், அந்தப் பள்ளிக்கூடம் இருக்கின்ற இடம் அரசாங்க நிலம், அந்தப் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடம் இருக்கின்ற கட்டிடம், அரசாங்கக் கட்டிடம்.

(பிற்பகல் 12-50)

இந்த அரசாங்கக் கட்டிடத்திலே, அரசாங்க நிலத்திலே இருந்துகொண்டு, அரசாங்க உத்தரவை நிறைவேற்ற முடிய வில்லை என்று சொன்னால், கல்வி இலாக்கா இதைச் சாதிக்க முடியவில்லை என்று சொன்னால், எனக்கு மெத்த வேதனையாக இருக்கிறது. என்ன காரணம் என்று சொன்னால், ஒரு நாளைக்கு நாம் கணக்குப் பார்த்தால், மொத்தத்திலே செலவு செய்யும் தொகையை வைத்து கணக்குப் பார்த்தால், 332 கோடியிலே கணக்குப் பார்த்தால் ஒரு நாளைக்கு 94 இலட்சம் ரூபாயை நாம் கல்விக்காகச் செலவிடுகிறோம். ஒரு மணிக்கு மூன்றே முக்கால் இலட்சம் ரூபாயை நாம் செலவிடுகிறோம். ஒரு வினாடிக்கு ஒரு நொடிப் பொழுதுக்கு—கண்ணிமைக்கின்ற பொழுதுக்கு 1,400 ரூபாயை நாம் செலவழிக்கிறோம். ஆக, கண்ணிமைக் கின்ற பொழுதுக்கு—நொடிப் பொழுதுக்கு 1,400 ரூபாயை அரசாங்கம் செலவு செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், பள்ளி இயக்குநர் 1, இணை இயக்குநர் 4, துணை இயக்குநர் 6, சிறப்பு அதிகாரி 12, கி.ஈ.ஓ. 16, உ.ஈ.ஓ. 51, துணைக் கல்வி ஆய்வாளர் 463, பெண்கள் கல்லூரியை ஆய்வு செய்கின்றவர்கள் 10 என்று இத்தனை பேர்களும் இருந்து, இத்தனை ரூபாயையும் செலவழித்ததற்குப் பின்னால் இப்படிப்பட்ட தனியார் நிறுவனங்கள் “மெயின்டெனன்ஸ் கிராண்டையும்” வாங்கிக் கொண்டதற்குப் பின்னால், பெஞ்ச் செய்தாலும், மேசை செய்தாலும், விளக்குமாறு வாங்கினாலும்கூட அந்தப் பணத்தை இங்கிருந்து வாங்கிக்கொள்கின்றவர்களை நீங்கள் ஏன் அரசாங்க உத்தரவை நிறைவேற்றவில்லை என்று விளக்குமாறு

1981 ஏப்ரல் 23] [திரு. குமரி அனந்தன்]

கேட்போம் என்று சொன்னால் அவர்கள் விளக்குமாறு இல்லை. 202. நாட்களுக்குப் பின்னாலும் அவர்கள் விளக்குகின்ற சூழ்நிலையிலே இல்லை என்று சொன்னால் நான் பணிவுண்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், இவைகளை யெல்லாம் எப்பொழுதுதான் கட்டுப்படுத்துவது?

மத்தியிலே இருக்கின்ற கல்விக் குழுவின் சார்பிலே இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகின்றவர்கள் சிலர் பணம் தந்தாலொழிய, கட்டிடத்திற்கு நன்கொடை தந்தாலொழிய உங்கள் பிள்ளைகளைப் பள்ளியிலே பரீட்சைக்கு நாங்கள் அமர்த்துவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். எப்பொழுது? அதைக்கூட நமது தமிழக அரசின் சார்பிலேயிருந்து கொண்டிருக்கின்ற கல்வி அதிகாரிகள் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லையென்றால், இத்தனை ரூபாயையும் செலவழித்ததற்குப் பின்னால், இத்தனை அதிகாரிகளையும் வைத்ததற்குப் பின்னால் இவைகளையெல்லாம் கட்டுப்படுத்த முடியாத சூழ்நிலையிருக்கிறது என்பது ஒன்று.

ஒரு தனியார் பள்ளியைப்பற்றிய தகவல் ஒன்றை உங்களுக்கு நான் தருகிறேன். வினையாட்டுப் போட்டிகளிலே வெற்றி பெற வேண்டுமென்று சொல்கின்ற ஒரேயொரு காரணத்திற்காக என்ன செய்கிறார்கள் தெரியுமா? அவர்கள் பிள்ளையினுடைய பிறந்த நாளையே மாற்றி மாற்றிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன், ராஜா என்ற சிறுவனுடைய பிறந்த நாளை ஒரு சர்ட்டிபிகேட்டிலே 27-11-1966 என்றும்; இன்னொரு சர்ட்டிபிகேட்டிலே 27-10-65 என்றும் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி நிறைய வைத்திருக்கிறேன் போட்டோஸ்டெட் காப்பிகள். ஆக, “பொய் சொல்லலாகாது பாப்பா” என்று சொல்லிக் கொடுக்கின்றவர்கள் பொய் சொல்வதற்குக் கற்றுக் கொடுத்தால் என்னவாகும் என்பதைத் தயவுசெய்து நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இது மட்டுமல்ல, இப்பொழுது மிக வேதனையான ஒரு செய்தியினை உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வீர வாஞ்சி என்று சொல்லப்படுகின்ற மிகப்பெரும் தியாகியை நீங்கள் அறிவீர்கள். அந்த வீரவாஞ்சியினுடைய பாடம் ஒன்பதாம் வகுப்புத் தமிழ்ப் பாடப் புத்தகத்திலே இடம் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால், அந்த வீர வாஞ்சியினுடைய பாடத்தைச் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டாமென்று சொல்லுகின்ற வகையிலே சில பள்ளியிலிருந்து—பாடத் திட்டத்திலேயிருந்து எடுத்திருக்கிறார்கள். பாடப் புத்தகத்திலே அது இருக்கிறது; ஆனால் பாடத் திட்டத்திலே அது இல்லை. வீர வாஞ்சிநாதனுடைய பெயர் ஒலிச்ச வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் ‘மணியாச்சி’ இரயில் நிலையத்திற்குக்கூட ‘வாஞ்சி மணியாச்சி’ என்று பெயர் சூட்ட வேண்டுமென்று நாங்களெல்லாம் கோரிக்கை விட்டுக்கொண்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1981 ஏப்ரல் 23]

டிருக்கின்ற நேரத்தில் அதனைப் பாடத்திட்டத்திலேயிருந்து எடுக்கிறார்கள். அதிலே டாக்டர் இராமலிங்கம் என்பவர் சொல்லியிருக்கிறார் :

வீர வாஞ்சி நாதனின் புரட்சி உள்ளம்—தியாக உள்ளம் நாட்டுக்காக உயிர் கொடுக்கும் தீர உள்ளம் நன்றியோடு நினைந்து போற்றத் தக்கது அல்லவா ?

இவ்வாறு எழுதியிருக்கிறார். ஆனால், என்ன நடக்கிறது ? நன்றியோடு போற்றி அதனைப் பாதுகாக்காமல் பாடத் திட்டத்திலேயிருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதனை மெத்த வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஒரு காலத்திலே பெரியார் அவர்களைப் பற்றிய பாடம் நீக்கப்பட்டதை மீண்டும் இந்த அரசு கொண்டு வந்ததைப் போல வாஞ்சிநாதன் அவர்களுடைய பெயரிலே இருக்கின்ற அந்தப் பாடத்தை மீண்டும் கொண்டு வர வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலத்தான் எஞ்ஜினீயரிங் கல்லூரி, தொழில் கல்லூரி படிப்புகளிலே அதிகமாக கவனத்தை நாம் செலுத்துதல் வேண்டும். அவர்களுக்குப் பரிசுகளெல்லாம் கொடுக்கிறோம். நல்ல திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால், இயந்திரங்களைக் கொண்டு வந்தால், அப்படி நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டு வருவதைப்போலவே மேலும் தொழில் கல்விகளைப் பரவலாசச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக நான் ஒரு வேண்டுகோளை விடுக்கின்றேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் லெவலிலே சின்னசசின்ன தொழிற்பயிற்சிக் கூடங்களை ஏற்படுத்தி, கல்விக் கூடங்களை ஏற்படுத்தி, சைக்கிள் ரிப்பேர் செய்வதைப்போன்றது, ரேடியோ ரிப்பேர் செய்வதைப் போன்றது, பம்பு செட்டுகளிலே காயில் போய் விட்டால் அதைச் சுற்றுவது போன்றது, பேக்கரி செய்வதைப் போன்றது, தையல் கலை சொல்லிக் கொடுப்பதைப் போன்றது ஆகிய இப்படிப்பட்டவைகளையெல்லாம் சொல்லிக்கொடுக்கின்ற எளிய கல்விமுறையை ஏற்படுத்தி அவர்கள் அந்தக் கல்வியினைக் கற்று விடுவார்களேயானால் தங்களுடைய வாழ்விலே அதனை ஒரு ஊன்றுகோலாக பயன்படுத்துகின்ற அளவிற்குப் பயன்படும். எனவே, அப்படிப்பட்ட கல்வியை நீங்கள் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலே, தனியார் தொழிற் பயிற்சிக் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன, 76 கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அந்த 76 கல்விக் கூடங்களிலே 51 கல்விக் கூடங்களுக்கு நீங்கள் மானியம் கொடுக்கிறீர்கள். அந்த 51 கல்விக் கூடங்களுக்கு மானியம்

1981 ஏப்ரல் 23]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

கொடுப்பதுகூட, படித்துக் கொடுக்கின்றவர்களுக்கு கொடுக்கிறீர்களே தவிர, பிற பணி புரிகின்றவர்களுக்கு அங்கே கொடுப்பதில்லை. எல்லாப் பள்ளிக் கூடங்களுக்கும் அங்கே பணிபுரிகின்ற அனைவருக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் இன்னும் எட்டே எட்டு இலட்சம் ரூபாய்தான் அதிகம் தேவைப்படுகிறது. அந்த எட்டு இலட்சத்தைக் கொடுத்து அத்தனை பேரும் உங்களுடைய கருணையினாலே நல்லாழ்வு வாழ்கின்றவர்கள் என்று சொல்லுகின்ற நிலையில் நல்லதொரு பெயரைப் பெற வேண்டுமென்று நான் உங்களை அன்போடு வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

பரீட்சையில் மதிப்பெண்கள் போடுவதற்காக அல்லது மார்க் ஷீட் கொடுப்பதற்காக நாம் இப்பொழுதும் கப்பூட்டர் என்ற இயந்திரத்தை வைத்திருக்கிறோம். நான் கையிலே சில குறிப்புகளை வைத்திருக்கிறேன். தியாகராய கல்லூரியிலே படித்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு மாணவனுடைய மார்க் ஷீட் இது. 5 செமஸ்டர் எழுதியதிலே 4 செமஸ்டரில் கம்ப்யூட்டர் செய்தது தப்பாக இருக்கிறது. அதுவும் பிழையாக இருக்கிறது. பிழையாக இருக்கிற காரணத்தினாலே மீண்டும் ஆசிரியர் திருத்துகிறார். ஆசிரியர் மீண்டும் திருத்துவது மட்டுமல்ல; ஒரு தடவை அந்தப் பிழையான அந்த ரிப்போர்ட்டின் காரணமாக, அவனுக்கு ஹால் டிக்கட் மறுக்கப்பட்டு, ஒரு செமஸ்டர் எழுத முடியாத சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. தயவுசெய்து அவைகளையெல்லாம் தடுக்க வேண்டுமென்று உங்களை நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் இங்கே ஒரே ஒரு செய்தியினை மிக அழுத்தமாகச் சொல்ல வேண்டும். கல்லியிலே கல்லூரிகளைப் பொறுத்த வரையில் அது சிறப்பாக வளர்ந்து வருகிறது என்று சொல்கின்ற புள்ளி விவரத்தை நீங்கள் தந்திருக்கிறீர்கள். ஆனால், அந்தப் புள்ளி விவரம் என்ன சொல்கிறது தெரியுமா? 1977-லே 189 கல்லூரிகளாக இருந்தது, இன்று 187 கல்லூரிகளாகக் குறைந்ததாகச் சொல்கிறது. அது வளர்ச்சியையோ விரிவாக்கத்தையோ காட்டவில்லை. எனவே, 1977-லேயிருந்து நீங்கள் எந்தக் கல்லூரிக்கும் அனுமதி கொடுக்கவில்லை. அனுமதி கொடுக்காதது மட்டுமல்ல, இரண்டு கல்லூரி குறைவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், இன்மேல் கல்லூரிகளைத் தொடங்குவதற்கு நீங்கள் அனுமதி கொடுப்பது நல்லது. 1977-லிருந்து நீங்கள் கல்லூரிகள் தொடங்குவதற்கு அனுமதி கொடுக்கவில்லை.

உடல் ஊனமுற்றோரைச் சிந்திக்க வேண்டிய ஆண்டு இது. எப்பொழுதும் சிந்திக்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும், இப்பொழுது சற்று அதிகமாகவே சிந்திக்க வேண்டும். அந்த உடல் ஊனமுற்றவர்கள், காது கேளாதவர்கள், கண் தெரியாதவர்கள்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1981 ஏப்ரல் 23]

இவர்களுக்கெல்லாம் கல்வி கற்பிக்கும் பொறுப்பு முன்பு கல்வி இலாகாவிடம் இருந்தது. அந்தக் கல்வி இலாகாவில் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டிய 'இன்-ப்ராஸ்ட்ரக்சர்' என்று சொல்வார்களே அதற்குரிய வழிமுறைகளை மட்டுமல்ல, அதற்குரிய கருவிகள் அத்தனையும் இருந்தன. இப்பொழுது அது சோஷியல் வெல்ஃபேர் டிபார்ட்மெண்டுக்குச் சென்றிருக்கிற காரணத்தினாலே பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதனை நீங்கள் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் உங்களை அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலத்தான் இன்று மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிற ஆசிரியர்கள் 10 ஆண்டுக் காலத்திற்குப் பணியாற்றி, தேர்வு நிலை தகுதி பெற்றவர்கள் கூட தலைமை ஆசிரியர்களாக ஆக முடியாத நிலைமையிலே இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற செய்திகள் நமக்கு வந்திருக்கின்றன. சயவு செய்து அவர்களைப் பார்த்து, நீண்டகாலம் பணி செய்திருக்கிற, சேவை செய்திருக்கிற ஆசிரியர்கள் பாதிக்காத வண்ணம் நீங்கள் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

கல்வியைப் பொறுத்த வரையில், புரட்சிகரமான சிந்தனை நமக்கு வேண்டும். ஆரம்பப் பள்ளிக் கூடங்கள் அத்தனையும் ஒருங்கிணைத்து, அதற்கென்று ஒரு தனி டைரக்டர் போடுவது என்பது மிக சாலச் சிறந்த ஒன்றாக இருக்கும். விரிந்து பரந்து கிடக்கின்ற இந்தக் கல்வியினுடைய பல கிளைகளை ஒரே இடத்திலேயிருந்து பார்ப்பது என்பது மிகக் கடினமான காரியம். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைப் பொறுத்தவரையிலே, இந்தக் கல்வித் துறையிலே அதிக அனுபவம் உடையவர்கள். அந்த அனுபவம் உடையவராக இருப்பது மட்டுமல்ல, நேரிடை அனுபவம் இருக்கிற காரணத்தாலே நன்றாகச் செய்ய வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். நன்றாகச் செய்ய வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டாலும் கூட, அவர்களுக்குத் துணை இருக்கிறவர்கள் இன்னும் நன்றாக இருக்க வேண்டும்.

ஆசிரியர்களுடைய உள்ளத்திலே சங்கடங்கள் இருக்கவே கூடாது. அவர்களுடைய உள்ளம் நிறைந்த உள்ளமாக இருத்தல் வேண்டும். படிப்புச் சொல்லுகின்ற ஆசிரியர்கள் உள்ளம் சலனமற்றதாக, சங்கடமற்றதாக, சாந்தி நிறைந்ததாக இருக்கிற நேரத்திலேதான் அவர்கள் குழந்தைகளை நல்ல முறையிலே தயாரிக்க முடியும். உருவாக்க முடியும். எனவே, அவர்களுடைய வேண்டுகோளை நீங்கள் கருணையோடு சரிசெய்து காரியம் ஆற்றித் தர வேண்டுமென்று உங்களை நான் அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கோ ஓரிடத்தில் மாணவர்கள் போராடினார்கள் என்று சொன்னாலே, நமக்கு மனதுக்கு வருத்தமாக இருந்தது. இந்தக் கல்வி நிலையம் என்று சொல்கின்ற கூரையிலே ஒரு ஓரத்திலே

1981 ஏப்ரல் 23] [திரு. குமரி அனந்தன்]

தீ பற்றுகிறதே என்று சொல்கிறபொழுது நமக்கு கவலை தந்தது. அந்தத் தீ விரைவிலே அணையும் என்று நாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் அந்தத் தீ அணையாமல் அது பரவி, உத்தரத்திற்குக் கூட வருவதைப் போல அந்த ஆசிரியர் மத்தியிலே கூட பரவுகிற சூழ்நிலை வருகிறது என்று சொன்னால் நாமெல்லாம் வேதனைப்பட வேண்டும். எனவே, எங்காவது ஒரு பொறி தோன்றினாலும் போதும், பாரதி சொன்னதைப் போலே, 'அக்கினி குஞ்சு' தோன்றினாலும் போதும், உடனடியாக அங்கே சென்று நாம் காரியம் ஆற்ற வேண்டும். இன்றிருக்கிற நிலைமை மாற்றி, அவர்களுக்கு உள்ளத்தில் நிம்மதியைக் கொடுக்க வேண்டும்.

கல்வி முறையை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்வதற்குக் காரணம், மெக்காலே ஒரு காலத்திலே எழுதினார். பிரிட்டிஷ் இராஜ்யத்திற்கு எழுதினார், 'நான் கல்விமுறை கொண்டு வந்திருக்கிறேன், இந்தியர்களுக்குக் கல்வி முறை கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அவன் நிறத்தால், உருவத்தால் இந்தியனாக இருப்பான்; உள்ளத்தால், சிந்தனையால் அவன் ஆங்கில இராஜ்யத்திற்குத் துணை போகிறவனாக இருப்பான்' என்று சொன்னார். அந்த நிலையினை மாற்ற வேண்டும். இப்பொழுது நாம் என்ன மாற்றியிருக்கிறோம் என்றால், பிரிட்டிஷ் ரூலை மாற்றியிருக்கிறோமே தவிர, பிரிட்டிஷ் ரூல்சை நாம் இன்னும் மாற்றி விடவில்லை. ஆக, பிரிட்டிஷ் போட்ட ரூல்களையும் மாற்றி, இந்தியத் தன்மையிலே, தமிழ் மரபைக் காக்கின்ற வகையிலே இந்த நாட்டுக்குத் தேவையான கல்வியைக் கொடுத்து, நாட்டுக்கு நல்ல பிள்ளைகளைக் கொடுத்து, நாட்டுக்கு நல்ல தலைவர்களைக் கொடுக்கின்ற கல்வித் திட்டத்தை வகுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டிருக்கிறவர்கள் இந்தச் செயலிலே வெற்றி பெற வேண்டுமென்றும் வாழ்த்தி, அதற்கான முயற்சிகளிலே இங்கே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக, இந்தக் கல்வி மானியக் கோரிக்கையிலே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுகின்ற அந்தத் தொகையினை ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் ஆதரவு தருகிறது என்று சொல்லி, நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

(பிற்பகல் 1-00)

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான கல்வி மானியக் கோரிக்கையில் ரூ. 249 கோடி கோரிப் பெறுகிற இந்த மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். முந்தைய ஆண்டு 23 விழுக்காட்டில் இருந்து இந்த ஆண்டு 22 விழுக்காட்டாக குறைந்துதான் இருக்கின்றது என்றும் கல்விக்காக அளிக்கும் சலுகையில் இந்த அரசு பின்வாங்கிவிட்டது என்றும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக

[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்] [1981 ஏப்ரல் 23]

உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முந்தைய ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 238 கோடி ரூபாய்கள். இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 249 கோடி ரூபாய்கள். ஆக இடையிலே 11 கோடி ரூபாய்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. எங்களுடைய அரசு அதிக அளவிலே மிகப் பெரிய திட்டங்களைத் தீட்டி நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை பயக்கின்ற காரணத்தால், நிதி நிலை அறிக்கையிலே அதிகமான தொகை ஒதுக்கி இருக்கிற அந்த வகையிலே 11 கோடி ரூபாய் அதிகப்படுத்தி இருக்கிறோம்.

அதே போல துவக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு துவக்கப் பள்ளிகளிலே பெரும்பான்மையாக ஆண் ஆசிரியர்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால் 1-லிருந்து 3-வது வரையில் படிக்கின்ற இளம் சிறார்களுக்கு அவர்களால் முறையாக அன்போடு படிப்பு சொல்லித்தரும் நிலையில்லாத காரணத்தால், நம்முடைய அரசு கூடியமட்டும் பெண் ஆசிரியர்களை 1-வதிலிருந்து 3-வது வரையில் நியமிக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

இன்றைக்கு துவக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களை எல்லாம் அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கி இருப்பது வட்டாரத்திலே மிகப் பெரிய மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கி இருக்கிறது என்பதை அறிகின்ற வகையிலே இந்த அரசுக்கு பாராட்டு சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மத்திய சமையல் கூடம் அமைக்கும் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய அரசு ஏற்கெனவே செங்கல்பட்டு, தென்னாற்காடு, வடார்க்காடு ஆகிய 3 மாவட்டங்களிலும் மிகச்சீரிய முறையிலே அதை செம்மைப்படுத்திக் கொண்டு வந்தாலும், இந்த ஆண்டு தர்மபுரி, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் புதுதாக ஆரம்பிப்பதற்கு ஆவன செய்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். என்னுடைய சேலம் மாவட்டத்திலும் இதேபோன்று துவக்குவதற்கு “கேர்” நிறுவனம் மூலமாக துவக்கவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சரை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சின்னராஜ் அவர்கள் சேலத்துக்கு வர இருக்கின்ற மருத்துவக் கல்லூரியை தர்மபுரிக்குத் தாருங்கள் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார். காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக் காலத்திலேயும் தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்திலேயும், பலமுறை சேலம் மாவட்ட மக்கள் முறையோடு இந்தக் கோரிக்கையை எழுப்பியும், அவர்கள் செய்யாமல் இருந்ததை என்னுடைய இதயத்தெய்வமாம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு இதை செய்து முடிக்கின்ற நேரத்தில் அருமை அண்ணன் சின்னராஜ் அவர்கள் தடையாக இருக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உங்களுடைய தர்மபுரி மாவட்டம், தென்னார்க்காடு மாவட்டம், தருச்சி மாவட்டம் போன்றவைகளுக்கும்

1981 ஏப்ரல் 23] [டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்]

இது பயனுடையதாக அமையும் என்றும், நம்முடைய அரசு தரும் இந்த மருத்துவக்கல்லூரியை சேலத்திலேயே துவக்குவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், இன்றைக்குச் சில தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் ஆசிரியர்களையும், மாணவர்களையும் பல்வேறு வகையில் இடற்பாடு செய்து வருகிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் போக்கும் வகையில், கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து அதை சீர்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நடமாடும் அறிவியல் கூடங்களை ஆரம்பித்து இருப்பது வரவேற்கத் தகுந்த ஒன்றாகும். கிராமப்புற மக்களுக்கு, கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு பயனுடையதாக அமைகின்ற காரணத்தால் இன்னும் அவைகளை அதிகப்படுத்தி பல்வேறு பகுதிகளிலேயும் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் பேசும்போது இந்தியை விருப்பப்படாமாக தமிழகத்திலே உள்ள பள்ளிகளில் வைக்கவேண்டும் என்று வேண்டுகோளை வைத்தார். அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்வேன். உலகத்திலேயே மிக தொன்மை வாய்ந்த என்னுடைய அன்னைத் தமிழ் மொழியை இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் முழுமையும் உள்ள பள்ளிகளிலே விருப்பப்படாமாக வைக்க, தமிழ்நாடு மக்களுடைய வாக்குச் சீட்டுகளைப் பெற்று சட்ட மன்றத்திலே அமர்ந்திருக்கின்ற காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள், மத்திய அரசை வற்புறுத்துவார்களானால், நாங்களும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் காங்கிரஸ் உறுப்பினர் அவர்கள் தமிழகத்திலே மாணவர்களின் தரம் குறைந்திருக்கிறது என்ற கருத்தை சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டு மாணவர்கள் ஒழுங்காக உண்மையாக கற்கின்ற வாய்ப்பிருக்குமானால், அகில இந்தியாவில் மட்டுமல்ல, உலகத்திலேயே திறமை உள்ள மாணவர்கள் இங்கேதான் இருப்பார்கள் என்ற கருத்தை இங்கே வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

மாணவர்களுக்குத் தரப்படும் உதவித் தொகையை அரசு நேரடியாக மாணவர்களுக்கே தந்து விடுகிற காரணத்தால், அவர்கள் பல்வேறு வகைகளில் அந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்து விட்டு, கல்லூரிக்கும், கல்லூரி விடுதிக்கும் கட்ட வேண்டிய உணவுத் தொகை, விடுதித் தொகை ஆகியவற்றைக் கட்டாமல், தேர்வு நேரங்களில் தேர்வு எழுத முடியாமல் தவிக்கின்ற நிலைமையேற்படுகிறது. ஆகவே, அந்த உதவித் தொகையை நேரடியாக மாணவர்களுக்குத் தராமல், அந்தக் கல்லூரி நிறுவனத்தின் முதல்வருக்கோ அல்லது விடுதியின் காப்பாளருக்கோ நேரடியாக அனுப்பி, அதை அந்த மாணவர்களின் கணக்கில் வரவு வைத்துக் கொண்டு, விடுதித்

[டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம்] [1981 ஏப்ரல் 23]

தொகை, கல்லூரிக் கட்டணம் ஆகியவற்றைக் கழித்துக்கொண்டு மீதமுள்ள தொகையை மாணவர்களுக்குத் தருவதற்குண்டான வழிமுறையை கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இளைஞர் நலம் காக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக விளையாட்டுகளிலும், உடற்பயிற்சிகளிலும் இளைஞர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக பல்வேறு திட்டங்கள் தீட்டப்பெற்று இருக்கின்றன. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இளைஞர்களுக்கும், விளையாட்டு வீரர்களுக்கும் ஊக்கம் அளிக்க பல்வேறு திட்டங்களை அறிவித்து இருக்கிறார்கள். ஆங்காங்கு மாவட்டந்தோறும் விளையாட்டு மையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. சேலம் மாவட்டத்தில் ஒரு நீச்சல் குளம் அமைக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அதைப்போலவே ராசிபுரத்தில் ஒரு விளையாட்டு ஸ்டேடியம் அமைக்க அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, வரவேற்று என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. கே. குப்புசாமி : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1981-82 ஆம் ஆண்டு கல்வித் துறை மானியக் கோரிக்கை மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழக அரசின் தலையாய கொள்கை எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்றதாகும். அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, அரசு அலுவலகங்கள் அனைத்திலும் தமிழ் ஆட்சி மொழித் திட்டத்தை செம்மையாகவும் முழுமையாகவும் நிறைவேற்றுவதற்கான வகையில் (இன்டன்சிவ் ஸ்கீம் பார் திரி இயர்ஸ்) முன்றாண்டு முனைப்புத் திட்டம் ஒன்றுக்கு அரசு ஏற்பளித்து, முதற்கண் 1981-82-ல் பத்திரப் பதிவுத் துறை, சீர்த்திருத்தப் பணித் துறை, தீயணைப்புத் துறை, சிறைத் துறை, கால்நடை பராமரிப்புத் துறை ஆகிய ஐந்து துறைகளில் அத்திட்டத்தை அரசு செயல்படுத்த ஆணையிட்டுள்ளது என்பதை அறிந்து நான் அதை உள்ளபடியே வரவேற்கிறேன். அதற்காக இந்த அரசுக்கும், கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உலக வரலாறு இருக்கிறது. இந்திய வரலாறு இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒவ்வொரு வரலாறு இருக்கிறது. சில புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. அந்த வகையில், தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் தமிழனுடைய பெருமை, தொன்மை ஆகியவற்றை எடுத்துக்காட்டும் முறையிலே ஆறு தொகுதிகளுடைய தமிழ் நாட்டு வரலாற்று நூல் ஒன்றை உருவாக்கும் பணியில் இந்த அரசு ஈடுபட்டு இருப்பதற்காக இந்த அரசை நான் உளமாறப் பாராட்டுகிறேன்.

1981 ஏப்ரல் 23] [திரு. கே. குப்புசாமி,

உலகத்தில் உள்ள தமிழர்களை எல்லாம் ஒன்று சேர்த்து, மதுரை மாநகரத்தில் தமிழர் மாநாடு நடத்தப்பட்டது. அதைப் போலவே, தமிழுக்குச் சங்கம் வளர்த்த மதுரையில் உலகத் தமிழ் சங்கம் அமைக்க தமிழக அரசு முடிவு செய்து இருப்பதை நான் வரவேற்றுப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

தமிழ் மொழி வளர வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் தமிழ் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றை தஞ்சைத் தரணியில் ஏற்படுத்தி, தரணி முழுவதும் தமிழ் வளர முயற்சி எடுத்து இருப்பதையும் பாராட்டி, வரவேற்கிறேன்.

வறுமையில் வாடும் தமிழறிஞர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்குகிற திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். தற்போது மாத வருமானம் ரூ. 400-க்கு மேல் இல்லாமல் இருக்கிற தமிழறிஞர்களுக்கு மாதம் ரூ. 250 வீதம் ஓய்வூதியம் தரப்படுகிறது என்றும் இதுவரை 92 அறிஞர்களுக்கு இந்த ஓய்வூதியம் தரப்பட்டுள்ளது என்பதையும் அறிந்து உள்ளபடியே இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்த தற்கால என்னுடைய பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 1-10)

அதோடு முக்கியமான பிரச்சனை ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியான ஒட்டன்சத்தரத்தல் தலைசிறந்த ஒரு தமிழ் அறிஞர் இருக்கிறார். அவருடைய பெயர் முருகேசு கவிராயர். அவர் இந்த ஓய்வூதியத் திட்டத்துல் மனு போட்டிருக்கிறார். இதுவரை அவருக்கு ஓய்வூதியம் கிடைக்கவில்லை. அந்த தலைசிறந்த தமிழ் அறிஞர் இன்றைக்கு வறுமையில் வாடிக்கொண்டிருக்கிறார். அந்த தலைசிறந்த தமிழ் அறிஞர் முருகேசு கவிராயருக்கு இத் திட்டத்தின் கீழ் ஓய்வூதியம் அளிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, இந்த மானியக் கோரிக்கையில் கூட இந்த aim and object of the school education என்பதில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அது முக்கியமாக 'to expand the schooling facilities and to achieve hundred percent enrolment of the age group between 6 and 11 and 14'.

என்று இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த கல்வித் துறையிலே உள்ள முக்கியமாக பிரச்சனை, இன்றைக்கு ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு கட்டிடங்கள் இல்லை. ஒரு பள்ளியிலே 100 மாணவர்கள் இருந்தால் இப்போது கட்டப்படுகின்ற கட்டிடங்களில் 50 பேர், 75 பேர் இருக்கின்ற வகையில் தான் இப்போது பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு ஊரிலும் மாணவர்களின் சேர்க்கை இன்றைக்கு அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. ஆனால் கட்டிடங்கள் மட்டும் முன்பு இருந்த படியே இருக்கின்றன. தேவைக்கு ஏற்ப, மாணவர்களின் சேர்க்கைக்கு ஏற்ப அடிஷனல் பில்டிங் ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு மேலும் மேலும் கட்டுகின்ற முறையில் கட்டிடங்களைக் கட்ட

[திரு. கே. குப்புசாமி]

[1981 ஏப்ரல் 23]

வேண்டும். அதே மாதிரி உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் அடிஷனல் பிஸ்டிங்ஸ் கட்டுகின்ற முறையில் முதலிலேயே கட்டிடங்கள் கட்டப் பட வேண்டும். அதற்கு அதிகமான நிதியை அரசு ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக என்னுடைய தோட்டியிலே உள்ள ஓடன்பட்டி, மார்கன்பட்டி, ஓட்டன்சத்திரம் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆகிய உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கு கட்டிடங்களை போதுமான அளவில் இல்லாததால் மாணவர்களும் மாணவியர்களும் கட்டிடத் திற்கு வெளியே, மரத்தடி நிழலில் கல்வி கற்கும் நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிகளுக்கு இன்னும் அதிகமான கட்டிடங்களைக் கட்டி இன்னும் அதிகமான மாணவர்கள் சேர்ந்து படிக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தனியார் பள்ளிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அரசு அவைகளுக்கு மானியம் தருகிறது. அங்கே கூட வேலையில் ரிசர்வேஷன் சரியாக பூர்த்தி செய்யப்படுகிறதா என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டும். ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடி மக்களுக்கு 18 சதவீதம் வேலையில் இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போல பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு 50 சதவீதம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கு உரிய ஆணையும் பிறப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் தனியார் நிறுவனங்கள் அரசு மானியத்தைப் பெற்றும் கூட ஆதி திராவிடர் மற்றும் பழங்குடி மக்களுக்கு உள்ள 18 சதவீதம் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்குள்ளே 50 சதவீதம் இவைகளை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. அவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய விருப்பம் போல நியமனங்களை செய்து வருகிறார்கள். இதைக் கருத்திற் கொண்டு, தமிழகம் பூராவும் இருக்கிற அத்தனை தனியார் பள்ளிகளிலும் நியமனங்கள் வரும்போது இந்த விகிதாச்சார முறைப்படி பண்பற்றப்படுகிறதா என்பதை சரியான முறையில் கண்காணித்து, அதிலே அரசு அக்கரை செலுத்தி, அதை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதிய உணவுக்காக ஆண்டுதோறும் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. இந்த ஆண்டு, 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்கு 5.5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இது எந்த அளவுக்கு, என்ன முறையில் நடைமுறுகிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். காரணம், இது மிக உயர்ந்த இலட்சியத்தின் அடிப்படையில் இதை அரசு அறிவித்து, செயல்படுத்துவதற்கு என்றாலும் ஆங்காங்கே புள்ளிவிவரங்களைப் பார்க்கிறபோது பல பூட்டங்களால் இத்திட்டம் செயல்படவில்லை. ஆசிரியர்களைக் கேட்டால் இதிலே பல பிரச்சினைகள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆரம்பப்பள்ளி மாணவர்களுக்கு உணவு சமைக்கும் வேலையிலே பாதி நேரம் போய்விடுகிறது. இப்படி இருந்தால் அந்த மாணவர்

1981 ஏப்ரல் 23] [திரு. கே. குப்புசாமி]

களால் எப்படி கல்வி கற்க முடியும்? படிக்கின்ற மாணவன் சமைக்கின்ற வேலையை விட்டு விட்டு, அவன் ஒழுங்காகப் படிப்பதற்குள்ள வாய்ப்பை ஏற்படுத்தவும், இந்த மதிய உணவுத் திட்டம் சரியாக நடைபெறவும் சமைப்பதற்கு என்று தனியாக ஆள் வைத்து, இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் சீர்படுத்தி செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய ஒட்டன்சத்திரம் சொகுதி, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட தொகுதி. அங்கே எந்தவிதமான தொழில் கூடமும் இல்லை; கல்லூரி இல்லை, தொழில் பள்ளி இல்லை. ஆகையால் அங்கே ஒரு தொழில் பயிற்சி நிலையம் அல்லது தொழில் நுட்ப கல்லூரியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பணவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஓடன்பட்டி, மார்கன்பட்டி போன்ற பல இடங்களில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் பல இருந்தாலும் கல்லூரி ஒன்றும் இல்லை. கல்லூரிக்குப் போக வேண்டுமென்றால் 20 மைல்களுக்கு அப்பால்தான் பழனிக்கு அல்லது திண்டுக்கல்லுக்குப் போக வேண்டும். அங்கேயும் ஆண்களும் பெண்களும் படிக்கக்கூடிய ஒரே ஒரு கல்லூரிதான் இருக்கிறது.

ஒட்டன்சத்திரத்தில் தனியார் ஒருவர் கல்லூரி ஏற்படுத்துவதற்காக 40 ஏக்கர் நிலம் தருவதாகச் சொல்கிறார். பேலும் பொருளாதார உதவியும் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார். அதைப் பயன்படுத்தி என்னுடைய தொகுதியாகிய ஒட்டன்சத்திரத்தில் ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்து படிக்கின்ற ஒரு கல்லூரியை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று மிகப் பணவோடு கேட்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சி. பழனிமுத்து : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியத்திற்காக ஒதுக்கியுள்ள தொகை 249 கோடியாகும். அதிலே ஊராட்சிப் பள்ளிகள், நகராட்சிப் பள்ளிகள், தனியார் பள்ளிகள் ஆகியவற்றின் கட்டிடங்கள் செலவுக்காக ஒதுக்கப்பட்டது 24 கோடி ரூபாய் ஆகும். தமிழ்நாட்டிலே உள்ள மொத்தப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 36,675. அதிலே முதல் நிலைப் பள்ளிகள் 27,648, நடுநிலைப் பள்ளிகள் 5,658, உயர்நிலைப்பள்ளிகள் 3,247. இவற்றிலே மேல்நிலைப் பள்ளிகள் 1,243.

அடுத்து தொடக்கப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையிலே பல இடங்களிலே போதிய கட்டிட வசதி இல்லாமல இருக்கின்றது. ஆகவே அவைகளை எல்லாம் சீராக்கித் தர வேண்டும். அமுதத்துத்

[திரு. சி. பழனிமுத்து]

[1981 ஏப்ரல் 23]

தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஆண்பால் ஆசிரியரும், பெண்பால் ஆசிரியரும் ஒரே இடத்திலே வேலை செய்யவேண்டும் என்ற உத்தரவு இருந்தாலும் கூட அது எல்லா மட்டங்களிலும் நடைமுறைப்படுத்துவதில்லை. ஆகவே அவர்கள் இருவரும் ஒரே இடத்திலே பணிபுரிவதற்குரிய வகையிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து 1 முதல் 3-வது வகுப்பு வரை உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளுக்கு மதிய உணவுக்காக அரசாங்கம் 10 பைசா கொடுக்கின்றது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 5 பைசா கொடுக்கின்றது. இது போதாது. மேலும் சமையல் செய்வதற்கு ஒரு ஆபா ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே கொடுக்கப்படுகின்ற அந்த 15 காசு போதாது. ஆகையால் இதனை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அடுத்து, கிராமப்புறங்களில் உள்ள பள்ளிகளுக்கு இலவசப் புத்தகம், சிலேட்டு ஆகியவைகள் கொடுப்பதற்காக 50 இலட்சம் ரூபாய் செலவிடுகின்றது நமது அரசு. ஆனால் அந்த சிலேட்டுப் புத்தகங்கள் குறித்த காலத்திலே கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதைக் குறித்த காலத்திலே கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும்.

அடுத்து மேல்நிலை உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 1,243 இருக்கின்றன என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்றது. அதிலே மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளிகள் 60 இருக்கின்றன. இந்த 60 பள்ளிகளிலேயும் 41,000 மாணவர்கள் படிக்கின்றனர். 43 ஆங்கிலோ உயர்நிலைப்பள்ளிகள் உள்ளன. இதிலே 38,000 மாணவர்கள் கல்வி பெறுகிறார்கள். இந்த மாணவர்களுக்கும் கிராமப்புறங்களிலே படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கும் அறிவு வளர்ச்சியிலே பெருத்த வேறுபாடுகள் உள்ளன. நர்ப்புற மாணவர்களுக்கும், கிராமப்புற மாணவர்களுக்கும் கல்வி மற்றும் பொது அறிவு ஆகியவற்றிலே பெருத்த வேறுபாடு இருப்பதன் காரணத்தால் கிராமப்புற மாணவர்களை, என்ஜினியரிங் கல்லூரி, மருத்துவக் கல்லூரி போன்றவற்றில் சேர்க்கின்றபோது அவர்களுக்கு ஓரளவு குறைந்தது 10 சதவீதம் குறைவாக இருந்தாலும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் என்ற வகையிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து 1-6-1981 முதல் 95,000 ஆசிரியர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கியுள்ளீர்கள். ஆகவே ஓய்வூதியம் போன்றவற்றையும் மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல் இவர்களுக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வதோடு, அவர்கள் ஓய்வு பெறுகின்றபோது 10,000 ரூபாய் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆசிரியர்கள் நலனுக்கென்று தேசிய நிதி என்று 50 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதிலிருந்து பொறியியல், வேளாண்மை, கால்நடை மருத்துவம் ஆகிய படிப்புகளுக்காக மொத்தம் 80 படிப்புதவித் தொகைகள் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அந்த வகையில் மாணவர்களுக்கு ரூ. 500 தான் கொடுக்கப்படுகின்றது. இந்தத் தொகையைச் சற்று அதிகப்படுத்திக் கொடுத்தால் மாணவர்களுக்கு மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும்.

1981 ஏப்ரல் 23]

[திரு. சி. பழனிமுத்து]

அடுத்து மேல்நிலை உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்த வரையில் அவை மீதவும் பெரிதாக இருந்தால் அவற்றை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும். ஆத்தூரில் உள்ள மேல்நிலை உயர்நிலைப் பள்ளியிலே 3,000 மாணவர்களுக்கு மேற்பட்டவர்கள் படிக்கின்றனர். அந்தப் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியரால் அந்தப் பள்ளியை நிர்வகிக்க முடியவில்லை. ஆகவே அதை பிரித்து இரண்டு பள்ளிக்கூடமாக ஆக்கித் தரவேண்டும். பள்ளிகளுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட நிதியிலிருந்து அவற்றிற்கான கட்டிடங்களைக் கட்டித்தருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அடுத்து மேல்நிலை உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் முதநிலைப் பட்டதாரிகளை நியமிக்க வேண்டும். மேலும் நியமிக்கப்பட்ட பட்டதாரி ஆசிரியர்களை ரெகுலரைஸ் செய்யப்படாமல் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பட்டதாரி ஆசிரியர்களை ரெகுலரைஸ் செய்து அவர்களுக்கு சர்வீஸ் ரெஜிஸ்டர் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

(பிற்பகல் 1.20)

மொத்தம் உள்ள கல்லூரிகளானது 187 ஆகும். அதிலே சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு 110 ம். மதுரை பல்கலைக் கழகம், காமராஜ் பல்கலைக் கழகத்திற்கு 77-ம் என்று உள்ளது.

அதுபோலவே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அந்த பல்கலைக் கழகத்திலே, ஜனவரி மாதமும், பிப்ரவரி மாதமும் போராட்டம் நடந்தது. அப்பொழுது இந்த சட்டமன்றத்திலேயும், மேலவையிலும் அமைச்சர் அவர்கள் 1928-ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக சட்டவடிவினை மாற்றப்போகிறோம் என்று கூறினார்கள். ஆனால் இதுநாள் வரையில் நிறைவேற்றப் பெறவில்லை. அப்படி நிறைவேற்றப்பெறாததின் காரணமாக, நிர்வாகத்தினருக்கும் அங்குள்ள ஆசிரியர்கள் மத்தியிலும், பேராசிரியர்கள் மத்தியிலும் சரியான ஒரு கருத்து ஒற்றுமை இல்லாமல் உட்பூசல்கள் இருந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவர்களுடைய வேலைக்கும் உத்தரவாதம் இல்லை. ஆகவே அந்த 1928-ஆம் ஆண்டு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக சட்டத்தினை மாற்றியமைத்துக் கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருச்சியிலும் கோவையிலும் புதிய பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்பெறும் என்பதற்கு மானியக் குழு இசைவைத் தந்துள்ளதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது போலவே தஞ்சாவூரிலும் தமிழ்க்கல்லூரி ஒன்று நிறுவப்பெறும் என்று அறிவித்துள்ளார்கள். தொழில் நுட்பக் கல்லூரி ஒன்றை ஆத்தூரிலே, ஐ. டி. ஐ. போன்ற வகையில் நிறுவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆத்தூர் அறிஞர் அண்ணா கல்லூரியில், கலைக் கல்லூரி ஏற்படுத்தி 9 ஆண்டுகள் ஆகியும் அதிலே பி. ஏ. வகுப்பு ஒன்று தான் உள்ளது. ஆகவே, அதில் பி. எஸ். சி., பௌதிகம், எம். ஏ.

[திரு சி. பழனிமுத்து]

[1981 ஏப்ரல் 23]

பொருளாதாரம், வரலாறு, பி.காம். பட்டப்படிப்புகளை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி ஏற்படுத்தினால் அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மாணவர்களுக்கு அங்கு சென்று எந்தத் துறையிலே வேண்டுமானாலும் படிக்க வசதி ஏற்படும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசிய அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களில் இருவர் பேசும்போது, சேலத்திலே மருத்துவக் கல்லூரி அமைப்பது முடிவு செய்தது போல பேசினார்கள். அப்படி அமைப்பது பற்றி மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆவால் அதை விரைவில் கொண்டு வர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சேலத்திலே ரெயில்வே செஸ் என்று சொல்கிற செஸ்ஸிலே 40 லட்சம் ரூபாய் இருக்கிறது. அந்தப் பணத்தை கொண்டு அங்கே மருத்துவக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தினால் அது சாலச் சிறந்ததாகும். அப்படி ஏற்படுத்துவதற்கான மற்ற சூழ்நிலைகள் இருக்கிறதா என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆகவே, அந்த வகையிலோ, அல்லது வேறு எந்த வகையிலோ, சேலத்திலே மருத்துவக் கல்லூரியை அமைக்க வேண்டும் என்று இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடந்த 1978-ஆம் ஆண்டிலே கூட, சேலத்திலே உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் 17 பேரும் சேர்ந்து, சேலம் மாவட்டத்திற்கு ஒரு சட்டக் கல்லூரி வேண்டும் என்று, மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களுக்கு வேண்டுகோளை விடுத்தோம். அப்போது கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கூட சேலத்திலே சட்டக் கல்லூரி அமைப்பது என்பது அவசியமானது என்று கருத்து தெரிவித்திருந்தார். அதை செயல்முறைக்கு கொண்டு வந்து, உடனடியாக சட்டக்கல்லூரி ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். காரணம் என்னவென்றால், இப்பே முது 10 பிளஸ் 2 வகுப்பு படித்தவர்களுக்கு 41 ஆண்டுகால சட்டக் கல்லூரி முறை அமுல்படுத்தப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்களே கூறியுள்ளார். ஆகவே, அந்த முறையிலே சேலத்திலே ஒரு சட்டக் கல்லூரி அமைப்பது சாலச் சிறந்ததாகும். மிக நியாயமான கோரிக்கையாக இருக்கிறது. அந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் கல்லூரிகளிலே இப்பொழுது நடந்து முடிந்த தேர்வுகளின் ரிசல்ட்—கடந்த செமஸ்டர் ரிசல்ட் மிகவும் காலதாமதமாக வந்தது. அப்படி தெரிவித்த முடிவுகள் எல்லோருக்கும், அறிவிக்கப்பெறவில்லை. அப்படி அறிவிக்கப்பெற்றவர்களுக்கும் சரியான மார்க்குகள் கொடுக்கப்பெறவில்லை. முதல்தரமான மார்க்குகள் வாங்கக் கூடிய மாணவன் கூட தேர்வு பெறவில்லை. இதற்குக் காரணம் கம்பியூட்டர்களுடைய தவறேயாகும். இந்தக் குறையை மாற்ற வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக பி.ஏ., பி.எஸ்.ஸி. படித்த மாணவர்களில் மூன்றாம் ஆண்டு படிக்கும் மாணவர்கள் கடந்த செமஸ்டரில் ஏதாவது ஒரு பாடத்தில் தேர்வு பெறாமல் இருந்தால், அவர்கள் தேர்வு பெறாமல் உள்ள படிப்பை எழுத முடியாமல் போய்

1981 ஏப்ரல் 23]

[திரு. சி. பழனிமுத்து]

விடுகிறது. எனவே அவர்களுக்கு ஒரு ஆண்டுக் காலம் வீணாகி விடுகிறது. இதுபேன்று காலத்தை வீணாக் தவதால் அவர்களுடைய எதிர்காலம் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, செமஸ்டர் தேர்வு முறையை உடனடியாக எல்லா மாணவர்களுக்கும் தேர்வு முடிவை அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான ஆத்தூரிலே கிரிப்பட்டி உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலை உயர்நிலைப் பள்ளியாக மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, கல்ப னூரிலும் ஒரு புதிய உயர்நிலைப் பள்ளி வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தலைவாசல் தொகுதியைச் சேர்ந்த கங்குள்ளியில் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்றையும், வீரக னூரில் மேல்நிலை உயர்நிலைப்பள்ளி ஒன்றும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாமக்கல் ஆண்கள் கலைக் கல்லூரியில் தாவர இயல் துறை பட்டமும், எம்.எஸ்.சி. பட்டமும் 77-ஆம் ஆண்டே ஆரம்பிக்கப்பட்டும் கூட, இதுவரையில் பி.ஜி. பட்ட மேற்படிப்பு படித்த பேராசிரியர் பதவி உருவாக்கப்படவில்லை என்பதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, இது போன்ற பதவிகளை உடனடியாக நியமித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆத்தூர் அறிஞர் அண்ணா கல்லூரிக்கும், நாமக் கல் ஆண்கள் கலைக் கல்லூரிக்கும், விடுதி ஒன்று ஏற்படுத்திக் கொடுக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ப. சுந்தாம் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்று என்னை கடைசியாக பேச அமைத்திருக்கிறீர்கள். இருந்தாலும் ஐந்து நிமிடங்கள்தான் இருக்கின்றன, எனக்கு பத்து நிமிடங்களாவது தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1981-82-ம் ஆண்டுக்கான கல்வி மானியக் கோரிக்கை மீது பேச எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கல்விக்காக ஆண்டுக்காண்டு நிதி அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டாலும் எங்கள் மாவட்டமாகிய வட ஆற்காடு மாவட்டம் கல்வியில் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதிலும் குறிப்பாக என் தொகுதியாகிய திருப்பத்தூர் தொகுதியில் பல உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு கட்டடங்கள் இல்லை. பல நடுநிலைப் பள்ளிகளுக்கு கட்டடங்கள் இல்லை. குறிப்பாக சொல்லவேண்டுமென்றால் ஜோலார்பேட்டை பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு 1974ல் மக்களிடம் வசூல் செய்து ஏறக்குறைய 12,500 ரூபாய் அந்தக் கட்டடத்திற்காக கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இதுவரை அதற்காக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் வட ஆற்காடு மாவட்ட பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள வந்தபோது அங்கே அங்கப் பள்ளிக்கூடத்தை பார்வை யிட்டார்கள். ஆகவே இந்தக் கல்வி ஆண்டிலாவது உடனடியாக

[திரு. ப. சுந்தரம்]

[1981 ஏப்ரல் 23]

நடவடிக்கை எடுத்து அந்தப் பள்ளிக் கட்டடத்தை முடித்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், திருப்பத்தூரில் பெண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளி என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிக்கு கட்டட வசதி இல்லாத காரணத்தால் அந்தப் பள்ளி நல்லமுறையில் நடைபெற்று வந்தாலும், கட்டட வசதியில்லாத காரணத்தால் அங்கே சிப்ட் முறையில் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலையைப் போக்க அரசாங்க மான்யத்தில் இருந்து அந்தப் பெண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளிக் கட்டடத்தைக் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. அந்தப் பெண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளியில் பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் ஆண்களாக இருக்கிறார்கள். அது பெண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளியாக இருப்பதால் அங்குள்ள ஆண் ஆசிரியர்களை மாற்றிவிட்டு பெண் ஆசிரியைகளை நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போல், எங்கள் திருப்பத்தூர்பகுதியில் எந்தக் கல்லூரியும் இல்லை. தனிபார்க்கல்லூரி ஒன்றுதான் இருக்கிறது. எங்கள் திருப்பத்தூர் பகுதிக்கு ஒரு பெண்கள் கல்லூரி வேண்டுமென்று நீண்ட நாட்களாக கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்த நேரத்தில் ராவலர் அவர்கள் கல்வி அமைச்சராக இருந்தப்பாது அங்கே ஒரு பெண்கள் கல்லூரி அமைத்துக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். ஆனால் பின்னால் அந்த நிலைமை மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

திருப்பத்தூர் பகுதியில் ஏறக்குறைய பத்து மேல்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. பத்து மேல்நிலைப்பள்ளிகள் இருந்தாலும் இரண்டு பெண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளிகள்தான் இருக்கின்றன. பெண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளியில் படித்துவிட்டு மேல்படிப்பு படிக்கவேண்டுமென்றால் ஏறக்குறைய அறுபது, எழுபது மைல்கள் தூரம் சென்றுதான் படிக்கவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் இருக்கிறவர்களில் பெரும்பாலான அரசாங்கக் கொள்கைப்படிக்காத வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழே உள்ள ஏழை எளிய மக்கள் ஆவார்கள். அந்த ஏழை எளிய மக்கள் படிக்க வசதி செய்துதர வேண்டும் என்றுதான் பெண்கள் கல்லூரி அந்தப் பகுதியில் அமைத்துத்தர வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், இந்த அரசு புதிய கல்லூரிகளை ஆரம்பிப்பதற்கான திட்டத்தை நிறுத்தி வைத்திருப்பதாக. இருந்தாலும் எங்கள் திருப்பத்தூர் பகுதி பின்தங்கிய பகுதியாக இருப்பதால் அரசும், அமைச்சர் அவர்களும் பரிசீலித்து அந்தக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தித் தருவதற்கான முயற்சியினை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், எங்கள் பகுதியில் உள்ள பத்து மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆந்து பள்ளிகளில்தான் பெற்றியியல் பிரிவுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

1981 ஏப்ரல் 23]

[திரு. ப. சுந்தரம்]

மண்மிருமற்றுத் தலைவர்: (திரு. ஜே. சி. டி. பிபாகரன்): பேரவையின் முன் அனுமதியோடு பேரவையின் நேரத்தை நீட்டிக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

திரு. ப. சுந்தரம்: அந்த பொறியியற் பள்ளியிலே தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கு மேல் படிப்பிற்காக ஒரு பாஸிடெக்னிக் க ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல, கந்தாரி ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே வேலை செய்து கொண்டிருந்த பெண் ஆசிரியை ஒருவர் 1970-லே பிரசவ வேதனையால் இறந்து விட்டார்கள். ஆனால், அவருக்கு கொடுக்கவேண்டிய பிராவிடண்ட் பண்டு இதுவரைக்கும் கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் குழந்தை இன்றைக்கு அனாதை யாக நிற்கிறது. அந்தக் குழந்தையை வாழ வைக்கவேண்டு மென்று, நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். மனுவும் கொடுத்திருக்கிறேன். அதைக் கவனித்து, அந்த ஏழைக் குடும்பம் வாழ வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும், இங்கே அரசுக் குறிப்பிலே 1 முதல் 3 வகுப்பிலே உள்ள மாணவர்களுக்கு கரும்பலகையும், நோட்டுப் புத்த கங்களும் கொடுக்கப்படுவதாகவும், அதனால் பல இலட்சக் கணக்கான பேர்கள் பயனடைவதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அப்படி கொடுக்கப்படுகின்ற அந்த நோட்டுப் புத்தகங்களும், கரும்பலகைகளும் உரிய நேரத்தில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்றும், அதை சரியான முறையில் கொடுக்க வேண்டிய நேரத்தில் கொடுப்பதற்கு அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும், என்னுடைய ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே பல ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கும், பல நடுநிலைப் பள்ளிகளுக்கும் கட்டிடம் இல்லாமல் இருக்கின்றது. அந்த ஊராட்சி ஒன்றியம் 7 ஊராட்சி மன்றங்களைக் கொண்ட ஊராட்சி ஒன்றியமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், பல கிராமங்களிலே ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடம் இல்லாமல் இருக்கின்றன. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஆண்டியப்பனூர் என்ற ஊரில் ஆரம்பப் பள்ளிக்கும், அதே போல் கேப்பர்ஸ் டுப்பட்டியில் நடுநிலைப் பள்ளிக்கும் நீண்ட நாட்களாக கட்டிடம் இல்லாமல், அங்கே மரத்தடியில் வகுப்புகள் நடத்துகின்ற நிலைமை அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதைப் போக்குவதற்கு அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், அங்கே கட்டிடங்கள் கட்டித் தர வேண்டுமென்றும் நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல்தான், கலசப்பாக்கம் தொகுதியில் நார்த் தாம்புண்டி, கலசப்பாக்கம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள பள்ளி

[திரு. ப. சுந்தரம்]

[1981 ஏப்ரல் 23]

களுக்கு கட்டிடம் இல்லாமல், அங்கே படிப்பதற்கு வசதியில்லாமல், மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும், அங்கே கட்டிடங்கள் கட்டித் தரவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும், இங்கே குறிப்பாக சொல்ல வேண்டுமென்றால், சென்னையிலே சட்டக் கல்லூரி இருக்கிறது. அந்தக் கல்லூரி எத்தனை நாட்கள் நடைபெறுகின்றது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தக் கல்லூரியிலே படிக்கின்ற மாணவர்கள் அவர்கள் வீட்டிலேயே தங்கிப் படித்துப் பரீட்சை எழுதுகின்ற நிலைமை இருக்கிறதே தவிர, வேறு வழியில்லை. ஆகவே, அந்தச் சட்டக் கல்லூரி எத்தனை நாட்கள் நடைபெறுகின்றது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலித்து, கவனித்து, அந்தக் கல்லூரி நல்ல முறையில் நடப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல்தான், எங்கள் திருப்பத்தூர் பகுதியில் இருக்கின்ற நகராட்சிப் பள்ளியை அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளியாக மாற்றி, அந்தப் பள்ளியிலே வேலை செய்கின்ற ஆசிரியர்களை, ஆலையைய தவிர 'சி' பிரிவிலே இருந்தவர்கள், 'ஏ' 'பி' பிரிவுகளிலே மாற்றுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால், அவர்களுடைய பணக் காலம் நிரம்பியிருக்கப்போகும். இவைகளைப்பற்றுகின்ற மறத்தியிருந்து ஆலாமல், அவர்கள் எந்தக் காலத்திலே பணியிலே சேர்த்துக்கொள்ள, அந்தப் பணிக் காலத்திலே இருந்து அவர்களுடைய சர்வீஸ் ஏறியுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்கிறேன்.

இதைப்போல், என்னுடைய தொகுதியிலே பல இடங்களில் பள்ளிகளுக்கு கட்டிடங்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அந்தக் கட்டிடங்களைக் கட்டித் தர வேண்டும். அதேபோல் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டும். அதேபோல் அங்கே பால்டெக்னிக் ஏற்படுத்தத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்): பேரவைவயின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவற்று. நாளை 24-4-1981ம் தேதி காலை 9.00 மணிக்கு பேரவை பின்பும் கூடும்.